

La femme

KÜLÖNSZÁM 2018 ÁR: 1450 FT

Tehetségek
és Sikertörténetek

3 évad, 150 tehetség, 1 mentorpro gram 50 tehetséges magyar fiatal

AZ EGYEDISÉG JELE.

AZ ELSŐ BMW X2.

A vezetés élménye

BE THE ONE WHO DARES.

BMW X2 xDrive20d-BMW X2 sDrive20i átlagfogyasztás: 4,8-4,6-5,9-5,5 l/100 km, CO₂-kibocsátás: 126-121-134-126 g/km.

Nyisd meg
a **SHAZAMOT**

Érintsd meg
a **KAMERA** ikont

11. *Államtükári köszöntő*
12. *Barta Zsolt: Tehetségek és sikertörténetek*

KÖZÖSEN

14. **Balogh Tamás – Gyulai Júlia**
Zene és tánc találkozik
- Jeney Ákos – Nemes Orsolya**
Várost fejlesztenek
- Kele Dóri – Szabó Imola Julianna**
Közös könyv, közös siker
- Kump Edina – Kőszegi Tamás**
A környezetvédő és a filmrendező
- Dr. Meskó Bertalan – Bényei Éva Bernadett**
Az egészségügy jövője
- Dr. Tóth-Vajna Gergely – Dr. Tóth-Vajna Zsombor – Pölcz Ádám**
Barátság, zene, tudomány
- Veres Ádám – Markos Ádám**
Ez egy színes történetnek indult

38. *Dimenzióugrás*
interjú Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkárral

SIKERESEN

40. **Horváth Dániel**
Az egyensúlytalanság egyensúlya
- Huszár Viktor**
A világhódító Teqball
- Lám István**
A kriptográfia guru
- Sárosi Róbert**
Varázslat a dobozban
- Szalkai Dániel**
Dizájn és korhangulat

NŐIESEN

62. **Fábián Sára**
Amigos a kórházban
- Gyulai Júlia**
A tánc bűvöletében

A SZÉRUM, AMELY RAGYOGÓBBÁ
VARÁZSOLHATJA A JÖVŐJÉT.

ADVANCED GÉNIFIQUE

SZÉPÍTŐ SZÉRUM
SZABADALMAZOTT

#LOVEYOURAGE

La femme

KÜLÖNSZÁM 2018

Sommaire
Tartalom

Gazdag Orsolya
Egy rendhagyó karrier

Laposa Julcsi
Csupa jó dolog

Lengyel Zsófia
Hinni a mesékben

Lukoviczki Réka
Robotlány 2.0

Magyarné Fekete Veronika
Ehető arany

Nemes Orsolya
Generációkutatás

Prokop Susanne
Egy önkéntes segítő

EGYEDIEN

100. **Szlama László**
A zene ereje

Dr. Rimaszécsi János
Zene és jogtudomány

Tóth Károly
Nem vár tapsra

Szabó Ottó
Vasból, szorgalomból

MENTORRAL

114. **Bálint Karola**
Merre vezet a siker?

Bánki Benjámín
A költő útja

Dinya Dávid, Gyulai Júlia
Összefonódások

Jentetics Kinga
Könyvek a weben

Kálnay Zsófia
Kreatív energiák dalban

Tóth Máté
A feltaláló és az egészség

Túri Tamás
Tervek két kerékre

Fröhlich Balázs
Energia a jövőből

NESPRESSO®

ELLENÁLLHATATLAN KÁVÉ,
KÖZELEBB MINT GONDOLNÁ

www.nespresso.com

what else?

La femme

KÜLÖNSZÁM 2018.

Főszerkesztő:

Zétényi Lili zlili@lafemme.hu

Művészeti vezető:

Lindner Ágnes lindner.agnes@lafemme.hu

Vezető szerkesztő:

Nádasi Tibor nadasi.tibor@lafemme.hu

Koordinátor:

Kreisz Ildikó kreisz.ildiko@lafemme.hu

Tehetségportrék:

Tóth Milán www.tothmilan.hu

Munkatársak:

Bukta Zsuzsa, Dubinyák Réka, Falus Tamás,
Gönye László, Póta Szilvia, Rege Sándor, Rozsnyai
Gábor, Takács Erzsébet, Varga Sándor Márton

Korrektor:

Simann Karola simann.karola@lafemme.hu

Kiadó

Silver Kiadó Kft., 1037 Budapest, Remete köz 20.
Telefon: (1) 799 1400 Fax: (1) 799 1401

Felelős kiadó

Barta Zsolt barta.zsolt@lafemme.hu

Hirdetésfelvétel

sales@lafemme.hu

Pénzügy

Sabransky Judit sabransky.judit@lafemme.hu

Jogi képviselet

Rédei és Pál Ügyvédi Iroda

Dr. Pál András andraspal@redei-pal.hu

Telefon: (1) 5999-730

Nyomdai kivitelezés

Keskeny és Társai 2001 Kft.

www.keskenynyomda.hu

Előfizetés

La Femme / Silver Kiadó Kft.

(1037 Budapest, Remete köz 20.)

Faxon: (1) 799 1401 vagy e-mailben: clofizetes@lafemme.hu

A La Femme márkanév és védjegy a Silver Kiadó Kft.

kizárólagos tulajdona. A La Femme magazin bármely

tartalmi és vizuális elemének átvételéhez, másolásához,

sokszorosításához vagy másodközléséhez

a Silver Kiadó Kft. előzetes írásos hozzájárulása szükséges.

A Silver Kiadó Kft. engedélye nélkül a fenti cselekmények

a szerzői jog megsértésének minősülnek.

ISSN 2060-7733

CÍMLAPPOTÓ: NÁNÁSI PÁL

www.lafemme.hu

szerkesztoseg@lafemme.hu

WHITE CAVIAR CRÈME EXTRAORDINAIRE

FELSZABADÍTJA A FÉNY EREJÉT

A La Prairie legújabb forradalmi terméke, a White Caviar Crème Extraordinaire, egy pazar hidratáló krém, mely a ragyogásfokozás és a bőrszín egységesítés új szintjét kínálja. Éveken át tartó kutatás során 50.000 összetevőt vizsgáltak meg a La Prairie tudósai annak érdekében, hogy megtalálják az egyetlen, leghatékonyabb pigmentfolthalványító összetevőt. Egy forradalmian új, szabadalommal védett molekula, a Lumidose, a legeredményesebben támogatja a melanin termelés gátlását. A sötét foltok már 4 hét múlva elhalványodnak, mintha csak egy intenzív fénynyaláb tüntette volna el őket.

SEMMIHEZ NEM HASONLÍTHATÓ RAGYOGÁS

A White Caviar Crème Extraordinaire sokkal többet kínál, mint a pigmentfolthalványítás: a készítményben optimális koncentrációban jelenlévő Lumidose az elszíneződéseket azok keletkezési helyénél veszi célba, így sokszorosán felülmúlja az összes halványító és ragyogásfokozó kozmetikai termék hatását. A csak és kizárólag a White Caviar kollekciónban lévő ritka arany kaviár kivonat pedig rendkívüli feszesítő hatást fejt ki. A White Caviar Illuminating Pearl Infusion szérum a tökéletes partner a leghatékonyabb eredmény elérése érdekében. A White Caviar Crème Extraordinaire eloszlat minden árnyékot, tökéletesen hibátlanná és feszessé varázsolja az arcot.

Az 50 tehetséges magyar fiatal program három évadában részt vevő fiatal példaképek sok mindenben különböznek. Más-más életszakaszban járnak, különböző dolgokkal foglalkoznak, eltérő közegekből jönnek. Mi mégis azt keressük: mi bennük a közös?

Konceptióterv: Lindner Ágnes

Fotó: Nánási Pál

Nemes Orsolya

Veres Ádám

Bánki Benjámín

Lám István

Huszár Viktor

Tóth Máté

Gyulai Júlia Anna

Laposa Julcsi

Kőszegi Tamás

Prokop Susanne

Szabó Imola

Jeney Ákos

Balogh Tamás

Gazdag Orsolya

Lukoviczki Réka

Lengyel Zsófia

50 TEHETSÉGES MAGYAR FIATAL

Kedves Olvasó!

Sokszor halljuk azt a szót, hogy „tehetség”. Televíziós adásokban keresik a legjobbakat, olvasunk, hallunk sikertörténetekről. Mi is kell ahhoz, hogy valaki a tehetségét kibontakoztathassa? Isten adta képesség, vagy kell a szorgalom is? Elég a velünk született érzék, vagy kell a sok munka is?

A munka, a szorgalom, a befektetett idő és energia legalább olyan fontos, mint a jó képességek, és legtöbbször még ez sem elég, ha nincs támogató közeg, háttér. Ezért állunk kormányzati részről is a tehetséges fiatalok mögött, hiszen ők fogják a magyarság hosszú távú sikerét biztosítani.

Ebben a kiadványban több olyan tehetségről is olvashatnak, akiknek támogatást nyújtott a Nemzeti Tehetség Program, amellyel a kormány az elmúlt 10 évben már évente 300–350 ezer fiatalot támogatott, vagyis összesen több mint 3 millió tehetséget segített. A tehetséggondozásra az elmúlt tíz évben mintegy 15 milliárd forintot fordítottunk. A gyűjtemény az 50 tehetséges magyar fiatal című program három évadának tehetségei által elért eredményeket mutatja be. Ebben a programban mentorként személyesen is részt vehettem, ami egyrészt izgalmas kihívás volt számomra, másrészt jó érzés volt megtapasztalni, hogyan segíthetem tanácsaimmal, ötleteimmel egy fiatal tehetség kibontakozását.

A tehetségek segítése mindannyiunk érdeke, nagyon fontos, hogy a fiatalok számára olyan jövőt tudjunk biztosítani, amely nemcsak kiszámítható és biztonságos, hanem lehetőséget ad az álmaik megvalósítására is. Segítsünk, támogassunk minden tehetséges fiatal!

Novák Katalin
család- és ifjúságügyért felelős államtitkár

*Úgy van! Tudom, honnét jöttem!
Telhetetlen láng-gyönyörben
égek, izzok, pusztulok.
Fény lesz mind, amihez érek,
szén, amiből már nem kérek:
úgy van, úgy van, láng vagyok!*
F. Nietzsche: Ecce Homo

TEHETSÉGEK ÉS SIKERTÖRTÉNETEK

Ez a kiadvány olyan fiatalokról szól, akik átlagon felül teljesítenek, vagy fiatal koruk ellenére kiemelkedő eredményeket értek el. Nem feltétlenül zsenik. Látszólag hétköznapi fiatalok, akik között vannak kutatóorvosok, zenészek, mérnökök és vállalkozók, akik eltökélten dolgoznak azon, hogy életüknek tartalmat adjanak, hogy álmaikat megvalósítsák. Hogy ne csak életük, hanem sorsuk legyen, ahogyan ezt Hankiss Elemér tökéletesen megfogalmazta egyik könyvében: „Életünk mindannyiunknak van, sorsa viszont csak annak, akinek életútja valamiféle jelentést kap – az emberlétről valami fontosat mond el önmagának vagy azoknak, akik képesek a hallásra.”

Hankiss professzor gondolatai a formálódó 50 tehetséges magyar fiatal programra is nagy hatással voltak. Hat éve több alkalommal beszélgettünk a mentorprogram tervéről. Érdekeltek a megvalósítás apró részletei is. Kérdéseivel – erre utólag jöttem rá – nagyon is tudatosan hozzájárult a program formálásához. Például ahhoz, hogy az 50 tehetséges magyar fiatal ne csak évadonként ötven mentoráltat felkaroló kezdeményezés legyen, hanem a fiatalokat sok ezer kortársukat inspiráló, valódi célok,

valódi teljesítmény elérésére ösztönző példaképként mutassa be.

Ennek a kiadványnak is ez a célja. Olyan, az 50 tehetséges magyar fiatal program korábbi évadaiban részt vevő fiatal példaképeket ismerhet meg az olvasó, akik sok mindenben különböznek. Más életszakaszban járnak, különböző dolgokkal foglalkoznak, eltérő közegekből jönnek. Mi mégis azt keressük, mi bennük a közös. Van-e azonos jellemvonásuk, képességük, tudásuk, amely magyarázattal szolgál arra, hogy tehetségük kibon-

takoztatásában sikeresek az áltagnál? Az alábbi három azonosságra könnyű lesz felfigyelni.

Öröm a mindennapokban

Az elmúlt években több száz fiatal tehetséget ismerhettem meg, akik lelkesedésükkel tették rám a legnagyobb benyomást. Egybehangzóan állítják, hogy a legmélyebb pillanatok, a legnagyobb megelégedettséget jelenti számukra az, ha az általuk választott tevékenységgel foglalkozhatnak. A közben megélt öröm, a fejlődéssel és sikerrel együtt járó büszkeség táplálja azt a belső hajtóerőt, amelynek köszönhetően töretlen lelkesedéssel vetik bele magukat az előttük álló akadályok leküzdésébe. Ez az öröm táplálja lobogásukat, ez tartja meg erős hitüket és kitartásukat a küzdelmes időszakokban. S talán ez az erő a magyarázat arra is, hogy a mentorprogramban egymással először találkozó fiatalokból világmeggyőzően formálódik alkotó, inspiráló kö-

zösség, amelyben magától értetődő természetességgel van jelen a másik eredményének elismerése, ahol barátságok és együttműködések születnek. Ez utóbbira több példát is bemutatunk a következő oldalakon.

Istentől – vagy más meggyőződés szerint a génekben – kapott tehetsége sokaknak van. Talán mindenkinek. A jó adottságokból azonban csak ezzel a folytonos fejlődésre készítő belső erővel és kitartó, szorgos munkával lesz kimagasló teljesítmény. A környezet ösztönző vagy éppen visszahúzó viszonyulása a teljesítményhez hatással van erre a belső hajtóerőre, így végső soron meghatározó jelentősége van a tehetség kibontakozásában.

A mentor és az ösztönző közösség

Csikszentmihályi Mihály a világhírű, magyar származású pszichológusprofesszor úgy fogalmaz, „az a szerencsés gyerek, amelyik kimagasló szociokulturális közegekből jön”. Aki

az érzelmi biztonság mellett tehetségének kibontakozásához megfelelő ösztönzést, bátorítást kap, s ezt erősítő magatartásmintát. Az 50 tehetséges magyar fiatal program egy ilyen támogató közeg, ahol a mentor a tehetséget és a tehetségek egymást is ösztönözve járulnak hozzá a fejlődéshez.

A mentorok a kulturális, tudományos és gazdasági élet kiválóságai, akik a tehetségekkel egy időre összekapcsolódó közös úton tudásukkal, tapasztalatukkal, kapcsolatrendszerükkel és nem utolsósorban értékrendjükkel, személyes példájukkal járulnak hozzá a szárnyaik alá vett fiatal fejlődéséhez. A mentorok szakmai tudásuk, saját területükön elért eredményeik mellett az önzetlen segítségnyújtás iránti elkötelezettségük alapján kapnak felkérést. Sokan közülük az 50 tehetséges magyar fiatal program mindhárom évadában, immáron háromszor fél éven át vállalták e felelősségteljes feladatot. Ők azok a háromszoros mentorok, akiket kiadványunkban is megismerhetnek, és akik elárulják, mi ösztönözi őket az újbóli mentori szerepvállalásra, mit kaptak tőle, és miként vélekednek a tehetségről.

Tanulni a kudarcokból

A kudarcok, törések minden pálya elkerülhetetlen velejárói, mindannyiunknak van részünk bennük életünk során. Mégis sokszor látjuk, hogy sorsok, ígéretesen felívelő pályák rekednek meg vagy törnek végérvényesen derékba, ha a szükségszerűen érkező kudarc hatása bénító, nem pedig tanító. Beletörődni a kudarcba egyet jelent a bukással, míg tanulni a kudarcból maga a fejlődés. A változás és változtatás képessége a tehetség kibontakozásának nélkülözhetetlen feltétele, amely olykor kisebb korrekciót jelent, máskor az eredeti célok újragondolását, esetleges elvetését teszi szükségessé. A kiadványban szereplő fiatalok mindannyian rendelkeznek a képességgel, hogy változtassanak korábbi elképzeléseiken, ha a körülmények arra kényszerítik őket, miközben nem torpannak meg véglegesen. Mennek tovább, ha kell, új célokat követve.

Barta Zsolt,
a La femme kiadóvezetője

„...megismersz olyan pozitív példákat, amelyek terelik az ember gondolkodását, olyan személyeket, példaképeket, akik előrébb járnak a karrierjükben, és ez sok energiát ad.”

ZENE ÉS TÁNC TALÁLKOZIK

Zeneszerző-énekes és koreográfus-táncos. Nem kell messze mennünk, hogy kitaláljuk a kapcsolódási pontot a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programja második évadának két mentoráltja között.

Akkor találkozunk a két tehetséges fiatalal, amikor az egyikük éppen A Dal című műsor elődöntőjére készül, másikuk pedig előző nap kapta a jó hírt, hogy felvételt nyert a neves londoni Trinity Laban Conservatoire koreográfus mesterképzésére. Az Eurovíziós Dalfesztiválon ugyan nem Balogh Tamás képviseli Magyarországot, de az elődöntőbe jutás is hatalmas sikert jelent számára, Gyulai Júlia pedig, ha el is kellett gon-

dolkodnia azon, egyáltalán részt tud-e venni az annyira vágyott mesterképzésen, reméli, hogy sikerrel jár majd.

Nagyon sokat kell dolgozni

Amíg beszélgetünk, rájövök, nem csak a szenvedélyük, a zene közös bennük, nagyon hasonlóan gondolkodnak a világról is. Szinte együtt fogalmazzák meg, hogy az alkotói út

során mindig akadnak buktatók, és az lehet csak sikeres, aki igazán kitartó. „A bekerülésért A Dalba nagyon sokat kellett dolgozni. Volt például egy olyan hét, amikor minden egyes hétköznap más-más énekes érkezett a stúdióba, és énekelt fel a direkt rá szabott dalt. Amikor pedig az egyes előadók elmentek, én tovább dolgoztam, és alig aludtam, hogy a következő előadóra is felkészüljek” – meséli Balogh Tamás a nehézségeket, és hoz-

INFO

Balogh Tamás

II. évad

Mentor: Zsédényi Adrienn

A Zeneakadémia jazz-zeneszerzés szakán végzett. 2012-ben alapította meg saját zenekarát, a Balogh Tamás Quartetet. A Vukán György alapította Creative Art Díj 2013. évi nyerteseként már zongorázhatott a Müpa Nagyszínpadán. NTP- és NKA-pályázaton is nyert. Az NTP-nek köszönhetően létrehozhatta régóta dédelgetett álmát, egy házi stúdiót. NKA-pályázatával pedig alkotói támogatást nyert. Zsédával készült közös számukat a programon belül írták, rákerült a mentor lemezére. A mű a Nemzeti Tehetség Program hivatalos dala lett.

zateszi, ebből az öt dalból került be egy a válogatás során a műsorba.

Egyáltalán nincs az arány miatt elkeseredve, hálás, ha láthatja munkája eredményét, és tudja, hogy a befektetett energia mindig megtérül, még akkor is, ha nem pontosan úgy, ahogy azt eredetileg képzelte. Az említett műsorban előadott Journey című dal például korábban már több előadót is megjárt, ha azonban ez nem így lett volna, nem tudta

INFO

Gyulai Júlia Anna

II. évad

Mentor: Bán Teodóra

Az ír sztepp és a modern kortárs tánc ötvözetével egyedülálló stílust és látványvilágot teremtett a mozgásművészetben. Tizenkilenc évesen Európa-bajnoki címet szerzett (ír sztepp), és megalapította Coincidence nevű társulatát két alkotótársával. Ebből nőtt ki a ma huszonhárom táncost számláló együttes. A társulat jelenleg legkiemelkedőbb projektje a Fairplay – Sportóriások legendája című előadás, amelyet mentora segítségével mutathatott be a Városmajori Szabadtéri Színpadon 2017 nyarán.

volna felénekelni Horváth Cintia, és talán élő adásban sem tudtak volna bemutatkozni. Gyulai Júlia sem gondolja ezt másként, ő például tíz évet áldozott arra életéből, hogy létrehozza professzionális táncársulatát, és most érzi csak elérkezettnek az időt arra, hogy saját szólókarrierjére is koncentráljon, a rengeteg befektetett munka eredményeként ma már úgy látja, alkalmanként nélküle is működhetnek a próbák.

Mindkét fiataalt élete fordulópontján érte a La femme tehetségprogramja, Gyulai Júlia például ismerősei, kollégái körében afelől érdeklődött, miként válhatnak professzionális táncgyüttessé. Hatalmas segítség volt, hogy mentora, Bán Teodóra, a Szabad Tér Színház Nonprofit Kft. ügyvezetője és művészeti vezetője is ellátta tanácsokkal. „Az 50 tehetséges magyar fiatal program nagyon jó katalizátor, lehetőséget ad arra, hogy megismerj olyan pozitív példákat, amelyek terelik az ember gondolkodását, olyan személyeket, példaképeket, akik előrébb járnak a karrierjükben, és ez sok energiát ad” – mondja. Bán Teodórával azóta is tartja a kapcsolatot, aki meghívta őket például tavaly nyáron a Városmajori Szabadtéri Színházba, Júlia ott mutathatta be a Fairplay – Sportóriások legendája című előadást. Az utóbbi négy-öt évben rendszeres fellépői a nyári fesztiválnak, bemutatottak például ott a Szentivánéji álom és a Merlin című előadásukat.

Több hangszerrel, zeneiskolával a háta mögött Balogh Tamás is vágyott valami újra a tehetségprogramba kerüléskor, régóta foglalkoztatta a gondolat, hogy saját stúdiót alapítson. Érdekes módon jazz-zenészként Zséda személyében egy popénekest kapott mentornak. „Addigra már a fejemben hangszereltem a számokat, mutattam is négy-öt verziót Zsédának, aki rábökött egyre, és mentünk is a dalszövegíróhoz, aztán pedig egy stúdióba, hogy felénekelje” – meséli Balogh Tamás, és hozzát teszi, nagyon örül, hogy kézzelfogható eredménye volt a közös munkának. Az már csak hab a tortán, hogy ez a dal lett a Nemzeti Tehetség Program hivatalos dala. És persze az egészen a korona, hogy a stúdiófelvételkor volt lehetősége megtapasztalni a popzenei zeneszerzést, az elektronikus hangszerek használatát, belekukkánthattott a stúdióprogramok kezelésébe.

Nem is volt megállás, elkezdte felszerelni saját stúdióját, jöttek a hangkártyák, a számítógép, a keverőpult. Nem volt elveszve akkor sem, amikor ezek használatát meg kellett tanulnia, a YouTube-on ugyanis mindent megtalált. „Ma már kihagyhatatlan, hogy egy zenésznél laptop legyen, ezt láttam a programmal kijutva Amerikában is. Így bármikor le tudom én is jegyezni azokat a dallamokat, amik eszembe jutnak” – meséli. Tetszik neki, hogy míg a zenekarával a kigondolt dallamokat az előre egyeztetett időpontokban, alkalomról alkalomra tudja begyakorolni, és valódi zenévé varázsolni, addig az elektronikus eszközökkel azonnal dal kerekedhet egy ötletből. Mára ez inkább frusztrálja, mondja, mivel szinte mindennap ír egy új számot, a digitális fiókjában már most öt évre elegendő alap és dallam lapul, és nem tudja, miként fogja ezeket mind hasznosítani.

Első szárnycsapások

„A szakmai út első négy-öt éve nem azt az eredményt nyújtja, amire feltétlenül büszke az ember, viszont anélkül elképzelhetetlenek lennének a későbbi sikerek” – tér vissza a kezdetekre Gyulai Júlia, s ezzel maximálisan egyetért Balogh Tamás. Pedig elnézve a pályájukat, kiülő szemlélőként nem látunk benne mélyrepüléseket.

Gyulai Júlia például tizenhárom évesen kezdett el táncolni: bár eredetileg édesanyja akart beiratkozni arra a bizonyos sztepp-tánc-tanfolyamra, öt perc után kiderült, ez lánya számára jelenti a jövőt. Olyannyira, hogy tánc-tudását már gimnazistaként Dublinban fejleszthette. Tanult közben itthon balettozni, megismerte a modern táncokat, az érettségi után pedig a színművészetin és a táncművészeti főiskolán folytatta tanulmányait. Később Bozsik Yvette osztályában tanult koreográfusnak.

Balogh Tamás tizenkét évesen hallotta meg a Harvey Mason Trio lemezét, és úgy érezte: minél előbb meg kell tanulnia dobolni. Az Egressy Zeneművészeti Középiskola dob szakán azonban megjelent a következő szerelem, mégpedig a kötelező zongora tantárgy képében. A Zeneakadémia jazz-zeneszerzés szakán végzett, játszott együtt Binder Károllyal, a Vukán György alapította Creative Art Díj 2013. évi nyertesként pedig a Müpában zongorázhatott.

Takács Erzsébet

TÖKÉLETES BŐR
TÖKÉLETES SMINKSKIN CAVIAR
ESSENCE-IN-FOUNDATION
SPF 25/PA+++

A Skin Caviar Essence-in-Foundation az első, kaviár víz tartalmú, kompakt alapozó a bőr tökéletesítéséhez. Egy design tárgyba rejtett modern felviteli rendszer az alapozást művészi szintre emeli – a La Prairie elgondolása szerint. Ez a páratlan készítmény a kaviár tudományának és a színek művészetének egyedülálló fúziója, mely egyben a La Prairie Exkluzív sejt komplexét, valamint technológiailag fejlett pigmenteket, SPF25-t és PA+++ -t is tartalmaz. Az eredmény egy folyékony hidratáló emulzió, amely természetes módon fokozza az arc szépségét, kisimítja az arc bőrt és alapvető védelmet biztosít; mindezt egyetlen, tökéletes termékben. Az ötletes Skin Caviar Essence-in-Foundation kompakt utántölthető; egy levegőtől és fénytől elzárt belső rész óvja a terméket és biztosítja, hogy az mindvégig friss maradjon. Az innovatív hálós adagolórendszer enyhe megnyomásával pontosan az arcra kellő mennyiségű alapozót lehet kinyerni. A bőr textúrája javul, miközben a könnyűtől a közepesig változtatható fedőerő hibátlan, természetes befejezésű megjelenést biztosít a bőrnek. Ez az alapozás művészete, mely 8 különböző színben elérhető.

VÁROST FEJLESZTENEK

Talán az egyik leggyümölcsözőbb együttműködés az övék, a generációkutató-szervezetfejlesztő Nemes Orsolya és a vizuális szakember, egyben infokommunikációs tanácsadó Jeney Ákos ugyanis közösen tesznek azért, hogy Miskolc város megújuljon.

Miskolc városának szervezet- és digitális fejlesztésére adta a fejét a La femme 50 tehetséget bemutató programjának két mentoráltja, mégpedig közösen. A projekt nem csupán a folyamatok racionalizálását jelenti, hanem az egész önkormányzati döntéshozatalt szeretné közelebb vinni az ott élőkhez. A jövőben például nem autókkal pásztázzák majd az utcákat, hogy felderítsék az összefirkált kukákat, a rosszul működő lámpákat vagy az utakon ékeledő kátyúkat, a miskolci lakosok maguk tehetnek bejelentést okostelefonjukon, sőt figyelemmel követhetik a kapcsolatos döntéseket is: a rendszer tudatja az információt a beküldővel, ha a jelzett javítási munkát jóváhagyták, ahogy azt is, hogy mikor sikerül orvosolni a problémát – ezek azonban csak a látványos változások, először a város működését kell optimalizálni.

Miért Miskolc?

Mondhatnánk, hogy ujjgyakorlat ez két szakember számára, de közel sem, pedig mind a ketten kiváló sikereket

tudhatnak maguk mögött. Jeney Ákos programtervező informatikus és műszaki menedzser még egyetemistaként került be a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjába. A tehetségeket bemutató különszámot magabiztosan tette le a későbbi miskolci jegyző asztalára. Addigra ugyanis a városhoz is ezer szállal kötődött – nemcsak lakhelye miatt, hanem számos projektje kapcsán, készített például a Miskolci Egyetemet népszerűsítő animációs filmet, valamint mobilalkalmazást, és Miskolc város arculata is az ő keze munkáját dicséri.

Jeney Ákos a programba kerüléskor éppen azon gondolkodott, hogy az egyetem elvégzésével a munkáit – az IT-fejlesztést, a vizuális kommunikációt és az információtechnológiai szaktanácsadást – céges keretek közé foglalja. „Az MGL Creative megalapításakor az volt a célom, hogy alternatívát mutassak a miskolci fiataloknak, hogy az anyagi és a szakmai megbecsülésért ne kelljen a fővárosba menniük” – válaszolja fel a cég stratégiáját. A legkiválóbb szakembereket gyűjtötte maga köré többek között azzal a céllal, hogy kreativitásukkal és technológiai tudásukkal támogassa Miskolc

INFO

Nemes Orsolya

II. évad

Mentor: Novák Katalin

Az Y generáció kutatásával foglalkozik, prezentációkat, előadásokat tart. Az egyetemen az angol és a tanári szak mellett finn nyelvet tanult. Egyre többet hívják külföldre előadásokat és tréningeket tartani. Itthon vendégelőadóként órát ad az ELTE-n, a Károli Gáspár Egyetemen. Jelenleg A generációs mítosz című könyvén dolgozik, amelyet egy NKA-s pályázatnak köszönhet, amelyre mentora segítségével pályázott. A könyv 2018 tavaszán, a Libri gondozásában jelenik meg. 2017-ben mentorált társával, Jeney Ákossal együttműködésben, a Milestone-nal közösen elindítottak egy átfogó, jelenleg is zajló szervezetfejlesztési projektet.

városát is smart, vagyis okos megoldásokat használó várossá válni.

Nem generációs gond

Az a bizonyos La femme-külo nszám pedig ott maradt azon a bizonyos asztalon, és a városi döntéshozók érdeklődéssel olvasták Nemes Orsolya bemutatkozását. Fiatal, lendületes lány, aki generációkutatással és szervezetfejlesztéssel foglalkozik, ekkor még elsősorban a fiatalok motivációjáról, érdeklődéséről írt, tartott előadásokat, többek között a TEDxDanubia színpadán, miután az egyik prezentációját mindössze néhány nap alatt ötvenezernél is többen nézték meg. A miskolciak épp azon törték a fejüket, hogy nehezen tudják megnyerni maguknak a jó és fiatal szakembereket, felkérték hát Nemes Orsolyát, mondja el, miként motiválhatók a mai fiatalok.

INFO

Jeney Ákos

II. évad

Mentor: Dr. Beck György

A Miskolci Egyetemen végzett programtervező informatikus, műszaki menedzser. 2010-ben barátjával ő készítette el az egyetemet népszerűsítő animációs filmet. 2011-től már ő felelt a Miskolci Egyetemi Napok arculatáért, honlapjáért, reklámfilmjeiért. 2012-ben az egyetem második beiskolázási kampányfilmjét is ő alkotta meg. A Miskolci Nemzeti Színház igazgatója rábízta számos előadás filmes előzetesének megkomponálását, ő tervezte az Európai Színművészeti Egyetem Találkozójának honlapját is. Jelenleg a Miskolc Smart City mobilalkalmazás fejlesztését és a Miskolc Tv virtuális stúdióját tervezi társaival.

„Kiderült, amit korábban is sejtettünk, hogy nem csak a fiataloknak lenne igényük barátságos légkörre és átlátható folyamatokra.”

A generációkutató akkor már ízlelte igazi küldetését: szerinte a generációs probléma egy szervezet életében mindig csupán a felszín, annak tünete, hogy a vállalati, szervezeti kultúra kihívásokkal teli, és a folyamatok nem működnek olajozottan, ezért olyan munkahelyek létrehozásán kell dolgozni, ahol minden korosztály megtalálja a helyét. És itt sem félt megmondani, egy-egy előadással nem fog tudni érdemi változást elérni.

Addigra Nemes Orsolya csatlakozott a középiskolás diákok kiemelt színvonalú tehetség-gondozásával foglalkozó Milestone Intézet-hez, és kiépített egy tanácsadó-szervezetfejlesztő, illetve trénerlábat, a Milestone Solutions Labet. Így hát ez a lehetőség körvonalazódott: a Milestone-nal közösen, egy átfogó szervezetfejlesztési projekt keretében felméri a város szervezeti problémáit, majd optimalizálják a feladatokat, amelyeket aztán Jeney Ákos és csapata digitális megoldásokként ültet át a mindennapokba. A városvezetés nyitott volt az innovatív ötletekre, megvalósításuk pedig felfrissülést jelentett a magánszektorban otthonosan mozgó csapat számára.

Biztató jelek

„Vittük a klasszikus megoldásokat és a már ismert szervezetfejlesztési modelleket, amiket egy ilyen munka során mindig az adott szervezetre kell adaptálni, csak a minták alapján nem lehet dolgozni – meséli Zeitler Ádám, a Milestone társalapítója és az intézet kötelékébe tartozó Milestone Solutions Lab vezetője, Nemes Orsolya férje, aki szintén csatlakozott beszélgetésünkhöz. – A diagnózis során hamar kiderült, amit korábban is sejtettünk, hogy nem csak a fiataloknak lenne igényük barátságos légkörre és átlátható folyamatokra. A munkavállalók látni akarják, hogy van értelme a munkájuknak, senki nem szeret olyan munkakörnyezetben létezni, ahol feleslegesnek érzi magát. Ez hatalmas fluktuációt eredményez, ami a fiatal és idősebb munkavállalókat egyaránt elriasztja.”

Most mintha visszafordulni látszana a folyamat, egyre több 30-40 éves, nagyon jó szakember dönt úgy a versenyszektorban gyűjtött tapasztalatok után, hogy visszatér a városba, és karrierjéből több évet Miskolc fejlesztésére áldoz. Ez a fajta lokálpatriotizmus meg is lepte a budapestieket, Nemes Orsolya és férje éppen ezért szeretik olyan nagyon a kihívást. „Néha már ugyanannyira érzem magam miskolcinak, mint amennyire budapestinek – mondja mosolyogva Zeitlert Ádám. – A legjobban azonban az motivál minket, hogy minden hatékonyabbá tett folyamat megtakarítást jelent a város és lakosai, ezzel pedig az ország számára is.”

Takács Erzsébet

KÖZÖS KÖNYV – KÖZÖS SIKER

2013-ban találkozott először Szabó Imola Julianna és Kele Dóri. Imola kisfia még édesanyja mellkasán „csüngött”, aki mindeközben felolvasást tartott...

Az, hogy a család és az írás mellett a vizualitás területe sem áll távol tőle, nagyon izgalmas volt az irodalmi projektjét fontolgató Kele Dóri számára.

FOTÓ: BACH MÁTE

Nem véletlen, hogy Szabó Imola és Kele Dóri figyelemmel kísérte egymás munkáját, és amikor Imola a József Attila Kör egy projektjéhez készített grafikákat, az Kele Dóri számára is nagyon izgalmasnak tűnt. „Az volt a feladatunk, hogy képmontázsok segítségével népszerűsítsünk fiatal irodalmárokat és munkáikat” – mondja Imola. Arról is mesél, hogy Gaborják Ádám, a JAK akkori elnöke látta meg ebben a fantáziát, összegyűjtötte tehát tíz olyan író, akik a közelmúltban kötetet jelentettek meg, és elindult egy sorozat. Az InstaVersek gondolata már ekkor formálódott Dóri fejében, abban azonban csak a sorozatot látva vált biztossá, hogy Imola lesz az ideális társ, az egész projekt vizuális szakértője, hiszen annyira egy hullámhosszon mozogtak.

Imola kitörő lelkesedéssel fogadta az ötletet, holott akkor még valóban csak egy ötlet volt, sok lelkesedéssel, de annál több bizonytalansággal, hogy mi is lesz ebből. „Megfogalmaztam egy hívószót, Imola pedig beillesztette a saját világába.

Azóta sem dolgoztam ilyen jó grafikussal” – mondja Dóri. A recept igen egyszerű volt, csak éppen nagyon sok olvasás állt mögötte: egy-egy versrészlethez egy vizuálisan igen erős, a két alkotó által kitalált és megvalósított fotó társult, amelyet maug készítettek a körülöttük talált tárgyakkól.

Három-négy év után a közös munka egy könyvben csúszosodott ki. Rengeteg rajongót gyűjtöttek az évek alatt. Tizenegyezer kedvelővel a hátuk mögött nem is csoda, hogy elkelt az InstaVers című könyvből csaknem háromezer példány, ez hatalmas teljesítmény a mai világban, főleg úgy, hogy mindenféle kompromisszum nélkül kerülhetett bele a kortárs irodalom legjává. Amikor arról kérdezem őket, hogy a könyvnek egyáltalán hol a helye a mai korban, Dóri ragadja magához a szót: „A könyv a reneszánszát éli, hasonlóan működik, mint a polaroid gép, amely visszatért a köztudatba, ahogy lassan a könyv is visszanyeri eredeti küldetését, mert ha mindenki a telefonját nyomkodja, sokak számára éppen az ellenkezője lesz a menő.”

Harmóniateremtés

Mindketten az irodalom világából érkeztek, más-más háttérrel. Imolát édesapja korai halála után édesanyja egyedül nevelte, nagy szeretetben. A 33 éves Imola fő célja, hogy megteremtse családjá számára a harmóniát. Két gyermeke áll nála az első helyen, de azért mindig szakít időt az irodalomra, csak éppen nem választja el a két tevékenységet, gyermekei sokszor elkísérik felolvasásaira. „Amikor a lányom egy előadásom után megdicsért, tudtam, ezt már nem csak magamért, hanem értük is csinálom, hogy büszkének lehessenek rám” – mondja.

És habár szabadkozik, hogy a család az első, amikor arról beszél, hogy Dórival közös könyvüket még a hétvégeken is egyengetni kellett, hiszen mindketten munka mellett foglalkoztak a projekttel, azért rögtön tudjuk, van a háttérben egy biztos pont, a férje, aki mindenben támogatja: informatikusként dolgozik, de sok projektben alkotótársak is. Akárcsak az életben, ahol mindketten a közös egyensúlyra törekednek. Ha valamelyikük többet dolgozik, a másik vesz vissza a feladataiból, és fordítva. Hétköznapi csapatmunka ez. Az arany szabály viszont meg-

ingathatatlan: „Fontos, hogy ott legyek minden iskolai rendezvényen, hogy a hiányomat semmilyen körülmények között ne érezhessék. Valóban jelen legyek az életükben.” Finoman szólva is zsonglórködni kell így az idejével, miközben nívós lapokban publikál, borítókat tervez, közben pedig új kötetét írja, apja tragikus halála nyomán a képzeletbeli megöregedésről.

InstaVers

Szabó Imola számára nagyon jókor jött az a fajta visszajelzés, amit a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjában kapott. „Akkor éppen bezárva éreztem magam a saját szubkultúrámba, ez a program viszont megerősített abban, hogy a dizájn felé mozduljak – meséli Szabó Imola, akinek addigra két könyve jelent meg, a Varratok, illetve a Kinőtt szív című felnőtt mesekönyv. Az 50 tehetséges magyar fiatal program sokat segített az akkor még csak tervezett InstaVers című könyv sikerében is, hiszen így olyanokhoz is eljuthatott az ötlet, aztán később a kötet, akikhez egyébként aligha.

Kele Dóri Kaposvárról költözött a fővárosba egyetemistaként, nem elégedett meg ugyanis azzal, hogy több nyelven beszél, az ország legjobb egyetemére, az ELTE-re akart kerülni. Budapestre költözése után sokszor volt egyedül, ideje nagy részét olvasással töltötte, majd magával ragadta a kortárs irodalmi élet és a hozzá kapcsolódó rendezvények, felolvasások. A szülei folyamatosan segítettek és támogatták az InstaVers projekt alatt annak ellenére is, hogy az elején nem értették, nem tudták, hova fog kifutni ez a történet. Mára elvégezte az egyetemet, a diploma után pedig egy nemzetközi projekt kommunikációját fogja össze, ahol négy nyelv ismerete mellett a közösségi médiában szerzett tapasztalata is sokat segíti. Azt mondja például, hogy generációjának elengedhetetlen a minőség, a precíz munka. „A fiatalok számára fontos, hogy ne csak szép legyen egy kötet, a számukra értelmezhető érzelmeket, egzakt érzéseket feldolgozó szövegeket kedvelik, például amikor kortárs költők ma is jelen lévő problémáikat dolgozzák fel, írják le” – adja meg a népszerűség kulcsát a beszélgetésünk során éppen 24. életévét töltő költő.

INFO

Kele Dóri

II. évad

Mentor: Rácz Zsuzsa

Az ELTE-n beleszóppent a főváros irodalmi életébe. Önálló előadói műfajra talált: néhányadmagával elindították az InstaVerseket, a képbe komponált, szétküldhető, verses üzenetet. 2014 novemberében az első InstaVers Kortárs Irodalmi Fesztivált is megrendezték. A program óta volt egy közös reklámja a Vodafone You-val, dolgozott a TEDxYouth csapattal, a Magyarországi Ész Intézzel, az Írók Boltjával, a Líracács irodalmi fesztivállal, a Theodora ásványvízzel, a Libri-csoporttal. Megjelent a saját InstaVers könyve, shortlistes lett vele a Média Design díjon, és alkotótársaival megalkották Magyarország első kétdimenziós verseskönyvét.

Tehetségprogram

Sokat segített a karriertervek alakításában az a rengeteg pozitív élettörténet is, amit a mentorprogram során hallottak. Imolát például meglepte, hogy ennyire őszintén beszéltek hozzájuk, például amikor Böszörményi Nagy Gergely arról mesélt, mennyire fontosak számára a gyerekkori barátok, Dórinak pedig legfőképp Beke Zsuzsa, a Richter Gedeon kormányzati kapcsolatok és PR-vezetője és az egykori pedagógus, ma már érzelmi intelligenciára oktató Kósa Erika, akit jelenleg Magyarország egyik leggazdagabb nőjeként tartunk számon. Dóri ráadásul a program kapcsán jött rá, hogy mi lesz a hivatása, azt követően tudatosult benne, hogy a közösségi médiával, a kommunikációval szeretne foglalkozni, és mostanra azzal is tisztába jött, hogy ez nem csupán szórakozás,

INFO

Szabó Imola Julianna

II. évad

Mentor: Krizsó Szilvia

Versírással foglalkozott, a táncművészeti főiskolán diplomázott. Varratok címmel 2014-ben megjelent kötetében versprózáit gyűjtötte össze, a mű bekerült az Írók Boltja Könyvszövetség-programjának első három helyére, és a kulter.hu összeállításában 2014. legszebb könyvei közé. A dizájnban, a drámaírásban is új utakra lépett, Aranyvackor-díjat nyert Júlia, a bársonynyúl című könyvtervével. Az Okuláré Projektben első helyezést kapott drámája, és Molnár István-különdíjat kapott egy fotós-dizájn tervre, a Kinőtt szív pedig Szép Könyv díjas lett. 2016-ban elnyerte a JAK és az Írók Boltja Könyvszövetségét.

hanem valódi munka, amit tisztelni, becsülni kell: „A program az önbizalmat, az önmagam-ba vetett hitet adta vissza.”

A sikerek ellenére egy percre sem feledkeznek meg arról, miért is terveznek, írnak, gyártanak koncepciót: „Volt egy barátom, aki megkérdezte, minek örülnék jobban: ha a könyvről száz blogbejegyzés, értékelés, Instagram-poszt, üzenőfal bejegyzés születne, vagy ha minden héten írnanak róla az Élet és Irodalomban? Kis gondolkodás után rávágtam, hogy az előbbi, hiszen a könyv azoknak szól, akik éppen most találkoznak a kortárs irodalommal, azért, hogy ez a találkozás hosszú távra szóljon” – mondja Dóri.

„Ez a könyv híd lett a fiatal online generáció és azok között, akik rendszeresen könyvet olvasnak” – mondja Imola. Dóri zárja: „A projekt maga pedig híd az olvasók és az irodalom között.”

Takács Erzsébet

FOTÓ: TÓTH MILÁN

A KÖRNYEZETVÉDŐ ÉS A FILMRENDEZŐ SZINERGIÁJA

Kump Edina és Kőszegi Tamás néhány éve a La femme 50 tehetséges magyar fiatal program révén ismerte meg egymást, és ahogy fogalmazzuk, azóta is „projektalapon” működnek együtt.

A mikor az ember beszélget velük, érezni a kettőjük közötti kémiát; elfogadják, értik és tisztelik a másikat azzal együtt, hogy két látszólag nagyon különböző habitusú emberről van szó. Tamás, az immár nemzetközileg is sikeres Mimicry Motions animációs stúdió ügyvezetője, filmrendező és animációs szakember, mintha kicsit illusztrálni akarná a művészekkel kapcsolatos sztereotípiákat, igazi színés egyéniség, szívesen fejezi ki magát nagy kézmozdulatokkal és meglepő mondatokkal. Edina környezetkutató, hulladékcsökkentési szakértő, a hulladékmentes.hu alapítója, visszafogottabb, de a lényeg, hogy már az első projektjük különdíjat nyert.

„Egy környezetvédelmi pályázatra készítettünk egy animációt a beltéri komposztálásról. Szereplőknek a saját rokonainkat kértük fel – egy környezettudatos, illetve egy, a téma iránt kevésbé érdeklődő családot alakítottak. A fő mondanivalónk az volt, hogy akár egy panellakásban is komoly mértékben, mégis könnyedén lehet csökkenteni a háztartási hulladékot. A ládában dolgozó gilisztákkal de-

monstrált konkrét példa elég érdekes ahhoz, hogy sokak kíváncsiságát felkeltse” – mondja Edina, hozzátéve, hogy szándékosan távolodtak el az olyan klasszikus zöldtémáktól, mint a szelektív hulladékgyűjtés. „A szemléletváltásra hívtuk fel a figyelmet. Néhány éve találtam a pincénkben egy bőrönd, 80-as évekből származó nejlonzacsót, anno gyűjtési szándékkal tettem el a szüleim. Számukra ez értéket jelentett” – ezt már Tamás meséli, aki szerint az általa művelt animáció kiváló eszköz arra, hogy Edina összetettebb gondolatait közérthető formában adják át. „A kérdés az, hogyan lehet koncentrált figyelmet elérni. Az animáció, némi humorral fűszerezve, kiváló eszköz erre.” Azt, hogy ez mennyire így van, a zsűri is hasonlóan látta, Edina és Tamás közös filmjét különdíjjal jutalmazták.

Minőség hulladékmentesen

A siker azon múlt, hogy mindketten a legjobbat akarják elérni a saját szakmájukban, és annak ellenére, hogy egyikük sem ért a másik

területéhez, működött közöttük a szinergia. Edina a mindennapokban a hulladékmentes életmóddal foglalkozik saját cége keretein belül: annak idején környezetkutatóként végzett, környezetvédelmi szemléletformálással foglalkozik, főleg hulladékgazdálkodás és fenntartható fejlődés témában. A zero waste életmód hazai úttörőjeként pedig a hulladékmentesség vezérfonala köré szervezett webáruházat üzemeltet, tanfolyamokat, előadásokat tart, különböző szolgáltatásokat kínál.

„Ha egy mondatban kellene összegeznem a munkám lényegét, akkor az az lenne, hogyan tudjuk úgy megelőzni, illetve minimalizálni a hulladék keletkezését, hogy az életmódunkon is emeljen, ugyanakkor szakmailag átgondolt és megalapozott döntéseken nyugodjon” – foglalja össze a lényegét Edina, aki azért pontosan tudja, hogy a már meglévő hulladékkal is kell kezdeni valamit.

Beszélgetésünk másnapján a Felső-Tisza-vidékre indult, hogy más önkéntesekkel együtt összeszedje és monitorozza azt a töméntelen – többnyire műanyag – hulladékot, amit a fo-

„Az animáció, némi humorral fűszerezve, kiváló eszköz összetettebb gondolatok átadására közérthető formában.”

INFO

Kump Edina

II. évad

Mentor: Gelencsér Margit

Az ELTE környezettudományi szakán végzett, az egyetemi Környezettudományi Klub egyik alapítója, később kommunikációs referensi posztot vállalt, foglalkozott iskolai oktatással, interaktív játékfejlesztéssel és környezetvédelmi nyári táborokkal. Olyan online vállalkozást tervez, amelynek célja, hogy az internet segítségével lebontsa a falakat az emberek és a környezetvédelem között, ennek első lépcsőfoka a Zöld életmód blog. A tehetségprogramban ugyancsak részt vevő Kőszegi Tamással készítették egy rövid animációs kisfilmet, amely díjat nyert.

lyó hoz át Magyarországra. „A konyha padlóját is felfossuk újra és újra, pedig folyton bekoszolódik. Természetesen nem elégszünk meg ennyivel, a háttérben nemzetközi együttműködés, szemléletformálás és számos egyéb projekt is fut, amelynek mind az a célja, hogy ne csak kezelje a már kialakult problémát, hanem hatékony megelőző megoldás születhessen” – válaszolja arra a felvetésre, hogy nem reménytelen küzdelem-e az árterek takarítása.

Közös projektek

Tamás is vállalkozó, animációs filmrendező, egy stúdió igazgatója. Edinához hasonlóan home-office rendszerben dolgozik, épp a napokban fejezett be egy egy hónapos közös munkát amerikai megrendelőjével úgy, hogy személyesen sosem találkoztak. „A virtuális térben bárhol lehet az irodám, ez elég nagy szabadságot ad” – mondja. Többek között fesztiválokra készít animációs filmeket, vállalati megbízásokat teljesít, és mivel egyre sikeresebb és ismertebb a szakmájában, egyre elfoglaltabb is.

Egy dologra azonban mindig van ideje: a közös projektekre. Legutóbb Edina hívására egy összefoglaló kisfilmet készített a tavalyi Zöld Országos Találkozóról, amelynek Edina az egyik főszervezője volt. Az együttműködés a TEDxYouth Budapest konferencián is folytatódott: mindketten előadók voltak – egymástól függetlenül, de mindkettőjüknek sokat jelentett a másik támogatása. Érdekes mellékszál, hogy a TEDx-en felfigyeltek néhány olyan fiatal tehetségre, akiket érdemesnek tartottak arra, hogy bekerüljenek az 50 tehetséges magyar fiatal program nagyon inspiráló közösségébe. Az értékítéletük helyességét jelzi, hogy a „felfedezettek” közül több fiatal is bekerült a támogatandó tehetségek csapatába.

Ez még csak a kezdet

„Számomra elsősorban magamba vetett hitet és olyan új ismerősöket adott a program, akik bár nagyon különbözőek, mégis rendkívül inspirálóak. Felemelő volt olyan embereket meg-

INFO

Kőszegi Tamás

II. évad

Mentor: Pataki Ági

Az ELTE Radnóti Gimnáziumban már mozgókép- és médiafakultációra járt, 2007-ben megnyerte a média Országos Középiskolási Tanulmányi Versenyt. Az egyetemen film és videó szakpáron tanult, közben Mimicry Motions néven megalapította saját cégét. Három évig készítette The Copyist / A Másoló című animációs rövidfilmjét, mely a világon egyedülálló módon, fénymásolóval készült. A mű, mely mindössze 100 ezer forintból készült, több mint egy tucat nemzetközi fődíjat nyert.

ismerni, akik őszintén tudnak örülni a másik sikerének, valamint önzetlenül segíteni, ha épp arra volt szükség” – ezt Edina mondja, amire Tamás úgy reflektál, hogy „én nemcsak barátságokat, de üzleti kapcsolatokat is építettem. Abban, hogy a cégem ma virágzik, sőt van olyan terület, ahol piacvezetővé vált Magyarországon, komoly szerepe volt annak a hátszélnek, amit a program adott. Nagyon sok megszólalási lehetőséget kaptam annak idején, ez megint csak olyan esély volt, amelynek értékét nehéz számokban kifejezni”.

Mindketten nagyon jó emlékekkel gondolnak vissza a tehetségprogramra, a csapatra és a támogató közegre. Ahogy fogalmaznak, az eddigi közös munkát csak alapozásnak tekintik. Mindketten biztosak abban, hogy jó úton járnak, és abban is, hogy együttműködésük java még csak ezután kezdődik.

Rozsnyai Gábor

A VOLTAREN BEMUTATJA:
ÚJ INNOVATÍV
Masszázs Fej

Új Masszázs Fej

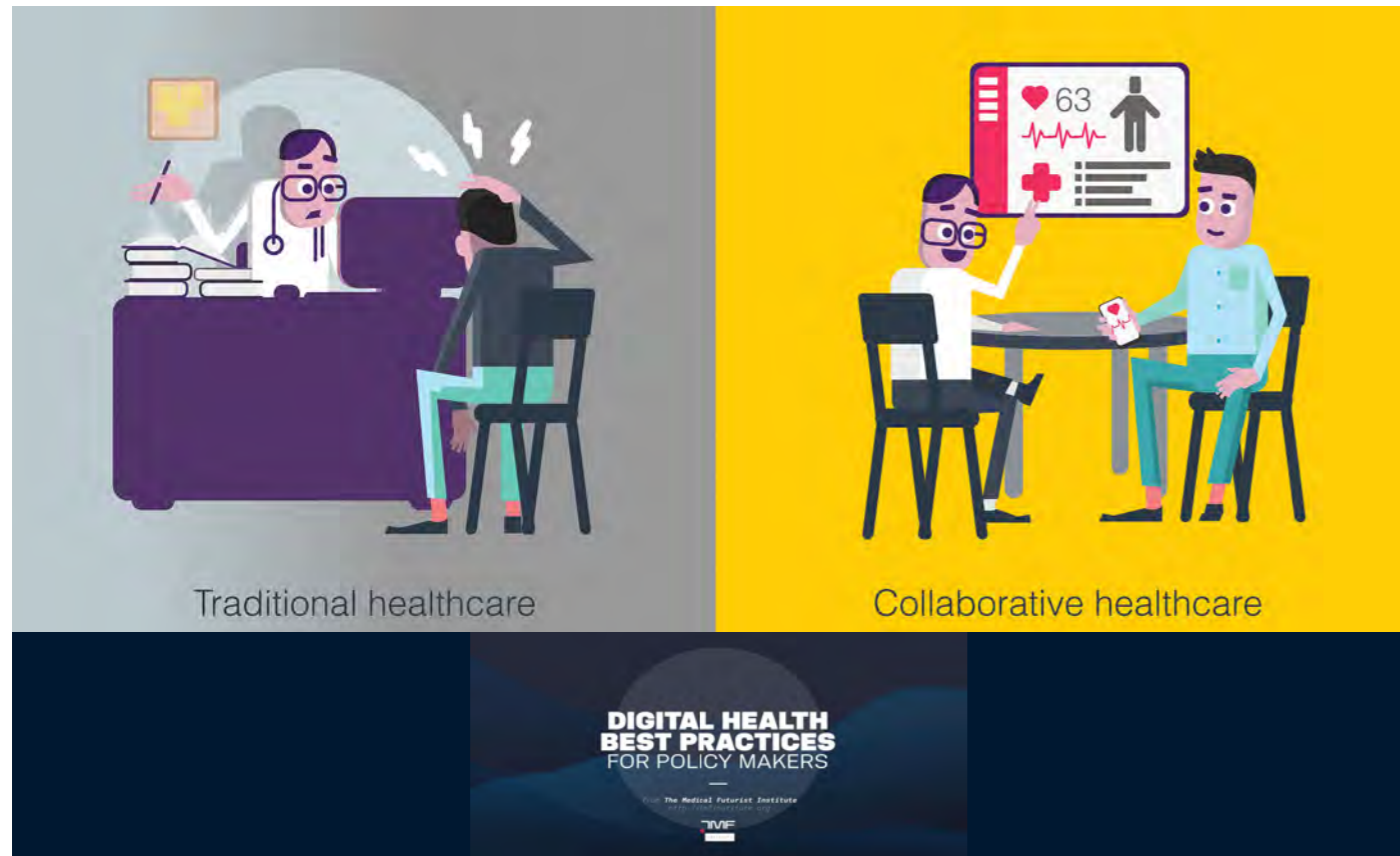
A Voltaren legújabb innovációja és kezei tiszták maradnak.

A Voltaren speciálisan tervezett masszázsa fejének köszönhetően nem szükséges felvinni kezeire a gél, mielőtt azt a fájdalom helyén alkalmazza. Ráadásul, a Voltaren hármas hatásának köszönhetően, nemcsak csillapítja a fájdalmat, hanem csökkenti a gyulladást, a fájdalom egyik okát, így lerövidíti a felépüléshez szükséges időt. Nincs több ragacsos kéz, csak célzott fájdalomcsillapítás!

GlaxoSmithKline-Consumer Kft., 1124 Budapest, Csörsz utca 43. Tel.: +36 1 225 5800, www.gsk.hu
Diklofenák-dietilamin hatóanyagú, vény nélkül kapható gyógyszer. CHHU/CHVOLT/0003/18. A védjegyek tulajdonosa vagy engedélyezett használója a GSK vállalatcsoport.

A KOCKÁZATOKRÓL ÉS A MELLÉKHATÁSOKRÓL OLVASSA EL A BETEGTÁJÉKOZTATÓT, VAGY KÉRDEZZE MEG KEZELŐORVOSÁT, GYÓGYSZERÉSZÉT!

KÖZÖS SZENVEDÉLYÜK AZ EGÉSZSÉGÜGY JÖVŐJE

Mindketten azért dolgoznak, hogy másokon segíthessenek, saját bevallásuk szerint a munkájukkal szeretnék az emberek életét jobbá tenni. Ez a közös szenvedély és a közös érdeklődési terület volt az, amely végül Bényei Éva Bernadettet és Meskó Bertalant egy izgalmas projekt kapcsán összehozta.

Együttműködésük eredménye fontos lépés lehet a digitális technológiák szélesebb körű adaptálásához az egészségügyben és az egészségügy megreformálása felé. Bár Bényei Éva Bernadett és dr. Meskó Bertalan az orvosi pályán belül eddig eltérő karrierutat járt be, abban hasonlítanak, hogy a tudományos életben találták meg hivatásukat, gyermekkoruk óta ez a szenvedélyük, és díjaknál, címeiknél sokkal nagyobb

becsben tartják azon emberek pozitív visszajelzéseit, illetve köszönetét, akiknek életén javíthattak munkájukkal.

Digital Health

Bényei Éva Bernadettet már középiskolás korában is a kutatás kötötte le a leginkább, mindössze 17 éves volt, amikor bekerült az 50 tehetséges magyar fiatal programba. Jelenleg

INFO

Meskó Bertalan

I. évad

Mentor: Somorjai Éva

Orvosként végzett 2009-ben a Debreceni Egyetemen Wészprémy díjasként, 2012-ben PhD fokozatot szerzett a klinikai genomika területén. Hogy egyesítse az orvos és technológiai szemléletét, új szakmát alkotott: „orvosi jövőkutató” (The Medical Futurist) néven, melyben küldetése, hogy a hasznos technológiai újításokat behozza a mindennapi klinikai gyakorlatba. A The Medical Futurist brand kialakítása a tehetségprogramba kerülésekor még ötlet volt, ma ő a The Medical Futurist Institute vezetője. Egyedüli magyarként felkerült a jövő egészségügyét meghatározó innovátorok nemzetközi Future Health 100 listájára, a Magyar Tudományos Akadémia Statisztikai és Jövő-kutatási Tudományos Bizottságának tagja.

negyedéves orvostanhallgató a Semmelweis Egyetemen. Tanulmányai mellett rendszeresen szervez rendezvényeket, konferenciákat és kampányokat, tudománypopularizáló előadásokat tart, illetve orvosi karrierje megalapozásán dolgozik. Az egyetem befejezését követően infektológiával szeretne foglalkozni, ezért igyekszik mindent megtenni, ami a területhez kapcsolódó ismeretterjesztést segíti. „Elsősorban a területhez tartozó sokszínűség ragadott meg – mondja. – A megjelenő betegségek sokasága gondolkodásra készteti az embert, ha rá akar jönni, hogy pontosan mi is áll egy-egy fertőzés hátterében.”

Azt is mondja, sikereiben nagy szerepet játszott az 50 tehetséges magyar fiatal prog-

ram és mentora, Horváth Magyary Nóra is, akitől rengeteget tanult a közös munka során. „Nórától kommunikációt, beszédtechnikát és mentalitást tanultam. Rávetetett, hogyan lehet jól nyilatkozni, mire kell odafigyelni egy-egy előadás során, és hogyan lehet megfogni akár a laikusok figyelmét is tudományos témákkal. Mindemellett arra is alkalammal nyílt, hogy ellessem, miként lehet igazán jól vezetni egy csapatot.”

Bényei Évi szerint azonban a mentorok mellett a többi mentortált éppúgy fontos eleme a programnak, hiszen, ahogyan ő fogalmaz: „amikor két tehetséges fiatal újra összehatalálkozik, abból nagyszerű együttműködések is kislíphetnek”. Ezt bizonyítja dr. Meskó Bertalannal közösen folytatott munkája, amely fontos mérföldkővet jelenthet a digitális egészségügy előretörésében. „A Digital Health egy viszonylag fiatal, de annál inkább meghatározó témakör. Olyan paradigmaváltás, amely nagyban meghatározza a jövő orvoslását, sőt már napjainkban is jelentős mértékben megjelenik. Vége annak a korszaknak, amikor csak és kizárólag az orvosok tudtak minden információt. A páciensek is kíváncsiak, és aktív részesei akarnak lenni az eseményeknek. Ehhez pedig nagy segítséget nyújt, hogy már számos olyan eszköz, program és platform áll rendelkezésükre, amelyek segítségével rögzíteni és sok esetben értelmezni is tudják a szervezetük működésének paramétereit. Természetesen ez nem helyettesíti az orvosok szerepét, hanem azt mutatja, hogy rengeteg új információ jelenik meg, ez jó és hatékony együttműködés mellett sikeresebb gyógyító munkát és gyógyulást eredményezhet.”

Orvosi jövőkutató

Dr. Meskó Bertalan már a tehetségprogramba való bekerülésekor is bámulatos eredményekkel és komoly szakmai hírnévvvel büszkélkedhetett: dinamikus, felkészült előadásait már akkor több százan hallgatták, sőt vas-tapssal jutalmazták, díjnyertes angol nyelvű orvosi blogját magyar blogjával együtt pedig több millió olvasó látogatta. Bár orvos-genetikusként végzett az egyetemen, itt nem állt

INFO

Bényei Éva Bernadett

I. évad

Mentor:

Horváth Magyary Nóra

17 évesen került be a La femme 50 fiatal magyar tehetség programjába. Az édességek pozitív és negatív tulajdonságait vizsgáló saját projekttel szerepelt az Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciáján. A Semmelweis Egyetem befejezése után infektológiával szeretne foglalkozni. Jelenleg ennek megalapozásán dolgozik, illetve a területhez kapcsolódó ismeretterjesztést segíti. 2018-ban a Semmelweis-emlékévé és a Budapesti Orvostanhallgatók Egyesületének szervezésében egy nagyszabású rendezvénysorozat főszervezője.

„Nem technológiai forradalomról van szó, hanem sokkal inkább kulturális transzformációról.”

3-SZOR IS MENTOR

Horváth Magyary Nóra

a K&H Csoport kommunikációs
üzveztető igazgatója

A fiatalokkal való kapcsolat fiatalon tart minket is. Az új perspektívák, az újító szellem, a múlt és a jelen gyakorlatának megkérdőjelezése segít kilépni a mindennapokból, a bevált szokásokból. Ezt tettük mi is fiatalon. S ezt az energiát, lelkesedést, megújulási képességet lehet megőrizni, ha folyamatos kapcsolatban vagyunk az új generációval. Mit adhatunk cserébe? Tapasztalatot, az események összefüggésének megértését, az emberi viselkedés mozgatórugóinak ismeretét. És örömmel adjuk, mert annak idején mi is kaptunk ilyen ismereteket.

Talán kliséként hangzik, hogy a fiatalok a jövő. Pedig így van. Ők határozzák meg, miként fejlődik egy társadalom, egy ország tovább. Ők határozzák meg, miként fejlesztik tovább, és mit hagynak el abból, amit mi letettünk az asztalra. Hogyne lenne fontos látni, segíteni azokat, akik továbbviszik a fejlődést! S közülük is a kiemelkedőket, a legtehetségesebbeket!

Az 50 tehetséges magyar fiatal program alatt mentorként egy-egy probléma kapcsán sosem én mondtam meg, mi a megoldás. Mindig a fiatalok találták ki, látták meg, méghozzá azt a megoldást, mely személyiségükkel leginkább összeillett, s így a legkönnyebben tudták megvalósítani is. Mert nem elég a megoldást tudni, elhatározni, hogy akként cselekszünk, ha nem belülről fakad, sosem követi a valós tét.

meg, úgy döntött, két szenvedélye, az orvostudomány és a technológia egyesítéséből új szakmát alkot, és orvosijövő-kutató lesz. Az első és egyelőre úgy tűnik, az egyetlen a világon.

Mit csinál egy orvosijövő-kutató? Elmondása szerint az elmúlt 8-9 évben egyetlen napja sem telt ugyanúgy. Szinte folyamatosan úton van, konferenciákon vesz részt, előadásokat tart, könyvet vagy éppen e-bookot ír, tanít, kutató, és a világ vezető egyetemén tart az orvostudomány újításairól kurzusokat. Keynote speakerként utazásai során arról beszél, hogy a digitális egészségügy milyen hatással van az egészségügyre, a mindennapokra, az orvoslásra, illetve a beteg-orvos kapcsolatra, és hogy a science fictionból a technológia hogyan fog valóságot teremteni.

Mint mondja, csapatával egyszerű céljuk van: hidakat építenek a döntéshozó és az orvos, a beteg és az orvos, valamint mindenféle egészségügyi szereplő között. „Azt szeretnénk elérni, hogy a technológiákat gyorsabban, jobban, hatékonyabban fogadjassák be az emberek. Egy olyan technológiahullám közeledik felénk, egy olyan változáshullám, amelyen szörfözni kell, nem menekülni a változás elől. A csapattal ebben próbálunk segítséget nyújtani, úgy is fogalmazhatnánk, hogy szörfözni tanítom az embereket.”

Példatár döntéshozóknak

Időközben dr. Meskó Bertalan egy másik nagy álmát is megvalósította: egy nemzetközi nonprofit kutatóintézetet hozott létre The Medical Futurist Institute néven, globális kutatásokat végeznek a digitális egészségügy témájában, eredményeiket angol nyelven publikálják. Ebbe a folyamatba kapcsolódott be dr. Meskó felkérésére Bényei Évi is, örömmel. „Már a program alatt is nagyon érdekesnek találtam Berci munkáját, de az együttműködés 2016-ban kezdődött, amikor dr. Drobni Zsófiával és Gergely Bencével együtt lehetőséget kaptunk arra, hogy beszéljünk vele. Nagyon inspiráló diskurzus alakult ki, utána Berci

„Vége annak a korszaknak, amikor csak és kizárólag az orvosok tudtak minden információt. A páciensek is kíváncsiak...”

megkeresett hármunkat, és javasolta, hogy dolgozzunk együtt. Így indult az együttműködés, amelynek immár egy cikk gyümölcse, amely a digitális egészségügyet definiálja.”

Meskó Bertalan szerint Évi friss látásmódja és technológiai világgal kapcsolatos meglátásai sokat segítettek a cikk megszületésében. „A digitális egészségügyet, mint olyat, korábban soha senki nem definiálta. Ezt mi most megtettük, és kimondtuk végre, amit ki kellett mondani, vagyis azt, hogy nem technológiai forradalomról van szó, hanem sokkal inkább kulturális transzformációról, és éppen az emberi tényező miatt kell jobban odafigyelnünk arra, hogy mi hogyan alakulunk a technológiához, mint arra, hogy melyik mikrocsip lesz jövőre az erősebb vagy a gyorsabb.”

Az együttműködés ezzel nem ért véget. Nemrégiben jelent meg ugyanis a The Medical Futurist Institute első reportja, amelynek kialakításában Évi is közreműködött. Maga a report egy olyan gyűjtemény, amelyben Meskó Bertalan és csapata ötleteket ad döntéshozóknak világszerte, miként kezeljék a Digital Health térszerését. „Mindig azt hallok a döntéshozók részéről világszerte, hogy nem tudnak mit kezdeni ezzel a sok technológiai változással, amely folyamatosan áramlik feléjük. Mi most segíteni szeretnénk ezen. Éppen ezért adunk muníciót, egy olyan példatárat, amely a lehető legjobb példákat vonultatja fel azzal kapcsolatban, hogy a digitális egészségügyet hogyan próbálták adaptálni a világ különböző országaiban.”

Póta Szilvia

Kényeztető arc- és testkezelésekkel várja Önt a Harmony Spa Budapest

Tavaszi ajánlatok:

- Rózsák kertje arckezelés
- Japán orchidea négykezes masszázs
- Zöld teás energetizáló testkezelés

Day Spa élmény a belváros szívében

- fűtött medence
- jacuzzi
- finn- és infrasauna
- gőzkabin
- edzőterem

HARMONY
spa
BUDAPEST

1051 BUDAPEST, HERCEGPRÍMÁS UTCA 5. • +36 1 445 4180
SPA@ARIAHOTELBUDAPEST.COM • HARMONYSBABUDAPEST.COM

Aria
HOTEL • BUDAPEST
by LIBRARY HOTEL COLLECTION

BARÁTSÁG, ZENE, TUDOMÁNY

Mindent egyszerre, párhuzamosan végeztek – úrtuk három évvel ezelőtt a Tóth-Vajna ikrekről: mindketten orvosnak tanultak, miközben a zene, a koncertezés is magával ragadta őket. Pölcz Ádámmal az 50 tehetséges magyar fiatal program révén lettek barátok.

Miután Budapesten végeztem az orvost, a hét első felében ott voltam, viszont odahaza tanultam az orgonát, tehát szerdán hazautaztam Miskolcra – mesélte 2015-ben Tóth-Vajna Zsombor, aki akkor kétlaki életet élt. Jól láthatóan beindult akkor a zenei karrierje, s miután a koncertezés nagyon vonzotta, a zenekar-alapítás 2012-ben szinte magától jött. Az orgona után a csembaló is bekerült a fegyvertárába, és vele persze a barokk zene, amelynek mára elismert művelője lett. Amikor 2014-ben befejezte az orvosi egyetem általános orvosi karát, azzal párhuzamosan végzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem csembaló szakán és az amszterdami zeneakadémián is orgona, csembaló, fortepiano és klavikord szakon. Orvosegyetemi szakdolgozatában a zeneterápiák modern pszichiátriában elfoglalt helyét igyekezett feltárni.

Fivére, Gergely viszont az orvoslásra helyezte a nagyobb hangsúlyt, s ebben erősítette őt a mentora, dr. Fekete György is. Az orvosi egyetemen bekerült a Kerpel-Fronius Tehetséggondozó Programba. Aktív volt a diákköri munkában, miközben ikerestvérehez hasonlóan kiemelkedő kulturális tevékenységet folytatott. Azt, hogy Gergely hatása is erős volt az ikrek életében, bizonyítja, hogy 2015-ben a kezdeményezésére kezdtek Zsomborral együtt orvosi kutatásba. „A PhD-fokozat megszerzése érdekében indítottam szűrést az alsó végtagi artériás betegségek körében, amelybe bevontam Zsombort is. Kidolgoztunk egy szűrési metódust, a családorvosi rendelőkben lehetett alkalmazni, s az alsó végtagi érszűkület magyarországi gyakoriságát és minél könnyebb felismerésének lehetőségét igyekeztünk vele feltárni...”

Kockázatfelmérés

Mostanra több mint 900 beteget vizsgáltak meg, kérdeztek ki. „Összeállítottunk egy pszichológiai kérdőívcsomagot is, hogy az életeseményeket is rögzíteni tudjuk. Az a hipotézisünk, hogy a pszichés történéseknek is szerepük lehet a betegség kialakulásában és lefolyásában. A célunk az, hogy olyan komplex vizsgálati metódust adjunk a családorvosok kezébe, amellyel ők maguk is képesek az alsó végtagi érszűkület felismerni, a kockázatokat feltárni – megelőzve ezzel a későbbi szövődmények kialakulását.”

Magyarország élen jár az amputációk számában. Hazánkban háromszor annyi az érszűkület miatti amputációk száma, mint a nyugat-európai átlag. (Az amputációért többet fizet a tb, mint a helyreállító érműtétekért.) A megelőzés, illetve az időbeni szűrés azonban sokat segíthetne. Zsombor is lelkes résztvevője volt a kutatásnak. Ő azt tartja fontos eredménynek, hogy kidolgoztak a családorvosok számára egy algoritmust, amellyel könnyebb lehet felismerni, ha valakinél kiemelkedő az alsó végtagi érszűkület kialakulásának kockázata. Ha igen, ezek a betegek időben továbbíthatók a megfelelő szakorvosi vizsgálatokra.

Zenei karrier

De vissza a zenéhez, amely mindenestül átjárja, sőt meghatározza a mindennapi létüket is! Egyértelmű, hogy Zsombor pályája szorosan összefonódott a muzsikálással, azon belül is a barokk zenével. „A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Batta András, a

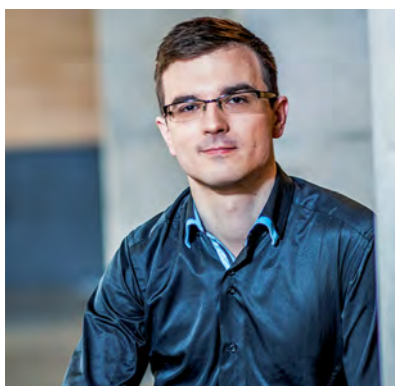
INFO

Pölcz Ádám

II. évad

Mentor: Dr. Balázs Géza

2010-ben újságírói, 2012-ben magyar szakos bölcsészdiplomát szerzett. 2015-ben, a Nagyváradon tartott Anyanyelvi Konferencián mutatta be Janus Pannoni: Búcsú Váradtól című versére írt hangfantáziáját, 2016 szeptemberében, az újonnan induló M5-ös kulturális csatorna anyanyelvi műsorának műsorvezetője lett. 2016-ban NTP-ösztöndíjas. Egy sajátos, XIX. századi alapokon álló grammatikatanítási módszert dolgozott ki óvodapedagógusoknak. Mentora, Balázs Géza professzor volt doktori értekezése témavezetője, 2017-ben pedig közösen saját céget alapítottak Interkulturális Kutatások Kft. néven.

INFO

Tóth-Vajna Gergely

II. évad

Mentor: Dr. Fekete György

Egyszerre gyermekgyógyász és muzsikos. Saját szakmai cikkei, könyvfejezetei jelentek meg, mentora biztatására 2017-től PhD-tanulmányokba kezdett. A Semmelweis Egyetemről Kiegészítő Kiválósági Kutatási Ösztöndíjat nyert. Kutatása témája egy mindenki számára elérhető szűrési módszer kifejlesztése, amellyel a krónikus betegségekkel összefüggő végtagvesztéseket lehetne csökkenteni. Saját komolyzenei együttest is alapított iker-testvéreivel, Zsomborral, a Harmonia Caelestis Barokk Zenekar két alkalommal részesült NKA-támogatásban.

INFO

Tóth-Vajna Zsombor

II. évad

Mentor: Lőrinczy György

2014-ben végezte el az orvosegyetem általános orvosi karát, és párhuzamosan a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem csembaló szakát. Orvosegyetemi szakdolgozatában a zeneterápiák helyét igyekezett feltárni a modern pszichiátriában. A programnak és mentorának köszönhetően exkluzív menedzsmentszerződést íratott alá Magyarország legnagyobb klasszikus zenei ügynökségével. A TALENT¹ konferencia révén a profi előadás szakmai trükkjeit is megtanulhatta, majd meghívást kapott a TEDxDanubia Mecénás Szalonjába előadást tartani.

Zenatudományi Tanszék professzora felkérésére tartottam órákat a XVI. századi zenéről, és vele együtt több sikeres témaműsort is készítettünk... – mondja. – De fajsúlyosabb a zenélés maga, a barokk zene művelése: egy éve exkluzív szerződés van a Pentaton Művész- és Koncertügynökséggel, ehhez egyértelműen az 50 tehetséges magyar fiatal program, azon belül a mentorom, Lőrinczy György, a Pentaton akkori vezetője, a Budapesti Operettszínház jelenlegi igazgatója segített hozzá. Tőlük új szemléletet is kaptam a zenei karrier felépítéséhez, az ügynökség profi látást adott: fontos, hogy legyenek profi fotóim, portfólióm, de az is, hogy tudjam, hogyan kell összeállítani egy koncerttervet. Havonta átlagosan három koncertet adok. Tavaly például Londonban, a Händel-házban adtam hangversenyt, de jártam Finnországban, Hollandiában, Németországban – a lipcei Tamás-templomban – és Fertődön – az Esterházy-kastély Haydn Termében –, ahol maga Esterházy Antal herceg nyitotta meg a

koncertet. Tavaly jelent meg a Gergellyel közös CD-nk is, és a tervek szerint idén további két CD-t jelentetünk meg: az egyikben Purcell csembalóművei szólnak, a másik lemezen kétcsembalós és négykezes műveket játszottunk.”

Lakáskoncertek miliője

Beszélgetésünkbe itt kapcsolódik be a plusz egy fő, a társuk a tehetségprogramban, a nyelvész és versmondó Pölcz Ádám is. A mentorprogram idején a résztvevők „nem hivatalosan” is össze-összejártak, voltak itt-ott szerveződött házibulik is, vagyis keresték az ismerkedés lehetőségét. A Tóth-Vajna ikrek és Pölcz Ádám között a barátság annyira elmélyült, hogy már csak az alkalomnak kellett jönnie: így a fiúk megnyerték őt néhány estére a koncertek narrátorának. Gergely egyébként is nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a barokk zene világába is bevezesse koncertközönsé-

gét, abban a szellemben, amit hajdan a „lakáskoncertek” (valójában a főnemesi kastélyok) miliője is diktált. Tehát minden egyes darab előtt egy kis ismertetőt mondanak el a műről és koráról, a hajdani koncertek légköréről, a szerző világáról vagy a mű háttéréről, születéséről...

Ebbe vonták be felolvasóként Ádámot, aki az ELTE Tanító- és Óvóképző Karán tanít nyelvtant, nyelvművelést, helyesírást, és retorikával is foglalkozik. Jelenleg tanársegédként tanít, de reméli, hogy a PhD-fokozat megszerzése után megkapja az adjunktusi kinevezését. Ádám korábban két mű előadásában vett részt. Az egyik a 2016-os tavaszi fesztiválon volt, ahol Zsombor Shakespeare-szövegeire készült korabeli dalokat játszott egy énekesrel, ott Ádám minden mű előtt elszavalta az elhangzó szövegek magyar fordítását. A másik alkalommal Zsombor Haydn: A Megváltó hét szava a keresztfán című oratóriumának fortepiano változatát játszotta. Itt Ádám minden „szó” előtt az elhangzó zeneműre, annak mögöttes tartalmára reflektált pár mondatban – megeremtve az emelkedett hangulatot.

Hárman együtt

„Én voltam az ötletgazda – jelzi Zsombor. – A szövegek lakáskoncertes hangulatot adnak az előadásnak, különösen a Shakespeare-daraboknál. És nagyon jól szólt az egész... a barokk zenében volt ennek hagyománya.” Ádám mondja: „Először meglepődtem az ajánlaton, de megtisztelőnek tartottam a felkérést. A Haydn-műnél érthetővé kellett varázsolni a darabokat. Egy-egy perces, rövid felolvasás volt A Megváltó hét szavánál, a Shakespeare-nél hosszabb volt a szöveg, rövid idézetek vagy versek illusztrálták a következő zenét. Nagyon élveztem a felkínált lehetőséget, azt, hogy részese lehettem az előadásnak.” Éppen ide illik Pölcz Ádám mentora, dr. Balázs Géza egyik megjegyzése, amit Ádámra is utalva tett: „A tudományok művelését olyan fiatalokra kell bízni, akik értik, hogyan lehet átadni a megszerzett tudást.” Nos, Ádám ebben méltón közreműködik. Most épp doktorjelölt, amúgy pedig a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda munkatársa, 2010 óta vezetője. Így hát húszas éve közepén-végén, ahogyan önmagát minősíti, átlépett a tudomány-szervezés szintjére...

Talán éppen ezért alkotnak jó triót, s nem konkurenciái, hanem segítői is egymásnak. Ráadásul Gergely is társa Zsombornak az előadásokban, hiszen ő szokott vele négykezeseket játszani, olykor szólóműveket is: „Sosem vagyok csak néző a koncerteken, különben is, Liszt-díjas lapozó vagyok!” – jegyzi meg viccesen. Gergely különben sem pusztán zenekedvelő. Jelenleg az orvoslás az élete, de elárulja, hogy egyetemre jár, és vezénylést tanul, a közeljövőben olyan mesterekhez készül, mint Riccardo Muti, Daniele Gatti vagy Eötvös Péter. Egyszer talán majd valóban karmester is lesz...

Rege Sándor

3-SZOR IS MENTOR

Dr. Fekete György

egyetemi tanár,
klinikai genetikus szakorvos

Csaknem minden tehetséges fiatal találkozik olyan gondokkal, nehéz feladatokkal, amelyek megoldásában egy mentor sokéves tapasztalata segíthet. Egy-egy élethelyzet, kérdés a tapasztalt mentor részéről teljesen új megvilágításba kerülhet – eddig fel sem merült megoldásokat kínálva. Ez merőben új életutak, kutatási irányok, célkitűzések kezdetét jelentheti, továbbá nagy érték lehet a fiatalok életre szóló baráti és szakmai kapcsolatainak lehetősége is.

Egyetemi oktatóként mindig nagy örömet és fontos életcélt jelentett számomra a rám bízott fiatalok tanítása, nevelése, segítése. Örömmel fogadtam hát a mentori felkérést, mivel úgy gondoltam, több évtizedes tapasztalataimmal hozzájárulhatok az 50 tehetséges magyar fiatal program sikeréhez. Hosszú pályám alatt összegyűlt élményeimnek, szakmai és emberi tapasztalataimnak csak akkor van igazi értéke, ha másoknak tovább tudom adni, nem csak az enyémeim maradnak.

Hálás vagyok azért, hogy mentoráltjaim mindig bizalommal kerestek meg aktuális kérdéseikkel, és még az után is rendszeresen jelentkeztek, beszámoltak a velük történt eseményekről, hogy a program már befejeződött. Sokat tanultam az őszinte beszélgetésekből, jólesett, hogy a fiatalok partnernek tekintettek.

3-SZOR IS MENTOR

Lőrinczy György

a Budapesti Operettszínház
főigazgatója

Pályakezdőként magam is sok támogatást kaptam például Novák Ferenctől vagy Zimányi Zsófiától. Örömmel vállaltam tehát a mentori feladatot, hiszen most már én vagyok abban a helyzetben, hogy támogathatom a fiatal tehetségeket. A fiatal művészeknek minden segítségre szükségük van.

Az 50 tehetséges magyar fiatal programban különösen szimpatikus, hogy nem pénzjutalommal jár, hanem tanácsokkal, személyes intelmekkel és kapcsolatokkal lehet hozzájárulni az ifjú tehetségek fejlődéséhez.

Mentoráltjaim, a Hungarian FolkEmbassy primása, Rosonczy-Kovács Misi és Tóth-Vajna Zsombor, a Harmonia Caelestis Barokk Zenekar alapítója és karmestere komoly szakmai eredményeket ért el. Büszke vagyok arra, hogy több fesztiválra, rendezvényre és ügynökséghez én tudtam őket beajánlani.

EGY SZÍNES TÖRTÉNET FOLYTATÁSA

Öt évvel ezelőtt roppant izgalmas kutatással került be Veres Ádám az 50 tehetséges magyar fiatal programba, mára azonban teljes lett az irányváltás. Nem ő tervezett rosszul, az élet írt felül számos dolgot a sorsában, a terveiben és a karrierjében – ahogy szokott.

Kezdjük azzal, hogy Veres Ádám válogatott sportlövő, többször nyert országos bajnokságot. Véletlen-e, hogy szakmai pályáját is a jó látáshoz akarta kötni? Aligha. Mechatronikai mérnökként a szakma különös határterületén szeretett volna működni, műszaki optikával. A szintanban mélyült el, a színlátást kutató műegyetemi műhelyben. A cél egy olyan színszűrő szemüveg fejlesztése volt, amellyel a szintévesztők színérzékelése korrigálható, s még az ép színlátók színélménye is felerősíthető. Akkor Ádám így érvelt a mentorprogramban: „Mindazoknak, akikre eddig feladtunk egy ilyen kísérleti szemüveget, rövidesen mosolyra derült az arcuk. Mert aki színesebben látja a világot, annak jobb lesz a hangulata is.”

Jogi vonzatok

Veres Ádám kutatásának tárgya az volt, hogy olyan eljárást dolgozzon ki a szintévesztés méréséhez, amellyel minden optikus ugyanarra az eredményre jut a vizsgálatok során – fontos láncszemet adva ezzel a színlátás-korrektív módszer elterjedéséhez. Kutatás közben pedig természetesen felbukkannak olyan akadályok is, amelyekkel a kezdetűkkor senki sem számol. Kiderült, hogy a szintévesztés korrigálása felvethet érdekes jogi kérdéseket. „A tehetségprogram során felvettem a kapcsolatot Markos Ádámmal, aki esélyegyenlőségi, fogyatékos-jogi szakértőként került a programba, mert rájöttem, hogy a színlátás-korrektívnek lehetnek jogi vonzatai is. A szintévesztésnek vannak fokozatai, és súlyos esetekben komoly hatással lehet az érintettek életére. Egyes or-

szágokban a páciens nem kaphat jogosítványt, de problémás lehet az illető foglalkoztatására is bizonyos szakmák esetén. Azonban, ha korrigálható egy speciális eszközzel a szintévesztés, akkor el kell érni, hogy megváltozzon a jogi környezet is, különben a látáskorrektív eredménye nem érvényesíthető...”

Nincsenek ügydöntő véletlenek, mondják a sikerhívók... Itt is megáll ez a tézis, hisz a két Ádám a program kezdetekor gyorsan barátságot kötött. Markos Ádámot a jog érdekli, leginkább az esélyegyenlőség, a fogyatékosok jogainak érvényesítése áll érdeklődése középpontjában. Erre tette fel az életét, hiszen ő maga is tudja, milyen kiközösítettnek lenni. A jog révén esélyegyenlőségi ügyvivő lett. Öt hónapig az Európai Parlament esélyegyenlőségi és sokszínűségi egységében gyakornokoskodott Luxemburgban. „A szintévesztés ugyan nem fogyatékos, mégis hátrányt jelenthet a foglalkoztatásban, a gépjárművezetésben, és ha valamilyen módon lehet korrigálni, akkor annak jogi hátterének megteremtésében az ember magát érdekeltnek véli” – magyarázta el egy rövid beszélgetésben Markos Ádám.

Váratlan fordulat

Remekül alakult tehát minden. Aztán – ahogy mondani szokás – az élet néha közbeszól. Ez történt Veres Ádámmal is. „Úgy éreztem, hogy az egyetemi karrier bizonyos élethelyzetekben már nem annyira nyerő. A legtöbb esetben komoly anyagi áldozatot követel a doktori iskola, hiszen a mérnöki diplomával elérhető állások juttatásaihoz képest jóval alacsonyabb bérért

INFO

Veres Ádám

I. évad

Mentor: Leitner György

Sportlövőként egyéniben és csapatban tizennégyszer nyert Magyar Bajnokságot. Szakmája a mechatronika egyik határterülete, kutatási témája pedig a szintévesztés. Célja egy olyan színszűrő szemüveg továbbfejlesztése, amellyel a színárnyalatok érzékelése korrigálható, s még az ép színlátók színélménye is felerősíthető. Kutatása arra irányul, hogy megvalósuljon az a technika, amellyel bármelyik optikusnál lehetővé válik a színlátás korrekciója is.

3-SZOR IS MENTOR

Leitner György

az Affidea Magyarország
vezérigazgatója

Úgy érzem, hogy az idősebb generációnak felelőssége van a fiatalabb generációval szemben. Meg kell próbálni átadni mindazt a tudást és tapasztalatot, amit felhalmozott. A fiatalok felelőssége pedig az, hogy kritikusan szemléljék ezeket, szemez-gessenek belőlük, vegyék át azt, amit saját maguk részére relevánsnak gondolnak. Így lesz egy társadalom folyamatosan fejlődő. Megtiszteltetés és egyben felemelő érzés számomra olyan tehetséges fiatalokkal találkozni, akik bár maguk is sokat tettek már le az asztalra, még mindig „éhesek”, tanulni szeretnének.

Büszke vagyok mindhárom mentoráltamra. Elképesztően tehetségesek, már tizenéves korukban létrehoztak valami nagy dolgot, és ez még csak a kezdet – mi lesz még ezután? Rengeteget tanultam tőlük. Érdekes volt megfigyelni, mennyire kitérő irányú folyamat a mentorálás, amelyben mindkét fél sokat fejlődik.

Az 50 tehetséges magyar fiatal program professzionális kereteket teremt ahhoz, hogy mind a mentor, mind a mentorált a lehető legtöbbet hozza ki a folyamatból. Nem tudok hasonló kezdeményezésről, amely ilyen sok szakmai területen karol fel tehetséges fiatalokat, és hozza össze őket a maguk területének elismert szakembereivel. Nagyon várom már a negyedik évadot.

INFO

Markos Ádám

I. évad

Mentor: Dr. Navracsics Tibor

Mozgásszervi fogyatékosként született. Már egyetemistaként előadást tartott a jogszociológiai tanszék antidiszkriminációs kurzusán. Két társadalmi réteg, a fogyatékkal és a fogyatéék nélkül élők mezs-gyéjén érzi magát, ezért akarja vizsgálni a maga és a sorstársai, a társadalom reakció-ját, lehetőségeit, jogait. 2013-ban kitalálta a Fogyatékos Felsőoktatási Hallgatók Kö-zigazgatási Ösztöndíját (FKÖ). Részt vett a programról szóló kormányrendelet meg-írásában, illetve a Közszolgálati Egyete-men egyes érzékenyítési programok és tananyagok kidolgozásában.

közé nem sikerült bejutnunk, de így is remek tapasztalat volt a verseny, és óriási eredmény a legjobb harminc pályamű közé kerülés is.”

Véres Ádámról tehát elmondható, hogy re-mekül használta ki a program adta lehetősége-ket. „Összességében rengeteget köszönhetek a tehetségprogramnak. Mentorommal, Leitner Györggyel sokat dolgoztunk a színtévesztés-korrektív projekt üzleti háttérének tervezésén, új szemléletet tanultam tőle. Fiatal és az üzleti életben járatlan kutatóként olyan tapasztalato-kat szerezhettem, amelyeket most, a munka vil-ágában kiválóan tudok hasznosítani. Sok fan-tasztikus embert ismerhettem meg, Markos Ádám személyében pedig egy remek baráttal lettem gazdagabb. Érdekes és izgalmas projekte-ken dolgoztunk már együtt – és biztos vagyok benne, hogy fogunk még a jövőben is.”

Rege Sándor

dolgozik ott az ember. Amíg csak magadért fe-lsz, könnyen meghozod ezt az áldozatot, de nálam jött a családalapítás – megházasodtam. Kezdetben úgy tűnt, hogy az egyetemi kutatás olyan út, amelyen sok munkával ugyan, mégis diadalmasan masírozhatsz végig – idővel aztán mégis kiderült, hogy a személyes ambíciók en-nél nehezebben és lassabban érvényesíthetők. Számomra talán túlságosan lassan.”

Ádám maga is fájlalja az irányváltást, hisz örömmel vette volna ki még jobban a részét a színtévesztők új esélyének megteremtéséből. De azóta megszületett első gyermekük, és a családbővülés arra ösztökélte, hogy váltson. „Egy téli napon az egyetemre menet kaptam egy telefonhívást az egyik kedves barátomtól: egy német cégnél kerestek elektronikai alkat-részeket ellenőrző automata röntgengépek-hez mérnököt. Ezek a gépek rendkívül kom-plex berendezések, működésük érdekes és iz-galmas – a gyártósorok gyártási sebességével megegyező idő alatt képesek kontrollálni a le-gördülő termékek minőségét. Évek óta dol-gozom itt, de még nem volt két egyforma na-pom. Területem az alkalmazástechnika, ame-lyen belül mára már egy négytagú csapatot vezetve felelek a közép-európai régióért.”

Újra együtt

Ádám persze nem zárkózott be a munka vilá-gába. Nem hagyott fel a lövészettel, és nemrég újra összekerült Markos Ádámval, aki mint jo-gász és esélyegyenlőségi szakértő egy érdekes problémára keresett megoldást: mozgássérült-parkolóhelyek nyomon követésével kapcsolatos projektbe kezdett. Az ötlet abban állt, hogy egy mobilapplikációval a rászoruló még indulás előtt megnézhetné, hogy az úti célja közelében van-e speciális parkolóhely, s ha igen, szabad-e. Markos Ádám pályázott ötletével az Európai Bizottság Társadalmi Innovációs versenye Dí-jára, és be is válogatták a harminc elődöntős közé. Ekkor kereste meg mérnök névkrónát, hogy dolgozzanak ismét együtt. „Kidolgoztuk a projektet, pozitív is volt a fogadtatás, amikor bemutattuk Madridban – mondja Véres Ádám. – Egyedül azt kifogásolták, hogy a megoldás egyelőre csupán papíron létezik; holott éppen a továbblépéshez jött volna jól a díj. A tíz döntős

PAPAGENO

élménykalauz

Oroszlánkörmök
interjúk fiatal tehetségekkel

Balogh Ádám | Bíró Bence | Bucsi Réka | Demény Balázs | Fekete Anna
Kállai Ernő | Mészáros Blanka | Pusker Júlia | Ránki Fülöp | Sas Péter | Sodró Eliza
Tarr Bernadett | Várallyay Petra | Widder Kristóf | Zemlényi Eszter

DIMENZIÓUGRÁS

Ha tehetséges vagy és szorgalmas, sok segítséget kaphatsz a terveidhez – állítja Novák Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának család- és ifjúságügyért felelős államtitkára. Szerinte a hazai tehetséggondozás olyan össznemzeti ügy, amelynek már látszanak az eredményei. A félidejénél tartó Nemzeti Tehetség Programról, a család és a pedagógusok szerepéről beszélgettünk.

Nehézzen találtunk időpontot a beszélgetésre, és hiába jöttem kora reggel, már túl van egy rádióinterjú. Mindig így indul a napja?

A legtöbbször igen, de mindig örülök, ha a tehetséggondozásról beszélhetek, mert ez a terület nincs reflektorfényben, pedig olyan rendszert építettünk ki az elmúlt tíz évben, amely nemzetközi szinten is példaértékű. Nekem is személyes szívügyem a téma. Nemcsak azért, mert háromgyerekes anyaként látom a feladatokat és a teendőket, megtapasztalom, milyen felelősséget és lehetőséget jelent, ha a gyerekek tehetségesek valamiben, hanem azért is, mert egy kicsit elfogultan azt szoktuk mondani, hogy a magyar emberek tehetségesebbek, mint más nemzetek fiai, és ennek van is igazságtartalma. Sokszor hangzik el, hogy az emberi erőforrás a legnagyobb értékünk, és ezzel egyet is értek, hiszen természeti kincsekben nem bővelkedünk, ugyanakkor a történelem során nehéz időszakokat kellett átvészelnünk, amelyek találatkonyságra és kreativitásra tanították a magyarságot. Az viszont már a mai kor emberének a felelőssége, hogy mit kezd a rá bízott tudással és tehetséggel.

– Kire vagy mire gondol? A szülőkre, a pedagógusokra vagy a kormányra? Kinek mi a feladata?

– A szülő látja meg elsőként, hogy mihez érez kedvet a gyermek, mivel foglalkozik szívesen, mi az, amihez kiemelkedő és fejleszthető affinitása van. A szülő szerepe hihetetlenül fontos, de minden anyuka és apuka elfogult, ezért nagy szerep hátrul a pedagógusokra. Ők azok, akiknek megvan a szakmai tudásuk, objektív tapasztalatra épülő alapjuk ahhoz, hogy felhívják a tehetséggondozó szakember figyelmét egy-egy gyermekre. A tehetséggondozók munkája különleges tudást igényel, hiszen ők ismerik fel, kik azok, akiket fontos felkarolni, támogatni, ösztöndíjra javasolni. Természetesen képtelenség minden iskoláskorú gyerek képességeit valamennyi területre vonatkozóan felmérni, ezért ebben nagy szerepe van a gyerekekkel napi szinten foglalkozó pedagógusoknak és a szülőknek is.

– Van idejük, energiájuk és lelkesedésük a köznevelésben dolgozó pedagógusoknak a tehetségek felismerésére és továbbkültetésére?

– Elvárjuk a pedagógus társadalomtól ezt a fajta képességet, hogy a gyerekek tehetségének felismerésében a partnereink legyenek, mi pedig eszközöket adunk ehhez. Sajnos a rendszerváltozás után voltak olyanok is szép számmal, akik azért választották a pedagógia szakokat a felsőoktatásban, mert máshová nem jutottak volna be, a ponthatár is alacsonyabb volt. Ma már ez nem így van, a pedagógus szakma megbecsültsége végre jóval magasabb, ami a fizetésekben és az ösztöndíjakban is tükröződik. A havi akár 75 ezer forintot biztosító Klebelsberg-ösztöndíjnak, illetve a pedagógus életpályának köszönhetően folyamatosan nő a felsőoktatásban tanárképzésre jelentkezők száma, és ezzel együtt a ponthatár is. Olyan perspektívát kínálunk a jövő pedagógusainak, ami alapján nem túlzás az az elvárás, hogy legyenek képzetek, lelkesek és ambíciózusak. Nemcsak a tanítás, hanem a tehetséggondozás terén is.

– Tehetséges gyerekek nemcsak a fővárosi közép-osztálybeli családokba születnek, hanem az elmaradott, zsákfálvakban lakó szegény családokba is. Őket is látja a rendszer?

– Hiszem, hogy igen. Van egy vélekedés, miszerint minden gyerek tehetséges valamiben, csak legfeljebb nem találjuk meg, hogy miben. Ha nem visszük el uszodába, sosem derül ki, hogy ő a jövő bajnoka. Ez visszavezet bennünket az előző kérdésre: a szülőknek és az első vonalban dolgozó tanárnak a felelőssége, hogy mekkora ablakot nyit a kicsiknek a világra, és kit továbbít a tehetséggondozó szakemberek felé. Adós vagyok még az állam szerepének tisztázásával. Azért dolgoztunk ki egy fejlett családtámogatási rendszert, mert szeretnénk könnyebbé tenni a gyermekvállalást és -nevelést. Az adókedvezmények, az ingyenes tankönyv, a mindenki számára elérhető óvodai rendszer,

és még sorolhatnám a támogatás egyéb elemeit, olyan keretet teremt, amely nagyon kevés országban érhető el – és ezt túlzás nélkül állítom. Aki már megpróbálta bölcsődébe vagy óvodába íratni a gyermekét Nyugat-Európában, az pontosan tudja, hogy nálunk jóval gazdagabb országokban sem természetes, hogy szakképzett pedagógusok egész nap gondoskodnak a gyermekekről ingyenesen.

– Ha már szóba hozta a külföldi modellt: sok fiatal tehetség vándorol ki, ez komoly veszteség az országnak. Ha egy kicsit lehetek demagóg, ki-neveljük a tehetségeket, hogy aztán más ország elvigye őket, és az agyelszívás áldozatai legyünk?

– Fontos, hogy a fiatal generáció tagjai lehetőséget kapjanak arra, hogy részben külföldön szocializálódjanak, hosszabb-rövidebb ideig a határokon túl is tanuljanak, dolgozzanak. A mozgás szabadsága az Európai Unió egyik alapvívmánya, és valóban, a fiatalok egy része nem tér vissza. Én viszont úgy látom, hogy nagyon-nagyon a visszaáramlás: amikor a szülőknek arról kell dönteniük, hogy az iskoláskorúvá cseperedett gyerekiük milyen nyelven tanuljon meg írni-olvasni, akkor nagyon sokan határoznak úgy, hogy inkább itthoni iskolába íratják be.

– Félidejénél tart a Nemzeti Tehetség Program. Milyen eredményekről tud beszámolni?

– A program 2008-ban indult, ötpárti konszenzussal, és ez azóta is érvényes: a tehetséggondozás nemzeti ügy. A kezdeti döccenők után igazi sikertörténet vált belőle, az eredeti költségvetés a többszörösére duzzadt, de a keret változatlan; tartjuk magunkat az eredeti koncepcióhoz, miszerint Magyarország jövője érdekében befektetünk a fiatalok képzésébe. Az idei költségvetés a tavalyi 2,8 milliárd forintot is túlszárnyalva már közel 3,1 milliárd, ami okosan beosztva nagyon sok programra

tanak érdemesnek a támogatásra. Hogyan döntenek?

– A hivatalos megfogalmazás szerint a Nemzeti Tehetség Program végrehajtását és a megvalósítást finanszírozó Nemzeti Tehetség Alap működését a Nemzeti Tehetségügyi Koordinációs Fórum felügyeli. A Fórum munkájában a feladatkörükben érintett államigazgatási szervek, a tudomány képviselői, valamint a tehetségszolgálatban érdekelt szervezetek vesznek részt. Mindennek a lényege az, hogy az érintettekkel együtt, konszenzus alapján döntünk. A „kívülről” jövő kezdeményezésre jó példa a La femme

„50 tehetséges magyar fiatal” programja vagy a civil példára létrejött alumni hálózat. Mindkét kezdeményezés aktív a tehetséggondozásban, és közösséget is kovácsol.

– 2014 óta tölt be vezető pozíciót az Emmiben, és ha megenged egy szubjektív megjegyzést, még csillog a szeme. Nem fásult bele az apparátussal vívott csatákba?

– Nagyon sok támogatást kapok a munkámhoz a tárcavezetőtől és a miniszterelnöktől. Nemcsak megvalósíthatom az előremutató javaslatokat, hanem kifejezetten ösztönzik a bátor ötleteket. Igen, meg tudom valósítani azokat az elképzeléseket, amelyekben hiszek. Örömteli, hogy már látszanak az eredmények a tehetséggondozás terén is. Az említett költségvetési és uniós források segítségével a tehetséggondozás terén az elmúlt években dimenziót ugrottunk, és mára a technikai, szervezési háttér olajozott, ám a fő üzenet változatlan: ha tehetséges vagy és emellett szorgalmas is, mi is mindent megteszünk annak érdekében, hogy ez a tehetség szádba szökkenhessen. A tehetségek közöttünk élnek, figyeljünk rájuk, segítsük őket!

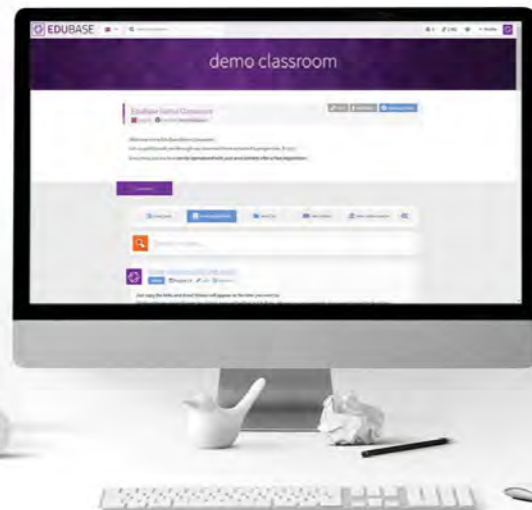
– Ha ez így van, akkor gondolom, szinte nagytól nézik, hogy mit, illetve kit tar-

AZ EGYENSÚLYTALANSÁG EGYENSÚLYÁBAN

Horváth Danival, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) mechatronika szakos hallgatójával ott fejeztük be a beszélgetést 2015 tavaszán, hogy megpályázzott egy ausztrál ösztöndíjat, s bízik abban, hogy sikerül elnyernie. Nos, sikerült!

Your Education. Our Passion.

Visit EDUBASE today!

www.edubase.net

„Hasznos volt az a csaknem fél év, amit ösztöndíjként a világ másik felén, Ausztráliában töltöttem. Még önállóbb lettem, kapcsolatokat teremttem, belerázódtam az ausztrál angolba, üzleti tantárgyakat tanultam a University of Technology sydney-i egyetemen. Közben pedig sikerült kikeverednem olyan ördögi körökből is, mint amilyen

az, hogy nem tudsz bankszámlát nyitni, mert nincs telefonod, és nem tudsz telefont venni, mert nincs bankszámlád...”

Tudását fizikából és matematikából még a fővárosi Fazekas Mihály-gimnáziumban alapozta meg, s amikor egy nyáron megtanulta az egyik egyetemi matematikakönyvben foglaltakat, arra gondolt, megoszthatná

INFO

Horváth Dániel

II. évad

Mentor: Heal Edina

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen végzett. Az egyetemi évek alatt elnyerte a GE Foundation által kiírt GE Scholar-Leaders kétéves nemzetközi ösztöndíját, 2015-ben a sydney-i műszaki egyetem fél éves ösztöndíját. Még gimnáziumi éve alatt dolgozta ki Hives Áron barátjával az EduBase online oktatási módszert. Százával készítették internetre feltöltött fogalom- és példamagyarázataikat, amelyek már több mint kétfélszáz néztek meg diákok. A rendszerben rejlő lehetőséget a BME is meglátta. Az EduBase-platform kibontakozását mutatja, hogy ma már gyakorlatilag bármelyik tanár, iskola képes előállítani magának egy digitális osztálytermet.

másokkal is tanulási folyamatát. Egy monitoron is látható digitalizáló táblára írt, miközben szöveggel egészítette ki a látottakat, mindent rögzítette, majd feltöltötte a YouTube-ra. Végzősként kétszáz videót tett fel a netre. Ennek folytatása lett az EduBase weboldal, melyet Hives Áronnal és Takács Mártonnal hárman hívtak életre. Ez a lap már rendszeresen kínál több mint ezer videót, amelyen

matematikával, informatikával, programozással, szoftverhasználattal összefüggő digitális magyarázatok voltak, s egy rövid idő után már több ezer regisztrált felhasználó követte figyelemmel.

A sydney-i egyetemen is sikerült megismertetni az EduBase-t, egyaránt tetszett tanároknak, hallgatóknak. Annál is inkább, mert a hatalmas távolságok országában különös jelentősége van a távoktatásnak. Az hátrányt jelentett azonban, hogy akkor még nem volt kész a weboldal angol változata.

Cégalapítás

Dani 2015. decemberi hazaérkezését követően megírta szakdolgozatát, majd megszerezte diplomáját. „Mindössze huszonnégy órán át voltam diplomás munkanélküli, mert másnap mentünk a társaimmal vállalkozást alapítani: létrehoztuk az EduBase Kft.-t” – meséli mosolyogva. A céget öten alapították, köztük Hives Áron, aki vele együtt szintén résztvevője volt az 50 tehetséges magyar fiatal programnak. Sőt, alapítóként csatlakozott hozzájuk Áron mentora, Walitschek Csilla is, akinek kapcsolatrendszere és tapasztalata is sokat segített az indulásban. Dani mentora Heal Edina volt, a Google Magyarország korábbi első embere, akivel a programban elsősorban online üzleti tervekről beszélgettek, ám ő inkább nonprofit megoldást látott a fiatalok ötletében.

A cégalapítás óta csaknem két év telt el, ma már nyolc tagú a vállalkozás. „Minden pénzt visszaforgatunk a cégbe – magyarázza Dani. – Weboldalunkon (www.edubase.net) már minden szolgáltatásunk használható angolul, kivéve a tartalomszolgáltatást. Ennek oka, hogy nem tartalmat, hanem oktatási platformot kívánunk adni: egy könnyen használható felületet ahhoz, hogy valaki hatékonyabbá tudja tenni oktatási folyamatát. Rendszerünkkel

„Mindössze huszonnégy órán át voltam diplomás munkanélküli, mert másnap mentünk a társaimmal vállalkozást alapítani: létrehoztuk az EduBase Kft.-t.”

a tanítás, a gyakoroltatás, a számonkérés és a visszajelzés is mind digitalizálható. Ha valaki például online egyetemet szeretne létrehozni, a mi platformunk segítségével megteheti. Oldalunkat bizonyos korlátozásokig bárki ingyenesen használhatja. Prémiumszolgáltatásainkért sem a tanárok fizetnek, hanem az oktatási intézmények, cégek, vállalkozások, amelyek tudásmenedzsmentjébe tudjuk beépíteni szolgáltatásunkat.”

Lelkesen, egyben büszkén mondja, hogy kész technológiájukkal az ország teljes matematikaérettségijét biztonságosan le tudnák vezényelni online környezetben, a feladatkészítéstől a javításig. Akár százezer diák feladatait egy percen belül, hibamentesen képesek lennének kiértékelni, nem kellene a tanároknak sok ezer munkaórát bajlódniuk a javítással. A BME-n rendszerükkel már írtak rendszeres házi feladatokat, zárthelyiket és még szigorlatot is.

A legfőbb gondnak azt tartja, hogy Magyarországon a digitális oktatás még gyerekcipőben jár: „Az ausztrál egyetemen rengeteg modern számítógép áll a diákok rendelkezésére, nem kérdés számukra, mikor és hol lehet elérni az internetet. A tanulmányi folyamatok során is szerves részét képezte az oktatásnak a digitális eszközökkel folytatott interakció. A házikat például rendszeresen egy online platformon kellett leadnom.”

Furuta inga

A céges feladatok mellett a BME matematika mesterszakát végzi. 2018 nyáráig letudja tárgyait, s terve szerint év végéig megírja diplomamunkáját, amiben folytatja mérnöki tanulmányai során megkezdett szakdolgozatát. „Készítettem egy egyensúlyozó robotot, Furuta ingának hívják. Megterveztem, megépítettem, programoztam, és készítettem hozzá egy matematikai modellt. Egy függőlegesen elhelyezkedő motorra rákapcsoltam egy tengelyt, amit forgatni tud a motor. A tengely végén lóg egy másik tengely, melyet nem tudunk közvetlenül pozicionálni. A motornak úgy kell mozognia, hogy függőlegesen kiegyensúlyozza ezt a másik tengelyt. Sok jelenséget lehet vele vizsgálni az egyensúlyozás problémakörében.”

Első hallásra igencsak elvontnak tűnik a téma, de ha utánagondolunk, hogy már itt a negyedik ipari forradalom, s ha egyre több helyen két lábon járó humanoid robotokat akarnak gyártani és termelésbe állítani, azoknak ugyanúgy kell egyensúlyozniuk, mint egy embernek. „Egy ember folyamatosan egyensúlyoz, ahogy áll: a lábában állandóan mozognak az izmok, ahogy egyensúlyoz a bokáján keresztül – elemez Dani. – A mai két lábon járó robotok nagy része nagyon természetellenesen mozog, mert a szerkezetek úgy haladnak, hogy közben folyamatosan stabil egyensúlyi helyzetben próbálják tartani magukat. Az egyensúlyozással kapcsolatban sok érdekes jelenség van, amit akár magunkon is megfigyelhetünk: például azért nem tudunk egy bizonyos hosszúságúnál nagyobb pálcát egyensúlyozni, mert az emberi idegrendszerben van némi időkésés. Látja ugyan mozogni a pálcát, de amíg feldolgozza az agya a képet, és visszaküldi a parancsot az ujjába, miként egyensúlyozzon, eltelik egy kis reakcióidő. Ez az idegrendszeri késés pedig már elég ahhoz, hogy ne tudjon egyensúlyozni. Az időkésésre visszavezethető stabilitásvesztés amúgy ezenkívül még rengeteg területen megjelenik, és nagyon izgalmas téma.”

Magyarázatával mindenki számára egyszerűen megérthető, milyen bonyolult dologgal is foglalkozik.

A mérleg nyelve

Ezek után stílszerűen tesszük fel zárókérdésünket: élete vajon egyensúlyban van-e? Ami a magánéletét illeti, azt feleli, hogy egyensúlyban van, négy éve boldog párkapcsolatban él. Ha tanulmányaira és vállalkozására terelődik a szó, arra már azt feleli: „instabil egyensúlyban”. Még keresi az utat, vajon az üzleti élet felé billenjen-e a mérleg nyelve, vagy az akadémiai elismertséget tekintse fontosabbnak. Szeretné publikálni kutatásai eredményét a tudomány nemzetközi világában, ráadásul úgy látja, sok felfedeznivaló rejlik még a témakörben. Mindenesetre, bármerre is billen a mérleg nyelve, az biztos: Horváth Dani tele van energiával, motivációval.

Falus Tamás

3-SZOR IS MENTOR

Dr. Szendrő Péter

a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács alelnöke

Mint a felsőoktatási tehetség gondozás vezetőjét, az OTDT elnökét, engem az vonzott a mentori feladat vállalására, hogy személyesen is kapcsolatba kerülve tehetséges fiatalokkal megtapasztaljam ennek a nemzedéknek a problémáit, és szélessítem lehetőségeit.

Ugyanakkor a La femme 50 tehetséges magyar fiatal program az ifjúságnak egy olyan rétegét szólította meg újszerű mecenatúra keretében – és publicitási lehetőséget teremtvé –, amely a felsőoktatási tehetség gondozás esetében eddig nem volt szokásos. Az ilyen jellegű programok elsősorban azért fontosak, mert hiánypótlók, sikeresek mind a kiválasztottak, mind pedig a társadalom szempontjából, továbbá példaértékűek a hasonló kezdeményezések meghonosítása tekintetében is.

A mentoráltjaim közül Szabó Gréta sikereire vagyok a legbüszkébb, aki egy időben számos országban is több diplomát szerezve mindenütt kiválóan teljesít, és a legrangosabb nemzetközi folyóiratokban publikál, továbbá olyan világcégek bombázzák állásígérettekkel, amelyeket pályájuk csúcán lévő tudásaink közül többen is megirigyelnének. Ugyanakkor az is örömteli, hogy Gréta igazi mai fiatal, aki a magánéletében is sikeres, boldog és kiegyensúlyozott.

Teqball All Stars Show, Monaco, 2017: II. Albert monacói herceg William Gallasszal és Christian Karembeu-vel. Háttérben a Teqball alapítói (balról jobbra): Gattyán György, Borsányi Gábor, Huszár Viktor

Teqball Világbajnokság, Budapest, 2017: Kanu gratulál a Világkupa egyéni nyertesének, Blázsovis Ádámnak (Kantól balra: William Gallas, jobbra: Huszár Viktor)

„A foci legszebb részét sűrítettük ebbe a játékba.”

INFO

Huszár Viktor

II. évad

Mentor: Zwickl Dániel

Meghajlította a síkot, és ezzel új, térbeli lehetőségek keletkeztek: az eredményét úgy hívják, Teqball. Sikertörténete az 50 tehetséges magyar fiatal programjával párhuzamosan kezdődött. Ma már Neymar és a brazil válogatott is játszik a Teqball-asztalon... Ennek súlyát még nehéz felfognia, de van egy magyar termék, amelyet a világ 35 országába sikerült eljuttatni. Célja, hogy a Teqball globális trendként terjedjen és funkcionáljon, tömegeket mozgasson meg.

A TEQBALL VILÁGHÓDÍTÓ ÚTJA

Az a célunk, mondta három éve Huszár Viktor mérnök, sportmenedzser és feltaláló, hogy öt-tíz éven belül a Teqball globális trendként terjedjen, és tömegeket mozgasson meg. Szeretnék maguk felnevelni a találmányukat, a befektetőjükkkel közös céljuk az üzleti siker mellett a maradandó értékteremtés. És még arra vágytak, hogy komoly nemzetközi versenyek, világbajnokságok, világkupák szerveződjenek.

Három év alatt kiforgatták a sarkából a világot. Megalakították a Teqball nemzetközi szövetségét, Lausanneban székel, mint a legtöbb sportág világszervezőpontja, létrehozták a Teqball-asztalt gyártó üzletágat, hogy legyen min az új sportágat játszani! „Ritka az olyan sportág, amelynek saját terméke is van” – mondja Viktor. És rögtön röpködnek is a példák, hogy a teniszszövetség nem forgalmaz teniszütőt vagy labdát, és a labdarúgók sem árulnak például focikaput. „Ennyiből sajátos volt a helyzet, ezt érezte is a három alapító. Mert hárman döntöttünk, amikor belevágtunk...”

Már régen ki kellett volna találni

Viktor tekinthető műszaki ötletgazdának is, ő volt a Műegyetem focicsapatának elnöke, amely az ország legnagyobb egyetemi és futballegyesülete. „A foci legszebb részét sűrített-

tük ebbe a játékba” – magyarázta egykor lelkesen, amikor beke-
rült a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjába, hogy
az új sportágnak értő támogatókat találjon. Azután a telefonján
videoillusztrációkat mutogatott az új sportágról. „Gyors döntés
és technika kell az eredményes játékhoz. Már ötven éve ki-
lett volna találni!” És újabb csőre töltött videókkal győzködött,
hogy az ő lábteniszüket, a Teqballt miért is kell görbe „pályán”
játszani. Röviden: mert így pattan vissza jól a labda.

A három cégalapító igen jó csapat egy startup cég pályára
állításához. Még hozzá olyanhoz, amely sportszövetség és
sportszergyártó, -forgalmazó is egyben. „A játéknak az a nagy
előnye, hogy, mint szabadidősport, ismert, sok sportoló lelke-
sedik érte, aki szeret focizni, de melyik focikedvelő ne játszaná
szívesen... Neymar például az elsők között állt be teqballozni.
És rajta kívül is vannak focisztárok...” – majd lendületesen új-
ra előkapja a telefonját Viktor, hogy újabb videókkal illusztrál-
ja az igazságot. – „De van már Teqball-asztal a monacói herceg
kertjében, meg számos futballcsapatnál, de nyaralóparadicsom-
okban és távol-keleti országokban is. Egyszerre építettük az
új sportágot, a sporteszkögyártást és -forgalmazást.” És hol
folyik a gyártás? – kérdem. Magyarországon találtunk erre
felkészült céget – feleli.

Magasra pozicionálva

A Teqball főhadiszállásának otthont adó irodaház előcsarnoká-
ban is pompázik egy gyönyörű hajlított asztal, igazi csillogó
remekmű. „Drága?” „Az ár relatív, a versenyminőségű kül- és
beltéri asztalok közül az összecukható 2500 euró, a talajhoz
rögzíthető 2000. Készül a szabadidősport-célú is, most folyik
a tervezése.” Hogy mennyire népszerű már a játék, azt bizo-
nyítja, hogy miután már megalakult a nemzetközi sportszövet-
ség, tavaly megrendezhettük a sportág első világbajnokságát is.
Természetesen Budapesten. 20 országból voltak nevezések sok
ezer sportolóval és érdeklődővel. „Nem véletlenül mondtam,
hogy rengeteg focisztár is rákapott a játékra...”

Akkor hát ez igazi sikertörténet. Szinte hihetetlen, hogy
egy bonyolult cégépítésben minden ennyire simán menjen,
hogy semmi dráma nem volt... Először finton a válasz, majd
jön a beismerés: „Dehogynem volt. A legdrámaibb pillanat az
első 1500 asztal gyártásakor állt elő. Kiderült, hogy egy gyár-
tási hiba miatt az asztalokat nem lehet összeállítani. De sze-
rencsére ez még az üzemben bukott ki, rémes lett volna, ha
egy vevőnél jön elő... Hát a javításnak így is hatalmas költsége
volt. Ez volt a tanulópenz! Rengeteg munka, idővesztés, de a
hibát még időben csíptük el!” Így szerencsére nem volt presz-
tízvesztés. „Mi magasra pozicionáljuk magunkat, vagyis
egyre megy, hogy a monacói herceg kertjébe vagy Neymarék
stadionjához, esetleg a Zaatari menekülttáborba szállítjuk a
Teqball-asztalt a Peace & Sport szervezettel való együttműkö-

dés keretében, akkor is ugyanazt a színvonalat kell produkál-
ni... A világbajnokságra tavaly annyiféle országból neveztek, el-
se akartuk hinni. Jöttek Távol-Keletről, Japánból, Ausztráliá-
ból, kb. száz sportoló, stábtagnak, és kb. kétezer néző gyűlt ösz-
sze. Bizonyíthatott a szervező nemzetközi sportszövetségünk!”

Az asztalok gyártásának felfuttatásakor elsősorban az intéz-
ményekben gondolkodtak, de már látják, hogy felpörög az ér-
deklődés. „35–40 országba szállítottunk már Teqball-asztalt,
és úgy kalkuláljuk, hogy 3-4 ezer ember játszik már verseny-
szerűen. És ez még csak fokozódni fog...” – mondja széles
mosollyal Viktor, s hogyan is másképp, a telefonján pörgő
újabb videofelvétellel teszi hitelessé mondandóját. Mire vágy-
hatnak még? Arra, amire a kezdetekkor, a mentorprogram in-
dulásakor vágytak, hogy komoly nemzetközi versenyek, világ-
bajnokságok, világkupák szerveződjenek. Labdarúgóklubok,
fociakadémiák fedezzék fel, építsék be edzésprogramjukba a
Teqballt. De legyen ott a szabadidőparkokban is, a gyerekek
örömeire. Eljön az ideje annak is!

A vérében van

„És más, újabb kihívás?” – kérdem a még mindig pörgő videók
között felfedezve Viktor két kis gyerkőcét... „Igen, a legnagyobb
kihívás a család, hogy az időmet képes legyek velük is megosztani...
Mátyás hároméves, Miksa hat hónapos... és hát a felesé-
gem, Enikő és a gyerekek is keveslik a minőségi, együtt töltött
időt. Az idóm 50 százalékát az utazás viszi el, már az idei eszten-
dő is így indult... Amikor itthon vagyok, azt kell jól kihasználni.
Sokat játszom a gyerekekkel, a nagyfiammal szinte csak angolul
beszélgetünk, már trenírozom, jól megy neki...” Közben azt lát-
juk a videón, hogy a fiának a Teqball-játék mennyire természetes!
Lehet ennél nagyobb öröme egy büszke apának?

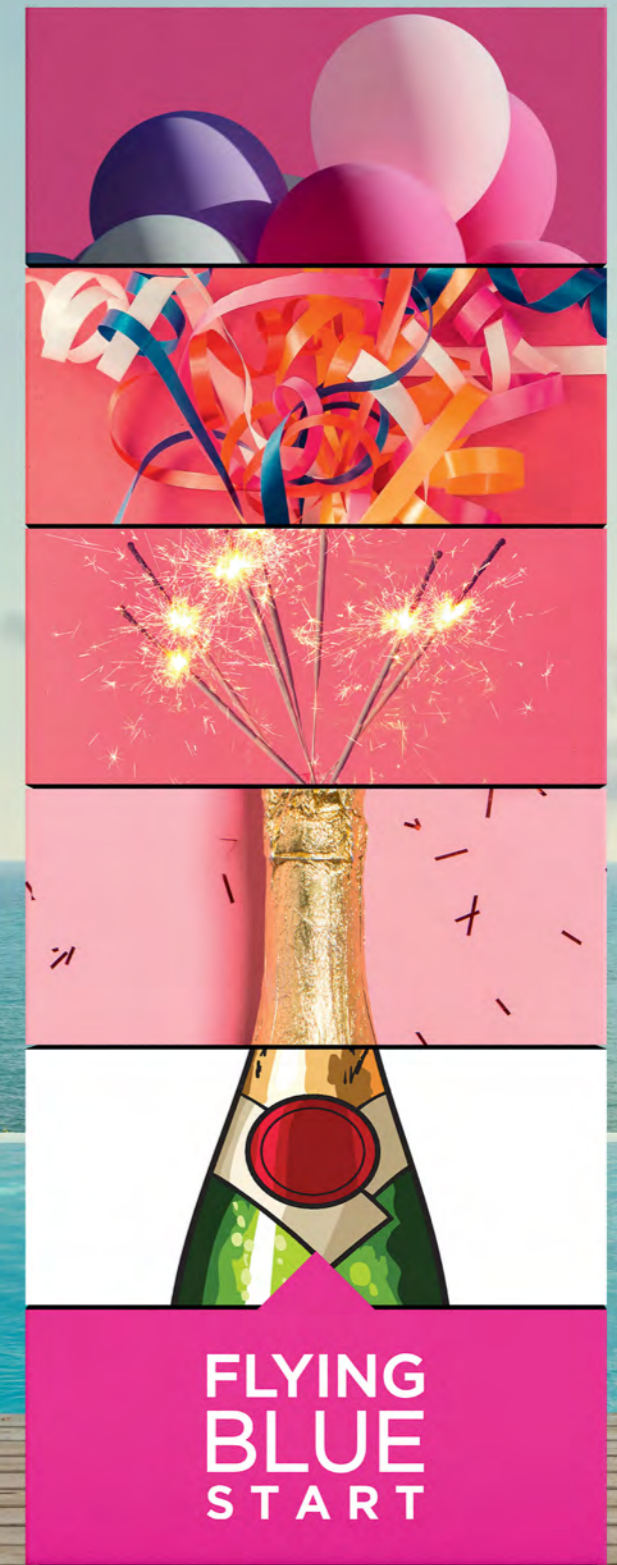
Rege Sándor

FEDEZZE FEL A MEGÚJULT FLYING BLUE TÖRZSUTAS PROGRAMOT!

Még több és
még egyszerűbb
lehetőség
a Mérföldek
gyűjtésére.

Rugalmasság
a Mérföldek
felhasználásában
az új Miles & Cash
opcióval.

További izgalmas
újdonságok és tippek.

A Flying Blue az alábbi légitársaságok törzsutas programja

www.flyingblue.com

A KRIPTOGRÁFIAGURU

Amikor Lám István bekerült a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programba, rögtön az első évadban, már a Műegyetem mesterszakán is messze kitűnt az átlagból, sőt régen túl volt az első cégalapításon.

Mindig is hajtotta az alkotási-bizonyítási vágy.

Két hallgatótársával még 2009 végén új kutatási projektbe kezdett Lám István, aki az elosztott fájlrendszerek kriptográfiai jogosultságkezelésével foglalkozott. A témában először első díjas TDK-t írtak, és közben szabadalmaztatták eredményeiket. Az alapötlet az övé volt, nem véletlen, hogy mai cégének, a Tresorit Kft.-nek ő a fővezére. Ám minden alkalommal hangsúlyozza, hogy a két alapítótársával közös kezdeti munka nélkül az ötlet az enyészeté lett volna. A vállalkozás neve ma már nagyon is jól cseng a kriptográfiai piacon. Ismertnek lenni az informatikai titkosítás világában pedig nem akármilyen, ez elképesztően kurrens terület! Amivel most is foglalkoznak, az a matematikai garancia, amellyel a vállalkozási, így a banki, a közigazgatási, a katonai titkok megőrizhetők, mert csak az tudja dekódolni az információt, akinek kulcsa van hozzá. Ők erre azt a megoldást találták ki, hogy a fájlokat még az ügyfél számítógépén titkosítják, mielőtt azok a szerverekre kerülnének, és csak az tudja dekódolni, aki ehhez érvényes jelszóval rendelkezik.

„Az 50 tehetséges magyar fiatal programtól a legtöbb segítséget a cégvezetéshez, az üzletépítéshez kaptam” – mondja István tárgyyszerűen. „Cégünk megalakulásához például több olyan ötletet adott a mentorom, dr. Ránky Katalin, aminek köszönhetően kínos buktatókat tudtam elkerülni.” Éppen akkoriban készítették elő az új, ma üzemelő nagyvállalkozást, a munkatársak száma már meghaladta a 10-et, az ügyfeleké pedig a 40-et. Kisvártatva következett a robbanás: tíz nemzetközi cég fektetett be az övébe – megfinanszírozva a jövőbeli fejlesztéseket is. „Egy kis diákcsoport 380 millió forint befektetést kapott.” A csapat többsége akkor még a mesterképzést végezte az egyetemen.

Robbanásszerűen

Az egyetlen gondjuk az volt akkoriban, hogyan tudnák növelni ügyfeleik számát. Hamarosan megszületett erre az ötlet. 2013-ban meghirdették a világban egy hackerpro-

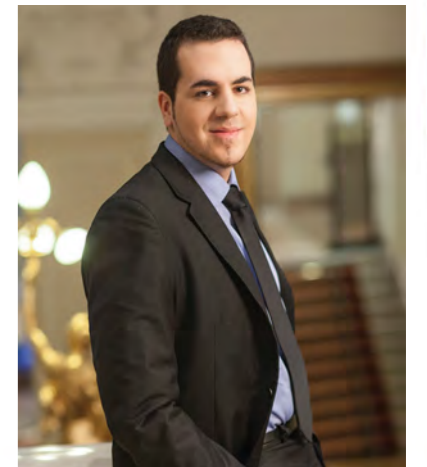
INFO

Lám István

I. évad

Mentor: Dr. Ránky Katalin

A BME-n szerzett kizárólagos mérnök-informatikus MSc-diplomát. Többször nyert köztársasági ösztöndíjat. 2009-ben kezdett egy új kutatási projektbe: az elosztott fájlrendszerek kriptográfiai jogosultságkezelésével foglalkozott. A témát két hallgatótársával szabadalmaztatni is tudták. 2014-re már tíz nemzetközi cég állt össze, hogy finanszírozzák a további fejlesztéseket. Az ebből kinőtt Tresorit nevű cég, melynek ő a vezetője, komoly tényezővé vált mára a nemzetközi titkosítási piacon. 2016-ban Európai Forbes 30 under 30 listára került, illetve tavaly elnyerte az EY Entrepreneur of the year - Future of Smart különdíját, itthon. „A La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjától a legtöbb segítséget a cégvezetéshez, az üzletépítéshez kaptam” – mondja.

„Én vagyok a cég fővizionáriusa, aki rendszeresen az egyik galaxisból utazna a másikba, és menet közben kitaláljuk, hogyan építkezzünk.”

3-SZOR IS MENTOR

Dr. Ránky Katalin
a L'Oreal magyarországi alapítója

„Egy kis diákcsoport
380 millió forint
befektetést kapott.”

jektet: 50 ezer dollárt ajánlottak fel annak, aki képes feltörni a titkosítási rendszerüket. A legnagyobbak jelentkeztek a világból, hogy megpróbálkozzanak a feladattal, de egyetlenegynek sem sikerült. Az ötvenezret érő próbafeladatot oly módon titkosították, hogy a hozzá vezető jelszót két vezetőtársával egymás közt háromfelé osztották, de

úgy, hogy tilos volt bárhova feljegyezni, egymásnak elárulni, csak fejben őrizhették meg, az elrejtett fájlhoz ők maguk is csak úgy fértek hozzá, hogy külön-külön beírták a saját jelszótöredéküket. (A végén elképesztő stresszhelyzet is előállt: egyiküknek nem jutott eszébe a jelszórészle! Hosszas fejtörés után sikerült az agytekevnyeből előbányászni, és így megnyitni igazolásul a titkosított információt.)

Hogy értsük a Tresorit szakmai szintjét, Lám István elárult egy keveset a cég működésének háttéréről: az adatközpontjaik Írorszában és több más országban vannak, mert idehaza nem találtak az igényeiknek megfelelőt. A cég értékesítési központja Svájcban működik, ahol az adatvédelmi szabályozás igen szigorú. A hackerpályázat után ugyanis robbanásszerűen nőni kezdett megbízóik száma: előbb negyvenezer lett, majd hamarosan felfutott a szám száznegyvenezerre, ma jóval kétszázézer fölött járnak. „Ügyfeleink többsége az USA-ban, Angliában,

Németországban, Kanadában működik, bevételünknek legfeljebb egy százaléka származik itthonról... Nemzetközi cég vagyunk, erős magyar gyökerekkel...” – teszi hozzá kis mosollyal.

Elsősorban üzletember

A hatalmas toronyirodaháznak, amelynek egyik tárgyalójában diskurálunk, két emeletét bérlik. Az egyik ebből a legfelső, körpanorámás terasza van. Ezen a teraszon szoktak grillpartikat tartani, gyakrabban az egyes csoportok külön-külön. Az alsó emeletüket dolgozóbarát, tavaszi piknikre emlékeztető módon rendezték be, például szabadon használható csocsóasztalokkal. A cégben idehaza lényegében a fejlesztők dolgoznak, nemrégiben pedig még inkább bővíteni kezdték a cégműködtetésben nélkülözhetetlen marketinges és egyéb funkciókat.

Eljutottak oda, hogy hamarosan költözniük kell, kinőtték a két emeletet, hazai dolgozói létszámuk már meghaladja a 75-öt. (Csendben teszi hozzá, hogy 2014-ben, amikor az informatikus mesterfokú diplomáját átvette, az átadón úgy mondott beszédet, hogy már akkor 34 munkatársa volt.) Azután tartott egy előadást az MTA-n, amelynek vé-

„Nemzetközi cég
vagyunk, erős magyar
gyökerekkel...”

gén megkérdezték tőle, hogy a cégük droppontjához mennyire volt fontos az egyetemi tanulmánya, beismerte, talán a tanultak 80 százalékát használja, viszont az egyetemi ismeretek csak 20 százalékot képviselnek a mindennap szükséges információkból.

„A cégépítés nem volt felhőtlen, az útkeresés sem volt egyszerű, ma már nem mérnök vagyok elsősorban, hanem üzletember. Persze sosem múlik el az érdeklődésem a technika iránt, minden új számítógépre fellepipitem a teljes fejlesztői arzenált, de ma már az üzlet közelebb áll hozzám! Én vagyok a cég fővizionáriusa, aki rendszeresen az egyik galaxisból utazna a másikba, és menet közben kitaláljuk, hogyan építkezzünk.”

Nem csak a munkáról szól

Az 50 tehetséges magyar fiatal programban mentora, dr. Ránky Katalin mellett összesodródott Papp Istvánnal is, aki szintén mentorkodott abban az évben: „Az informatika világa ilyen, ez a szakma így működik: bárhol összesodródunk... kaptam tőle tanácsokat akkoriban, és azóta is kapok.” Cégük fejlesztői is így kerültek össze, csupa kiváló szakember, magas fizetéssel, akik itt fizetnek adót, itt vásárolnak, itt élnek. De az egész világnak dolgoznak.

Ha már az itthoni életnél tartunk, meg kell kérdeznem: „És hogy állsz a családdal, megházasodtál már?” „Igen, igen” – bólogat, és szinte szabadkozó felsorolásba kezd: „Két éve házasodtam, de amúgy 12 éve vagyunk egy pár, 2012-ben jegyeztem el, orvos-mérnök-pár vagyunk, ez állítólag gyakori felállás. Keveset látjuk egymást, mert mindkettőnkben magas fokú a szakmánk iránti elhivatottság. Talán ez a hosszú házasság titka... – mosolyodik el –, de stabil érzelmi háttérünk van!” Gyerekeik még nincs, de nagyon szeretnének, egyelőre párja is a karrierjét építi, de ez nem kibúvó a részükről – jegyzi meg. Aki alaposan megnézi az esküvői fotójukat, könnyen elhiszi, hogy így van!

Lám István hamarosan 30 éves lesz. Szeret főzni, sportolni, de alig van ilyesmire ideje, viszont ügyel arra, hogy a munkatársai élete ne csak a melóról szóljon. „Sokat áldozunk ilyenekre, például a spontán partikra, csapatépítésre, időnként van kiscsoportos gokartozás vagy közös főzőcskézés. Sok pénzt fektetünk ebbe.” Mivel jársz munkába? – kérdezem őtletszerűen. „Hát, többnyire kerékpárral – feleli –, de télen inkább villamossal.”

Rege Sándor

Az 50 tehetséges magyar fiatal program nagyon fontos kezdeményezés, hiszen azt látom, hogy 30 éves korra alakul ki, ki miben tehetséges igazán. Ám nemcsak a szorgalom és a tehetség számít, hanem a szerencse is. Ebben tud segíteni a program és az, hogy a tehetség mentort kap maga mellé, aki támogatja tapasztalataival, ismereteivel és kapcsolati tőkével, továbbá víziót ad a jövő építéséhez! Szívesen vállaltam mentori feladatot, mert saját pályafutásomat is négy kivételes tehetségű szakember véleménye, ösztönzése segítette. Nem találkozok mindenki spontán karizmatikus tehetségekkel, ezért nagy örömmel töltött el, hogy részt vehetek a fiatalok fejlesztésében.

A mentori munkám során két igen tehetséges fiatal támogathattam pályáján. Az egyikük Lám István, aki mindössze 22 éves volt, amikor megalapította a Tresorit Kft.-t, napjaink egyik legdinamikusabban fejlődő magyar startup cégét, azóta pedig felkerült az amerikai Forbes magazin harminc évnél fiatalabb tehetségekről készült európai sikerlistájára is.

A másik Farkas Dezső, aki társtulajdonosként és vezetőként több cégben is jelen van, de fontos lépéseket tett gyerekkori álma, a Jövőt Építők Generációja Egyesület megvalósításának irányában is, amely az általános, közép-fokú és felsőoktatásban tanuló diákok fejlődését, kognitív képességeit, munkahelyi, piaci elhelyezkedését segíti, illetve vállalkozási ismereteit fejleszti.”

A DOBOZBAN REJLŐ VARÁZSLAT

Programozóként kezdte pályáját, és a nagyvállalati szektorban egy kifejezetten ígéretes karriert hagyott félbe, amikor úgy döntött, hogy vállalkozóként is kipróbálja magát. Túlzás nélkül állítható, hogy a Duelbox alapítója a három társalapítóval közösen kifejlesztett interaktív módszerével alaposan felkavarta a rendezvényszervezés csendes állóvizét.

Akkor házasodtam, eldöntöttük, hogy gyereket szeretnénk, miközben már érezni lehetett a kezdődő világgazdasági válság előszelét; ez volt az ideális pillanat nekivágni az ismeretlennek – meséli nevetve Sárosi Róbert, hogyan kezdődött az interaktív rendezvényeszközök fejlesztő Duelbox története. Aki járt már konferencián, az ismeri a forgatókönyvet: regisztráció, irány a plenáris ülés, majd kisebb szekciótermekben előadásokat hallgathatunk meg. A különböző felmérések egybehangzóan állítják: az elhangzó új információk nagyjából tíz százalékát visszük magunkkal, és használjuk később a munkánk során. Sárosi Róbert azt állítja, hogy az általuk fejlesztett, „learning by doing” metódusra épített eszközökkel ez a kis-lehangoló arány akár 80–90 százalékra növelhető!

Kincsvadászok

A lényeg az interaktivitás, a résztvevők bevonása, a szavazás, a kérdésfelvetés, illetve a játékok lehetősége az egyébként is kéznél lévő mobiltelefon segítségével. A tapasztalatok szerint a dolog kiválóan működik, olyannyira, hogy az interaktív-művelés-alapú kommunikációs platformra építve Róbert és csapata kidolgozta a tévés alkalmazást is. „A leg-

nagyobb sikerünket a Goodwill Communications ügynökséggel közösen a Discovery Channel kampányával értük el. A cél a főműsoridő nézettségének növelése volt. Kidolgoztuk, hogy az Aranyláz Alaszkában című műsorhoz kapcsolódóan hogyan gyűjthetnek a nézők is virtuális aranyrögöt a képernyőn. A rövid időn belül népszerűvé vált interaktív játéknak köszönhetően 29 százalékkal nőtt a nézettség” – meséli Róbert büszkeséggel a hangjában, de amit talán még ennél is fontosabbnak tart: összekötötték az offline teret (a tévé nehezen mérhető világát) a nagyon jól nyomon követhető online térrel. Az ATV-n két műsor nézői is a Duelbox segítségével szavazhatnak, illetve mondhatnak véleményt, de a lényeg minden alkalmazásnál ugyanaz: gyorsan, személyre szabva, előre elkészített modulokból lehet felépíteni a megrendelő igényeire szabott szolgáltatási csomagot.

A sikertörténet mögött persze rengeteg munka van. Róbert és felesége egyedül kezdte építeni a vállalkozást, és nagyon sok mindent a saját kárukon tanultak meg. „A személyisé-

gemben benne volt, hogy vállalkozó leszek, még akkor is, ha az eredeti szakmám programozó, és nagyon ígéretesen indult a karrierem egy biztosítótársaságnál. Vállalkozóként a kezdeti periódusban irgalmatlan mennyiségű hülyeséget követtem el. Feleséggel ma is emlegetjük a »vajaskenyér-opciót«, azaz a kezdetekben képesnek kellett lennünk arra, hogy jelentősen visszavegyünk az életszínvonalunkból annak érdekében, hogy felépíthessünk valamit. Szerintem annak, aki vállalkozó akar lenni, számítnia kell erre az eshetőségre is.”

Előnyös háttér

A lassan profi vállalkozóvá váló Róbert életében fontos mérföldkő volt, amikor bekerült az 50 tehetséges magyar fiatal programba. „Ha ma valahol elmondom, hogy részese voltam a programnak, máris megvan a pozitív felütés. Kicsit olyan, mintha szereztem volna egy nehezen elérhető, de annál nagyobb megbecsülésnek örvendő certificate-t. A program napjainkra nagyon pozitív branddé vált.

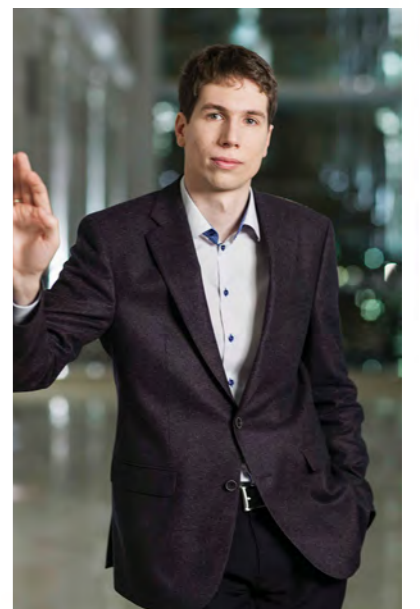
INFO

Sárosi Róbert

I. évad

Mentor: Szűts Ildikó

Cégével és fejlesztőcsapatával kreatív technológiák marketingcélú alkalmazásán dolgozott, eljutott egy olyan fejlesztés közelébe, amely alapvetően megváltoztatná a múzeumpedagógia módszereit. 2013-ban a múzeumi tárlatátogatás perspektíváit és lehetőségeit szélesítő fejlesztéssel projekttervezőként dolgozott a Szépművészeti Múzeumnak. A tehetségprogram után új cég építésébe kezdett, ebbe mentora számos tanácsát, iránymutatását is beépítette. A Duelbox Kft. 200 millió forintos tőkebefektetést kapott a nemzetközi terjeszkedés elősegítéséhez.

3-SZOR IS MENTOR

Szűts Ildikó

az Országos Humánmenedzsment Egyesület elnöke

Megtisztelő volt számomra, hogy egy olyan mentori kör tagja lehettem, amelynek mentorai nagyon komoly szakmai nivót, kiemelkedő tudást és kapcsolatrendszert tudhatnak magukénak. Másrészt nagyon jó érzés volt találkozni azokkal a fiatal tehetségekkel, akik tényleg a programtól várták, hogy az életük esetleg fordulatot vegyen. Komoly szakmai teljesítményt már felmutató, őszinte és tenni akaró fiatalokat ismertünk meg, akik nekünk, mentoroknak is sok inspirációt és örömet adtak.

Sajnos a ma társadalma sok esetben nem az együttműködésről és az önzetlen segítségnyújtásról szól. A program éppen arra hívta fel a figyelmet, hogy a mentorok a munka során miként tudtak jó szakmai és emberi kapcsolatot kialakítani a mentoráltakkal, továbbá miként tudtak valós segítséget nyújtani a fiatalok továbblépéséhez.

Nagyon jó érzés, hogy erős emberi kapcsolatok alakultak ki a mentoráltak és köztem. Ma is figyelemmel követem az életüket. Van, akivel többet, van, akivel kevesebbet beszélünk, de azt biztosan tudják, hogy ha segítség van szükségük, akkor bátran kereshetnek.

Látható, milyen sok tehetséges magyar fiatal él köztünk. Az ő képességeik kiaknázása, azt hiszem, nem csak személyes ügyük – ez része a közös jövőnknek, és ezért érdemes mentorként is tenni.

„Ha ma valahol elmondom, hogy részese voltam a tehetségprogramnak, máris megvan a pozitív felütés.”

A mai napig rendkívül hálás vagyok a mentoromnak, Szűcs Ildikónak. A mentorálási időszakban formálódott a Duelbox ötlete, és Ildikó lehetőséget adott arra, hogy az akkori munkaadójánál, az OTP Banknál kipróbálhassuk, finomhangolhassuk az ötletet. Általuk nagyon fontos, ma is hasznos és meghatározó visszajelzéseket kaptunk. Ildikó emellett egy kicsit előre is tekintett: felhívta a figyelmemet a HR, azon belül a kiválasztás fontosságára: lehet, hogy most néhány barát közös projektjéről van szó, de előbb-utóbb másokat is fel kell majd vened – figyelmeztetett. Ez a kapcsolat kiállta az idő próbáját. Azóta mindketőnk élete sokat változott, de mindmáig rendszeresen beszélünk egymással, figyelünk egymásra.”

A mentor előrejelzése megvalósult, a Duelboxnál ma tízen dolgoznak. A cég társalapítói között olyan programozók is vannak, akikben Róbert már akkor meglátta a lehetőséget, amikor ők még csak az egyetemet kezdték. Azóta több tucat sikeres projekten dolgoztak együtt, és többen már a doktori képzést is elvégezték. Sárosi Róbert ma ügyvezető igazgatóként dolgozik, de azt mondja, nagyon jó, hogy programozói háttere van: „Értem, hogy mit akarnak az ügyfelek, tudom, hogy mit tudunk mi, és ezt össze tudom kötni a fejlesztőkkel, meg tudom velük beszélni, hogy mire van szükség a kitűzött irányvonal megvalósításához. Folyamatosan bővül a szolgáltatásunk, és néha én magam is meglepődöm, hogy ez a platform milyen hozzáadott értéket

tud teremteni, és milyen sokféle módon lehet használni.” Példaként egy közel-múltban lezajlott saestréninget említi: az új termék ismertetőjéhez kapcsolt Duelbox-játékok, az interaktív gyakorlatok, a sok nevetéssel járó pozitív élmények szinte észrevétlenül tudatosítják a sarokpontokat, nagyságrendekkel hatékonyabban adva át így az információt, mint egy szimpla előadás – kísérje is azt bármilyen látványos prezentáció.

Arányok egyensúlya

A Duelbox története mögött végig ott volt a család, sőt a „mögött” nem is igazán fedi a valóságot. „Céget, vállalkozást lehet újat építeni, de a személyes életedet akkor kell jól csinálni, amikor történik. Később nem lehet bepótolni az elmaradt személyes élményeket, a kirándulásokat, az együtt megünnepeelt születésnapokat” – vallja. Vállalkozóként szerzett tapasztalata alapján úgy látja, hogy napi szinten nem lehet megvalósítani a munka-magánélet egyensúlyát, de egy hosszabb periódust vizsgálva már helyükön kell lenniük az arányoknak. „Ha tudom, hogy el kell utaznom, előtte igyekszem a gyerekekkel intenzívebben foglalkozni, kicsit előre feltölteni őket érzelmileg.” Márpedig a külföldi utak száma várhatóan csak nőni fog: a Duelbox platformjában rejlik ezernyi lehetőségre külföldön is felfigyeltek. Első állomásként Európa legnagyobb rendezvénypiacát, azaz Németországot szeretnék meghódítani.

Sárosi Róbert az elmúlt években bizonyította, hogy egy jó ötlettel nem „csak” sikeres céget lehet felépíteni a semmiből, emberek százazreinek életére lehetünk pozitív hatással akkor, ha jóra használjuk a tehetségeinket és a képességeinket.

Rozsnyai Gábor

„Céget, vállalkozást lehet újat építeni, de a személyes életedet akkor kell jól csinálni, amikor történik.”

LANCÔME

PARIS

ÉLESSZE FEL BŐRE ENERGIÁIT
A VIBRÁLÓ ÉS RAGYOGÓ BŐRÉRT.

ÚJ RÉNERGIE MULTI-GLOW

RÓZSÁS ARCSZÍNT FOKOZÓ KRÉM
RAGYOGÁS • TELTSÉG • FESZESÍTÉS

DIZÁJN ÉS KORHANGULAT

Mivel foglalkozik egy társadalmilag elkötelezett dizájnér? Egyáltalán, hogyan jön képbe a dizájn mint társadalomformáló eszköz? Szalkai Dániel élete és karrierje az egyszerű magyarázat.

Magyarországon az első olyan márka, amelyet az autizmussal élők különleges világa ihletett, a Perceptual Thinkers. Debütáló kollekcióját csak pillanatok választják el az értékesítéstől. A projekt Szalkai Dániel diplomamunkájaként indult a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen pár évvel ezelőtt, idén tavasszal azonban már bárki megvásárolhatja a ruháit. A kollekciónak megjelenése, formája az autizmussal élők öltözködéséből, érzékenységéből, öltözközéshez való viszonyukból merítkezik. Ez azt jelenti, hogy például sokan közülük érzékeny

bőrűek, így nehezen viselik a belső varrásokat, erre gondolva Dani a kollégáival olyan ruhákat is tervezett, amelyeken a varrásokat finom francia varrással kívülre helyezték. Egyebekben azonban teljesen úgy fog működni, mint bármelyik divatmárka, negyedévente új kollekciókkal jelentkezve.

Ráadásul már együttműködésben is gondolkoznak hasonló profilú márkák tervezőivel. A kritikus kérdés persze az, hogy mennyire lesz majd rentábilis, hosszú évekig működőképes, hiszen árai túlmutatnak a fast fashion termékek keretein. „Van most egy

INFO

Szalkai Dániel

III. évad

Mentor: Dr. Czine Ágnes

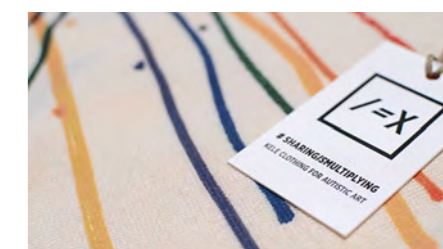
Bátyjáról ötévesen kiderült, hogy autista, szülei többedmagukkal létrehozták a Miskolci Autista Alapítványt, amely igyekszik kiszolgálni az autista emberek teljes értékű életre törekvését. Dániel, amint elkezdett önállóan gondolkodni dizájnereként, rögtön tudta, hogy saját eszközeit ennek a célnak a szolgálatába fogja állítani. Megálmodott az alapítványon belül egy műhelyt, amely közösséget, lehetőséget és munkát ad a sérült munkavállalóknak. A maacraft.org-ban tehetséges művészekkel, dizájnerekkel együtt készíthetnek gyakorlatilag luxus minőségű bútorokat, ékszereket, használati tárgyakat, ezeket aztán értékesítik.

olyan korhangulat, hogy ezek a társadalmi üzenetek valahogy könnyebben utat találnak szociális szinten kevésbé értelmezhető platformon, mint a dizájn, mert egyszerűen nyitottabbak a vásárlók – mondja Szalkai Dani. – Ha egy márkának van filozófiai háttér, és azonosulni tudnak vele, úgy érzik, pártolniuk kell. De az is lehet, hogy egyszerűen tetszik valakinek a kollekciónak, és csak később döbben rá a mögöttes tartalmára.”

Hivatást találni

A Perceptual Thinkers önálló társadalmi vállalkozásként fog működni, azonban a bevételei teljes egészéről a Miskolci Autista Alapítvány rendelkezik majd, hiszen ő a fenntartó. Szalkai Dani nagyon fontosnak tartja, hogy visszacsatoljanak ahhoz a közösséghez, ahonnan merítkezik, akikhez bátyja, Bence is tartozik.

A bátyja ugyanis autista. Akkoriban, a 80-as évek végén újnak számított ez a jelenség, de a szülei a helyén kezelték, nem rej-

„Ha egy márkának van filozófiai háttér, és a vásárlók azonosulni tudnak vele, úgy érzik, pártolniuk kell.”

tőzködtek vele. Először a mikrokörnyezetükben hoztak változásokat, aztán mertek nagyban gondolkodni, és sok hasonló családot összehoztak, szakmai ívet adtak a kezdeményezésüknek, majd lakóotthont építettek, és létrehozták az alapítványt.

MAACRAFT IS A SOCIAL DESIGN BRAND BASED ON PRODUCTS MADE BY PEOPLE LIVING WITH AUTISM.

OUR GOAL WAS TO CREATE A SIMPLE, MINIMAL VISUAL IDENTITY WITH A BADGE-LIKE LOGO INSPIRED BY THE GESTURES OF HANDICRAFT TECHNIQUES (EX. PLAITING). IN ORDER TO HIGHLIGHT THE NATURE OF THE PRODUCTS MADE BY WOOD, WILLOW, WOOL AND OTHER NATURAL ELEMENTS, WE ONLY USED BASIC AND PASTEL COLOUR TONES.

„Másnak furán hangozhat, hogy ez nekem normális volt, de nem az. Sőt gyerekként sokkal nyitottabbak vagyunk, sokkal könnyebben el tudjuk fogadni ezeket a helyzeteket. A személyiségfejlődésem szerves része volt az, hogy én hogyan viszonyulok ehhez a dologhoz. Amikor már elindult a szakmai karrierem, tudatosan vissza akartam adni vele valamit annak a közösségnek, amely rám ekkora hatással volt. Persze ki kellett találni, hogyan. De ma már ez teszi ki a szakmai életemet. Hivatássá nőtt” – vallja a dizájnér.

Munkát, örömet

Szalkai Dánielnek azonban nem újszerű a „vállalkozói lét”, hiszen öt éve működik az alapítvány keretein belül egy másik társadalmi vállalkozása, a Maacraft, amely tulajdonképpen nemcsak fenntartja magát, és támogatja az alapítványt, hanem olyan embereknek nyújt elfoglaltságot, munkát és örömet, akik soha még csak nem is álmodhattak erről. Öt év alatt egy közel húsztagú közösség megteremtette annak feltételeit, hogy megbízható, minőségi munkát végezve olyan piacra termeljen, amely abszolút a prémiumkategóriába tartozik. Van, aki fűszernövényekkel foglalataskodik, akad, aki bútorokat és lakáskiegészítőket készít a megrendelőknek.

A közösség élvezi a munka minden előnyét: eljárnak a díjkiosztókra, vásárokra, megörülnek maguknak a tévében. Daniék lassan, apró lépésekben jutottak el odáig, hogy országszerte ismerjék és keressék a termékeiket. Idén már ambassadort is választottak, Mautner Zsófiát, aki egyrészt profiljába vágó, azaz a gasztronómia világába tartozó termékek előállítását is bevezette, másrészt a vállalkozás médiabeli jelenlétét erősíti.

Az előbbiben nagy szerepe van dr. Czine Ágnes alkotmánybíróknak is, aki Dani mentora volt a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjában. A kapcsolatteremtésen túl a pályázati lehetőségek felkutatásában is segített az elmúlt fél évben. Egyfajta támogató „anyai háttértevékenységet” végez a mai napig, hiszen alkotmánybíróként elkötelezett az emberi jogok iránt.

Átfogó, átgondolt koncepció

Szalkai Dani 2017-ben apa is lett. Tehát most már nem csak társadalmilag elkötelezett aktivista, dizájnér és vállalkozó... Rengeteg munkát és időt emészt fel, hogy minden pozíciónak megfeleljen, de egy pillanatig sem bánja, hogy karrierje ebbe az irányba terelte őt. Annyi sikerélménnyel jár ugyanis, hogy minden részét élvezni csinálni.

Ráadásul az alkotói habitusát is ki tudja élni a márkateremtésben vagy épp a műhelyben, egy csomagolás vagy termék megtervezésénél. Szerinte a design thinkingre még egy kávézó megnyitása is szükség van. 2018-ban elvárás, hogy jól funkcionáljanak a termékeid, és átfogó, átgondolt koncepciód legyen, ami a logótól elkezdve a pincérek megjelenéséig mindenben vissza is köszön. „Szerencsésnek érzem magam, hiszen ha 10 évvel korábban visszarepülnék az időben, és akkor foglalkoznék ezzel, amikor ezek a topikok még egyáltalán nem voltak a köztudatban, nem biztos hogy ilyen népszerűek tudnánk lenni.”

Dubinyák Réka

3-SZOR IS MENTOR

S. Hegyi Lucia
iparművész, divattervező,
jelmeztervező

Pályafutásom kezdetén nagyon szerencsés voltam, mert rengeteg mentort kaptam. Hálás voltam, mert önzetlenül segítettek és tanítottak. Megfogadtam, hogy amikor sikeres divattervező leszek, én is segíteni fogom a fiatalabb generációt. A szakmai utánpótlás kérdése és a tehetségek támogatása pályám kezdete óta fontos szerepet tölt be az életemben, ezért örömmel vállaltam, hogy részt vegyek az 50 tehetséges magyar fiatal programban.

Úgy gondolom, az 50 tehetséges magyar fiatal program a mentorált igényeinek és lehetőségeinek figyelembevételével számos területen ad fejlődési lehetőséget a résztvevőknek. Ennek részeként egy nem feltétlenül ugyanazon területről érkező mentor és mentorált kooperációjának eredményeként új perspektívák nyílnak meg a mentorált előtt, erre a programban való részvétel nélkül nem feltétlenül lenne lehetősége.

A Luan by Lucia Divatház közel 30 éve az egyént és az emberi értékeket állítja középpontba, és ezt a hozzáállást követjük mentoráltjaink esetében is. Számunkra nemcsak az a fontos, hogy a közös munka során a mentorált szakmai téren fejlődjön, hanem hogy személyisége terén is. Holisztikus divatházként büszkék vagyunk a pártfogoltjaink személyiségében elért változásokra.

NYOLCCSILLAGOS GASZTRONÓMIA

Az idei Nespresso Atelier rendezvényen ismét összefogott a magyar gasztronómia legjáva, és az ország legelismertebb szaktekintélyei mutatták meg, hogy a minőségi kávé túlmutat a mindennapokon, a gasztronómia fontos eleme. A séfek olyan különleges ételekkel lepték meg a vendégeket, amelyekben a kávé volt az egyik főszereplő – például tőkehallal, báránygerinccel, mangalicával, galambmellel, véres hurkával vagy épp karfiollal párosítva.

A háromnapos rendezvénysorozaton a Michelin-csillagos Sárközi Ákos (Borkonyha), Tiago Sabarigo (Costes Downtown), Mészáros Ádám (ONYX) séf és Mártha Róbert (ONYX) cukrász, illetve Barna Ádám (St. Andrea Wine & Gourmet, a Dining Guide 2017 TOP 10 Legjobb Étterem egyike), Mizsei János (MÁK Bistro, Dining Guide 2017 Az év innovatív konyhája), Herczeg Ágnes és Fiáth Attila borszakértő, Nagy Zoltán (Boutiq' Bar) nemzetközileg elismert bártender és Márkosi Balázs, a Nespresso kávénagykövete gondoskodott az extravagáns kulináris élményekről. Hozzájuk csatlakozott a „8 Michelin-csillagos” gálavacsorán a 3 Michelin-csillagos Da Vittorio étterem séfje, Enrico Cerea és a két Michelin-csillagos La Peca étterem séfje, Nicola Portinari.

„Az esemény különlegességét az adta, hogy minden a kávé köré épült, és hogy a vendégek is teljesen bevonódtak a főzésbe, tállhatnak és inspirációt kaptak, hogy a kávé sokol-

dalúságát akár az otthonukban is fel tudják használni” – mondta el Sárközi Ákos.

„Én ahhoz szoktam hozzá, hogy az olasz éttermekben a káoszról születik meg valami tökéletes. A Nespresso Atelier-n volt alkalom együtt dolgozni a magyar barátaimmal, és megtapasztalni, hogy milyen szervezett és rendezett minden, miközben mégis jó hangulatban telik a főzés” – mondta Enrico Cerea, két Michelin-csillagos séf.

Nicola Portinari, három Michelin-csillagos séf pedig így fogalmazott: „Izgalmas volt a közös munka a rendezvényen, ahogy a konyhában megtaláltuk a harmóniát a magyar és az olasz főzési stílus között, és a tányéron is sikerült ezt megmutatni. Egyfajta magyar-olasz fúziót hoztunk létre, amelyben olaszként számomra egy különösen fontos alapanyag, a kávé kapta a főszerepet.”

„Nekem a legnagyobb élmény volt látni és részesévé válni annak, ahogy egymást segítették a részt vevő séfek étteremtől, konyhá-

tól és nemzetiségtől függetlenül, sőt akár szakmai titkainkat is megosztottuk egymással és a vendégekkel. Így állt össze a több különböző stílus és egyéniség egy kerek egésze” – összegezte az Atelier élményeit Barna Ádám.

A programsorozat három kávépillanat köré épült: brunch, ebéd, vacsora. Az egyes fogások számtalan izgalmas ízkombinációt rejtettek, a különleges ételsor valóságos kaland volt az érzékeknek. A Nespresso Atelier-n ismét bebizonyosodott, hogy a kávénak jó néhány kreatív felhasználási módja létezik a konyhában, és kedvenc feketénkel egyedi szint csempészhetünk bármely étkezésbe.

Az esemény során olyan nem mindennapi fogások kerültek tányérra, mint a báránygerinc céklatekstrúrákkal és Rosabaya de Colombiával Sárközi Ákostól, vagy a véres hurka mangóval, céklával és Rosabaya de Colombia kávéval Barna Ádámotól. Persze a rendezvényen készült mesteri ételkreációk sora ezzel még korántsem ért véget. A Nespresso Atelier

menüjében szerepelt többek között a kávéval kombinált tőkehal, dámvadgerinc, galambmell és a süttőtökös Buceela ka Ethiopia kávék túrórudi is.

A nyolccsillagos vacsorán a magyar mesterszakácsok mellé felsorakozott olasz sztárséfek igazi magyar alapanyagokat kombináltak az itáliai könnyedséggel és tradícióval, ami olyan különleges fogások megszületését eredményezte, mint a kacsamell-carpaccio brokkolival, karórépával és Nespresso Dulso do Brasillal kiegészítve Nicola Portinarinak köszönhetően, valamint Carnaroli rizsből készült rizottó mangalicával, gesztenyével és Livanto kávéval a három Michelin-csillagos Enrico Cerea keze közül.

Természetesen a borszakértők minden fogás mellé borpárosításokkal is készültek, az étkezéseket pedig a Nagy Zoltán (Boutiq' Bar) által készített, Nespresso Espresso Forte ihlette koktéllal zárták a vendégek.

Az Atelier társrendezvényén, a Gastro Experience Centerben a látogatók interaktív kiállításon ismerkedhettek a kávé és a gasztronómia kapcsolatával. A program során ízek és illatok mentén, a kóstolási és asszociációs képességek próbára tételével, szakértők iránymutatása mellett hullott le a lepel a termőterületek, ízjegyek és az aromacsaládok titkairól. A nem mindennapi kiállításon többek között megtudhattuk, mitől lesz egyedi egy kávé, vagy milyen egy földes illat, mindemellett pedig a kávék, borok és csokoládék közös, illetve egyedi íz- és illatjegyeit is felfedezhettük.

A rendezvény három napja nem csak a kávé izgalmas világába nyújtott betekintést, egyúttal arra is kiváló lehetőséget teremtett, hogy gourmet-szakértők, Nespresso Club-tagok és ismert közéleti személyiségek, hírességek egyaránt megtapasztalhassák a Nespresso kávék, valamint a Nespresso Atelier nyújtotta felejthetetlen gasztronómiai élményeket. (x)

Bővebb információk a Nespresso Atelier rendezvényről: www.nespresso.com/hu/atelier

NŐIESEN

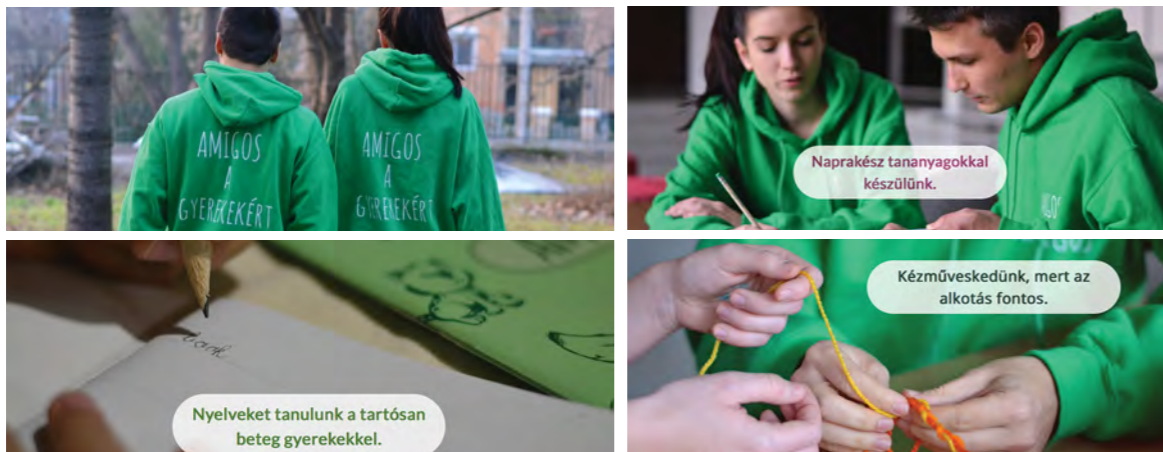
szabadok, kedvesek...

*Egy éve áll a Wall Street bikájával szemben egy kislány.
Áll bronzba öntött dacossággal, büszkén. Törékenysége és a támadó bika
fenyegető közelsége ellenére hisszük rettenthetetlenségét, hisszük győzelmét
a bikával és mindazzal szemben, amit képvisel.
A fearless girl itt van a mindennapokban, erejét és eltökéltségét megtaláljuk
azokban a nőkben, akik tehetségükre építve kitartóan haladnak céljaik
megvalósítása felé. Ismerjenek meg néhányat közülük!*

BARÁTOK A GYERMEKOSZTÁLYRÓL

„Szerinted mi felnőttek vagyunk?” Egyik nap Fábíán Sára ezzel a kérdéssel ébresztette jó reggelt helyett barátját Hollandiában. Az Amigos a gyermekekért szervezet 24 éves alapítója öt évvel ezelőtt még gondtalanul bulizott a bankettjén, ma pedig Amszterdamban stratégia és szervezés mesterszakot hallgat, s a diplomáját az Amigos-módszer tudományos kutatásából írja.

Fábíán Sára kilencévesen egy betegség miatt hosszú időt kényszerült kórházban tölteni, majdnem egy évet. Szülei végig mellette voltak, gyerekként, távol a barátaitól mégis magányosnak és kicsit kirekesztettnek érezte magát. „Nekem egyáltalán nem volt betegségtudatom, mert kisgyerekek voltam. A szüleim egész nap játszottak velem, ugyanakkor a barátaim nagyon hiányoztak. Az alatt az egy év alatt megtanultam a szüleimtől, hogy hálával tartozom annak a nagy csapatnak, akik a gyógyulásomért küzdöttek, és ha nagy leszek, nekem is segítenem kell majd” – emlékszik vissza Sára. A lány egészen különleges perspektívából tekint vissza a kórházi létre, a segítségnyújtás fontossága gyökeret vert a szívében.

Felnőnek a barátok

2014-ben egy családi vacsorán fogalmazódott meg először benne az Amigos gondolata: egy olyan baráti társaság terve körvonalazódott a fejében, akik szabad idejükben, önkéntesként járják a gyermekosztályokat, és játékkal, tanulással segítik átvészelni a gyerekeknek a kórházban töltött időt. Még aznap este elújságotta az ötletét barátjának, Ádámnak is, aki erre csak annyit mondott: „Ez nagyon jó, Sárka, akkor csináljuk! Kinek kell még szólni? Tudod, hogy rám mindig számíthatsz.” (Ádámmal egyébként azóta is egy párt alkotnak, és a fiú még önkéntesként is támogatta az Amigost.)

A baráti társaság az idők során egy nyolcvan tagot számláló szervezetté alakult, Sárából pedig felnőtt nő lett. Kezdetben „csak” baráti társaság voltak, de időközben meg kellett tanulnia stratégiaileg és szervezetben gondolkodni úgy, hogy a baráti társaság ne sérüljön. Idén már Budapesten túl vidéken is toboroztak tagokat, s ennek levezénylésében sokat segített a La femme 50 tehetséges magyar fiatal

Önkéntesként járják a gyermekosztályokat, és játékkal, tanulással segítik átvészelni a gyerekeknek a kórházban töltött időt.

programjában megismert mentora, a K&H Csoport kommunikációs igazgatója, Horváth-Magyary Nóra.

„Bármennyire közhelynek hangzik is: nekem ez maga volt a felnőtté válási folyamat – mondja Sára. – Az elején még csak egy kis felelősséget éreztem, aztán egyre nagyobb, és ma már nem csak az Amigossal kapcsolatban tervezek három lépéssel előre, a saját életembe is átültem ezt a »felnöttes szemléletet«. Nagyon egyszerű, hétköznapi példa erre az, hogy most már meg kell tanulnom a vizsgára az anyagot tökéletesen. Át kell mennem a vizsgán, jó eredménnyel,

elsőre, mert egy évre terveztem ez a képzést, és ha nem tanulok, hanem kedvenc sorozataimat nézem (ami természetesen óriási csábítás), azzal az Amigos jövőjét és a hosszú távú terveinket is kockáztatom.”

Tudta, tette

Az Amigos azért különleges, mert olyan, Fábíán Sárahoz hasonlóan lelkes és elkötelezett egyetemistákból áll, akik soha, semmilyen indoknál fogva nem hagyják cserben a gyerekeket. Másrészt Sára nem hisz a hierarchiában – szerinte ugyanis ez az emberi természettel ellentétes –, ezért aztán nincsen alá- és fölérendeltség a tagok között. „Jól mennek a dolgok, jól működünk. Ezt én azzal magyarázom, hogy azok az emberek, akik az Amigosban vannak, nemcsak elvégzik a munkát, hanem szívügyüknek is tekintik.”

Az Amigoston belül ő intuitív módon mindig is különleges figyelmet fordított arra, hogy az Amigók, vagyis a tagok személyiségüknek megfelelő, izgalmas feladatokkal motiváltak maradjanak. Most nyer éppen visszaigazolást ez az elmélete: jelenleg olyan kutatásokról tanul az egyetemen, amelyek tudományosan alátámasztják, hogy valóban létezik ez a fajta sikeres motivációs és vezetési módszer az üzleti életben. Ezért is döntött úgy, hogy a mesterdiploma témájának az Amigos-módszer kutatását választja.

Fontos hagyományok is kialakultak már az Amigók és gyerekek között. Ilyen például, hogy Zolika, akivel az Amigók a legelső bevetés alkalmával ismerkedtek meg három éve, idén is elhívta Sárát és barátját, Ádámot a legújabb Star Wars-filmre. Ez a fajta kapcsolódás, visszajelzés a legnagyobb kincs egy Amigo számára, ez lendíti előre a szervezetet fejlődés

INFO

Fábíán Sára

III. évad

Mentor: Horváth-Magyary Nóra

Megalapította az Amigos a gyermekekért Alapítványt, beteg gyerekeket segítenek a kórházban játékkal, nyelvtanulással. Az Amigók jelenleg négy kórházban vannak jelen, és mindenhol lelkesen fogadják őket. Sára 2017-ben részt vett egy egyéves mesterképzésben Amszterdamban, ahol stratégiáról és szervezetről tanult. Létre szeretne hozni egy társadalmi vállalkozást az Amigoston belül, ahol azoknak a szülőknek teremtenek majd munkalehetőséget, akik hosszú ideje a gyerekek ágyához vannak kötve.

dését is, és ez segíti Sárát a jövőbeni célok megfogalmazásában. Márpedig nagy tervei vannak: szeretné elindítani társadalmi vállalkozásokat, amely olyan édesanyákat foglalkoztatna, akik a kórházban gyermekeik mellett maradván hosszú időre kiesnek a munkából, valamint szeretné egységes országos szervezetté formálni az Amigost.

Hit és türelem

És közben Fábíán Sára a szabad idejében sem pihen: egy amszterdami ajándékboltban dolgozik barátjával, hogy nyárra összegyűjtsék a pénzt egy közös, hátizsákos Ázsia-túrára...

Bár visszatekintve minden olyan egyszerűen és gyorsan történt a szervezet életében, valójában óriási türelem kellett ahhoz, hogy lépésről lépésre, organikusan tudjanak fejlődni, és még rengeteget kell tenniük azért, hogy egy napon minden beteg gyerek mellett lehessen Amigo. „Az Amigosba vetett hit az, ami türelemre int. Még nincs gyermekem, de gondolom, ha lenne, azt szeretném, hogy már rögtön járjon, és barátaival futkosson az udvaron. Közben persze tudom, hogy ez nem megy egyik pillanatról a másikra. Az Amigost is így kell látnom. Ahhoz, hogy megvalósulhasson az álmunk, folyamatos tudatosságra, csapatmunkára és közös gondolkodásra van szükség. Az Amigos példája pedig bizonyítja, hogy a barátság tényleg csodákra képes.”

Dubinyák Réka

BUDAPEST-LONDON- BUENOS AIRES

A tánc bűvöletében él Gyulai Júlia, s álmai sorra megvalósulnak. A Coincidance táncszínház az ír sztepp karakán ritmusvilágát vegyíti a modern kortárs vonal lágy szenvedélyességével, Fairplay – Sportóriások legendája című előadása fontos állomás volt a profivá válás útján.

Élete talán legizgalmasabb és egyben legnehezebb napjait élte át 2017 novemberének elején a koreográfus-táncos gyulai Júlia. Együttessel, a Coincidance-szel javában gyakorolták Fairplay – Sportóriások legendája című darabjukat, amikor Albert Réka kiváló táncosuk egy ugrást követően nagy recsenés hangjával érkezett a talajra. Mint kiderült, eltört a lába. Két nappal a MOM Kulturális Központba meghirdetett előadás előtt! És ő a főszereplő, immáron nyolc éve a társulat egyik legstabilabb tagja, akinek váltóembere sincs, hiszen sohasem volt rá szükség. A kétszer 45 perces mű koreográfusa Gyulai Júlia, de nem osztott magára szerepet a produkcióban.

„Mit volt mit tenni, úgy döntöttem, magamra vállalom a helyettesítést – emlékezik vissza, ma már a nyugalom hangján. – Pedig akkor már csaknem fél év telt el azóta, hogy táncosaimnak betanítottam a produkciót. Borzasztóan nagy szerep, két nehéz duettel, ritmikus sportgimnasztikai elemekkel, szalagkoreográfiával,

amelyet annak idején másfél hónapig külön rg-edzővel gyakoroltak a táncosok. Két napig nem aludtam: edzettem, éjjelente videóról is tanultam a mozgásokat. Ráadásul a duettek alacsony lányra találtam ki, Réka körülbelül 160 centiméter magas, én 176 centi vagyok. Szerencsére a partnereim sokat segítettek, és erős koncentrációval végig tudtam táncolni az előadást!”

Júlia számára végül a nagy kihívás hatalmas sikerélménnyé változott, hiszen manapság koreográfusként és társulatvezetőként már jóval aktívabb, mint táncművészként. „Ez a siker jót tett a lelkemnek...” – mondja. (Albert Réka azóta felépült, és február óta ismét ő táncolja a szerepet.)

Munka, szenvedély

A Fairplay – Sportóriások legendája különben a Coincidance táncszínház egyik legátfogóbb, legösszetettebb előadása, videorészletek vetítésével, amelyek szervesen illeszkednek a tartalomhoz. Júlia szívéhez pedig külö-

nösen közel áll a mű, mivel az archív atlétikai versenyek felvételei között akad olyan futószám, melyet édesapja, Gyulai István, az egykori neves televíziós sportkommentátor közvetít.

Így ő maga is a sport bűvöletében nőtt fel. Sok mindenért hálás neki, többek között azért is, mert nem állt útjába, amikor tizenévesen kijelentette: márpedig ő táncos akar lenni! Tizenhárom évesen német nyelv-tanár édesanyját kísérte el írsztepp-táncóráira, de aztán hamar rájött: a táncot neki találták ki! Papája ugyan jobban örült volna, ha lánya inkább Cambridgebe megy egyetemre, hogy jó ügyvéd válhasson belőle, de úgy látta: ha ő mindenáron táncos akar lenni, akkor nem gördíthet akadályokat lánya szándéka elé.

„Apu a munkáját szenvedélynek fogta fel, ez volt sikere titka. Ugyanezt a mentalitást örököltem tőle, csak más életpályán.” Ezért is tekinti őt példaképének. Neki az atlétika volt az élete. Másfél évtizeden át volt a Nemzetközi Atlétikai Szövetség főtitkára, így Júlia a családjával nyolcéves koráig Londonban és Monte-Carlóban élt. Folyékonyan beszél angolul, franciául, édesanyja révén pedig németül. Ő a család negyedik, legkisebb gyermeke. 16 éves volt, amikor édesapja 63 évesen elhunyt.

Profivá vált a társulat

A gimnazista leány tánc tudását Dublinban is továbbfejleszthette. Az érettségét követően felvették a táncművészeti főiskolára, modern tánc szakra. Egy év után a Színház- és Filmművészeti Egyetemre is bebocsátást nyert a színházrendező–fizikaiszínház-koreográfus szakra. Két év után mégis átigazolt a főiskola koreográfus szakára, Bozsik Yvette osztályába. 2014-ben szerezte meg a főiskolán a moderntánc-diplomát, 2016-ban végzett koreográfusként.

A Coincidance táncszínház társulatát két alkotótársával, Székács Zsófiával és Potornai Norberttel hívta életre. Munkájuk nyomán megszületett a kortárs tánc és az ír sztepp ötvöze. „Az ír sztepp a maga karakán ritmusvilágával, a modern kortárs vonal pedig lágy szenvedélyességével jól kiegészíti egymást. A furcsa párosítás különös harmóniát hoz létre, és ebben sok lehetőség rejlik” – magyarázta nekünk 2015 tavaszán, amikor az 50 tehetséges magyar fiatal program részesévé vált. Akkor a jövőről szólva úgy fogalmazott, társulatánál hamarosan eljön az idő, hogy végleg profivá váljon. A programtól azt remélte, hogy további művészi és társulatvezetési tanácsokat kaphat. „Szakmailag éhezem az objektív, jóindulatú véleményekre előadásainkról, mert ezek a visszajelzések tovább segíthetik fejlődésemet.” Nos, ehhez Bán Teodóra ideális mentornak

INFO

Gyulai Júlia Anna

II. évad

Mentor: Bán Teodóra

Az ír sztepp és a modern kortárs tánc ötvözetével egyedülálló stílust és látványvilágot teremtett a mozgásművészetben. Tizenkilenc évesen Európa-bajnoki címet szerzett (ír sztepp), és megalapította Coincidance nevű társulatát két alkotótársával. Ebből nőtt ki a ma huszonhárom táncost számláló együttes. A társulat jelenleg legkiemelkedőbb projektje a Fairplay – Sportóriások legendája című előadás, amelyet mentora segítségével mutathatott be a Városmajori Szabadtéri Színpadon 2017 nyarán.

„Apu a munkáját szenvedélynek fogta fel, ez volt sikere titka. Ugyanezt a mentalitást örököltem tőle, csak más életpályán.”

3-SZOR IS MENTOR

Bán Teodóra

a Budapesti Fesztivál- és Turisztikai Központ igazgatója

Tudjuk, hogy a tehetség és a szakmai felkészültség ma már nem biztos, hogy elegendő a fiatalok számára ahhoz, hogy megmutathassák és kibontakoztathassák képességeiket. Az élet és főleg a művészeti élet ma már azt kívánja, hogy egy bizonyos területen kellő tapasztalattal rendelkező személy, ha érzi magában az indíttatást, ragadja meg a fiatal tehetségek támogatásának lehetőségét. Az én értelmezésemben ez a mentor számára is lehetőséget ad arra, hogy elérte eredményeit az utódlásban kamatoztassa. Nem volt kérdés számomra ez a szerepvállalás, a mentorprogramot kezdettől támogattam, és nagy örömmel osztottam meg szakmai tapasztalataimat. Az én foglalkozásom valójában erről szól: mint kultúrában jártas menedzser igyekszem a fiataloknak megadni a lehetőséget, hogy beléphessenek a megfelelő szakmai közegbe, ahol láthatóvá válnak, és ki tudják bontakoztatni tehetségüket.

A közvetlen segítségem és a támogatás szakmai részén túl minta- és példaeértékűnek tartom a La femme magazin kezdeményezését, amivel komoly felületet és médianyilvánosságot ad az új tehetségeknek – és ami a legfontosabb: sorsfordító találkozásokhoz segíti a fiatal művészeket.

A hároméves mentori munkát illetően különösen büszke vagyok Gyulai Juli eredményeire, aki nem csak művészként kiváló, menedzseri és kultúraszervező kvalitásai is ígéretesek, figyelemre méltóak. Büszke vagyok, ha arra gondolok, hogy be tudtam segíteni őt abba a körbe, ahol már nevesítve tudott megjelenni, és hozzájárulhattam ahhoz, hogy önmagát, a művészetét, a produkcióját és a társulatát is képviselni tudja.

bizonyult. Olyannyira, hogy a Fairplay című darab a Budapesti Fesztivál- és Turisztikai Központ Szabad Tér Színház Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatójával együttműködésben jött létre, s a bemutató 2017 nyarán a Városmajori Szabadtéri Színpadon volt.

A profivá válást segíthették 2016-ban a társulat külföldi fellépései, például Mexikóban, Izraelben, valamint a hazai kapcsolattartórendszer kiépítése is. Az együttes szerződést kötött a Pesti Magyar Színházzal, tartós együttműködésük alakult ki a budafoki Dohnányi Ernő Zenekarral. Ugyanebben az évben pedig valóban profivá válhatott a társulat: találtak egy olyan partnert, aki a Coincidence táncszínház számára megfelelő anyagi háttérrel nyújt. „Új alapokon kezdhettünk el dolgozni. Mivel a nyugati világban nőtem fel, én működőképesnek látom az üzleti alapú művészfinanszírozási modellt. Most így dolgozhatunk, ami alapot ad arra, hogy se szerkezetileg, se művészileg ne rekedjünk meg.”

A húsztagúra bővült csapat naponta hatnyolc órát gyakorolhat próbateremben, ami a kemény munka mellett nagy örömet jelent Júliának. A szakmai munka mellett azonban komoly szervezési, ügyvezetési feladatokkal is jár a profi lét, amelybe bizony bele kell tanulni – vallja be önkritikusan.

Megnyílnak az ajtók

A 2017/18-as évadban szeptembertől már havi hét-kilenc előadásuk van. A Pesti Magyar Színházban az együttes tagjai alakítják a zenés darabokban a tánckart (például a Van, aki forrón szereti és a Holnap Tali! produkcióban). A Hatszín Teátrumban a Széttáncolt cipellők gyermekelőadást játsszák sikerrel, a Müpában A tündérkirálynő című darabban táncolnak.

A Fairplay a MOM Kulturális Központban a jövő évadban is látható, sőt esély van arra is, hogy az alkotást bemutassák 2018 őszén Buenos Airesben, az ifjúsági olimpiai játékok ideje alatt. „Dr. Kamuti Jenő, a Nemzetközi Fair Play Bizottság elnöke sajátjának érzi az előadást, örül, hogy a sportról és a fair play szelleméről született egy ilyen művészeti alkotás.”

Júlia számára nagy élményt jelentett, hogy 2017 novemberében, a Papp László Buda-

pest Sportarénában rendezett Andrea Bocelli-koncerten két duettet is táncolhatott Ungi Krisztiánnal: „Személyesen találkozhattam a nagyszerű énekesrel, és még soha nem táncoltam ennyi ember előtt.”

2018 tavaszán is tervez premiert, részben az együttessel, ám inkább saját alkotói vonalára koncentrálva a Bethlen Téri Színházban Minden máshogy van címmel. „Alternatívabb hangvételű egyfelvonásos lesz, kortárs táncalkotóként is szeretném megmutatni magam. Elgondolkodtató, kicsit groteszk hangvételű darab lesz az életről, az elmagányosodó társadalomról” – jellemzi a produkciót.

Ami magánéletét illeti, négy éve alkotnak párt Potornai Norberttel, aki Európa-bajnok

„Mivel a nyugati világban nőtem fel, én működőképesnek látom az üzleti alapú művészfinanszírozási modellt.”

táncos. Osztóznak a Coincidence szervezési munkáiban is. Másfél éve laknak együtt, hármában Hapcival, kiscicájukkal.

Júlia 2018 februárjában Londonból kapott örömhírt: felvették a neves Trinity Laban Conservatoire koreográfus mesterképzésére, így őstől két éven át tovább bővítheti szakmai ismereteit. Bízik abban, hogy addig a társulatot valamelyest önálló lábra tudja állítani, mert bár a képzéshez nem kell Angliába költöznie, lényegesen több időt kell majd távol töltenie. Az együttest mindenféleképpen biztonságban szeretné tudni... „Nyugaton már egészen máshol tart a táncművészet, a kortárs táncban belül is másként gondolkodnak. Bátran kísérleteznek a koreográfusok, ami az itthoni táncéletből még nagyon hiányzik – mondja. – Remélem, az ottani tudást, tapasztalatokat magamba tudom szívni, s haza is hozom majd. Abban is reménykedem, hogy megnyílnak kinn ajtók, és az együttessel karöltve nemzetközi karrieremet is el tudom indítani, mert arra is nagyon vágyom.”

Falus Tamás

1938 – 2018
MARGITSZIGETI
SZABADTÉRI SZÍNPAD

AJÁNDÉK
BUDAPESTNEK!

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. június 22. és 24. 21 óra

Richard Strauss:
Salome
opera bemutató

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. június 29. 20 óra

The Incredible World Tour of Violin
Ara Malikian
koncert

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. július 6. és 7. 21 óra

The Great Gatsby
balettszínház

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. július 15. 20 óra

Operától a tangóig
Erwin Schrott gálakoncert

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. július 20. és 21. 20 óra

Kálmán Imre:
Cirkuszhercegnő
operett bemutató

Margitszigeti Szabadtéri Színpad

2018. augusztus 3. és 5. 20 óra

Giuseppe Verdi:
Rigoletto
opera bemutató

Teljes program és online jegyvásárlás:

www.szabadter.hu

Tel.: 06/1 301-0147 E-mail: iroda@szabadter.hu

/bnyfesztival

/szabadter

/budapest_summer_festival

NKA

HUNGARIAN GOVERNMENT

BUDAPEST

A Szabad Tér Színház Nonprofit Kft. Budapest Főváros Önkormányzata fenntartásában működik.

EGY RENDHAGYÓ KARRIER KEZDETE

Gazdag Orsolya rendkívül fiatalon jutott felelősségteljes pozícióba, ez már akkor kiderült, amikor jelentkezett a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programba... Az előzmények ma már nem szokatlanok: a középiskola után egyetemi alapképzésre ment, majd amikor a mesterképzéshez keresett irányt, ráébredt, hogy idehaza nem találja azt, amit elképzelt.

Egyszerűen nem akadtam olyanra, ami az életre készít fel... – mondja Gazdag Orsolya története kezdetéről. „Ekkor kezdtem külföldön tájékozódni, és a végén rátaláltam a nemzetközi menedzserszakra az Erasmus Egyetemen, Rotterdamban.” De a vége majdnem az lett, hogy haza sem tér, mert rájött, hogy odakint tágabbak a lehetőségek. Am a véletlen besegett: ugyanis rátalált a SEED (School for Executive Education and Development) üzleti iskola, amely a régió mesterfokú üzleti képzésében (MBA) törekszik rangos helyre Budapesten. Ha ez nincs, valószínűleg ő sem jött volna vissza, ahogy honfitársainkkal ez manapság gyakorta megeshet. A SEED első nappali tagozatos képzésének indulása után egy évtizeden belül már Európa top 30 Business Schoolja közé akar kerülni, ahogy ő is mondják magukról, Közép-Európa Harvardja kíván lenni.

Ehhez a törekvéshez remekül illettek Orsolya ambíciói: egy év után szakmai munkatársból tehetségének elismeréséül akadémiai igazgatói pozícióba lépett elő.

Ma ő felel az intézmény összes képzésének kialakításáért, tartalmáért. Összességében ő lett az iskola mozgatórugója. „Magyarországon nem létezett ilyesfajta üzleti iskola. A miénket itteni nagyvállalatok alapították, és ez már önmagában jól tükrözi, hogy az iskola mennyire gyakorlatorientált, tapasztalat alapú, valós tudásszerzésre készít fel. Az én feladatom a képzések fejlesztése, új irányok feltárása, bevezetésük menedzselése.”

Iskolai napok

Ez a fajta MBA-képzés itthon ismeretlen volt, s kicsit még ma is idegen, magyarázza Orsolya: „Ha valaki elvégzi egy felsőfokú iskola alapszakát, s utána elhelyezkedik, nem tudni, hogy befejezi-e majd a mesterképzést a munka után vagy mellett. Ahogy ez Amerikában, de immár Nyugat-Európában is természetes lenne. Főleg úgy, hogy a munkahelye küldi el, és finanszírozza is a képzését. A SEED pedig ilyen oktatást nyújt, ami idehaza újdonságnak számít: üzleti képzést mesterszakon.”

A tanulás alapvetően nem tankönyvekből folyik, hanem esettanulmányok alapján, valamint a diákok valódi céges

projektekben való részvétel segítségével, a gyakorlatban is tesztelik az iskolában megszerzett tudást. A csapatmunkák mellett nagyon fontos szerepet kap az egyéni, személyre szabott fejlesztés is – coaching és mentoring formájában. És persze az oktatás is másképp folyik, mint Amerikában: Európában még nem megszokott, hogy egy vállalat munkatársa 1-2 évig nappali oktatáson tölti a munkaidejét cége finanszírozásában. A SEED rendszerét is ehhez kellett igazítani. Náluk másfél év során minden hónapban 4 napot tölt a diák az iskolában, valamint 4, egyenként 3 hónapon átívelő céges projektben vesz részt. Az iskolai napok és projektek melletti kötelező és választható elfoglaltságok e-learning formájában rugalmasan beilleszthetők a diákok napi-rendjébe. „Ez egy amerikai képzési modell, ott más a felfogás, bár úgy véljük, nálunk is radikális változások jöhetnek hamarosan” – emeli ki Gazdag Orsolya, aki ebbe a lelkesítő feladatba vetette bele magát.

Új fordulatok

Mindezzel összefügg, hogy pályázott az 50 tehetséges fiatal mentorprogramba, s el is fogadták a jelentkezését. „Nagyon fiatalon jutottam felelősségteljes pozícióba, melyben napi szinten kell a régió vezető vállalatainak topmenedzsmentjével egyeztetnem. Ebben a közegben szeretnék sokkal otthonosabban, természetesebben mozogni; megszabadulni attól a percepciómtól, hogy fiatalon vagyok itt, és nőként. Eredményesebben szeretnék kommunikálni és tárgyalni.”

Ezt sokszor a gyakorlat tanítja meg igazán, de nem árt, ha valaki mindehhez sorvezetőt tud adni. „Iker Bernadett lett a mentorom, aki egy ismert fejedelmű cég tulajdonos-vezetője: főleg a tárgyalástechnikába vezetett be, hogy hogyan készítek elő, hogyan vezessek a tárgyalást, hogy elérjem, amit akarok. A mentorprogram során történt tárgya-

„Iskolánkat itteni nagyvállalatok alapították, és ez már önmagában jól tükrözi, mennyire gyakorlatorientált.”

lásaimat esettanulmányként használtuk, s utólag elemeztük ki a történeteket. Sőt, abban is tanácsokat adott, hogyan készítek elő az életben várható új fordulatokat...”

Merthogy valami közbejött: még a mentorprogram kezdete előtt Orsolya férjhez ment, s hamarosan kiderült, hogy kisbabát vár. „Mindenkivel átbeszéltem a már előkészített új vagy várható teendőket, például képzési fejlesztéseket, személyre szabottan elosztottuk, és átbeszéltük a közeljövő feladatait, hogy majd a szülés után is mindenben képeben legyek...”

Szinte hihetetlen Orsolya magabiztossága, ahogy minderről beszél, s egy percre sem esik ki főnöki elszántságából... „Szerencsém is volt mindehhez. A főnököm is roppant családcentrikus, azonnal megértette a helyzetet, egyetértett az általam kidolgozott tervvel: kis csapatot állítottunk fel a munkatársaimból, áttekintettük a közeljövő teendőit és azt, hogy ki, mit, hogyan vesz át tőlem, mit kell tennie, amíg távol vagyok.”

Minden rendben megy

Hogyan telt a babavárás ideje? „Békésen, nagy örömben. Szerencsére nem volt semmilyen komplikáció. A munkám kapcsán nem volt bennem egy perc félsz sem a majdani visszatérés miatt. A távolléteket úgy fogom fel, mint az eddigi munkám fokmérőjét: ha jól dolgoztam, akkor a dolgok nélkülem is tudnak működni. Úgy tudom, hogy nem okozott konfliktust a távolléteim, és a továbbiak-

„A távolléteimet úgy fogom fel, mint az eddigi munkám fokmérőjét: ha jól dolgoztam, akkor a dolgok nélkülem is tudnak működni.”

INFO

Gazdag Orsolya

III. évad

Mentor: Iker Bernadett

Nemzetközi menedzserszakon végzett az Erasmus Egyetemen, Rotterdamban, és nem is jött volna vissza, ha nem találnák rá a SEED alapítói. A School for Executive Education and Development első nappali tagozatos képzésének indulása után egy évtizeden belül már Európa top 30 Business Schoolja közé akar kerülni, Orsolya egy év után szakmai munkatársból tehetségének elismeréséül akadémiai igazgatói pozícióba lépett elő. Ma az intézmény összes képzésének kialakításáért, tartalmáért felel. Összességében ő az iskola mozgatórugója. Célja: azért tenni, hogy a régió üzleti oktatását közelebb vigyék a világszínvonalhoz.

ban is számítanak a tudásomra és a tapasztalatomra. A legtöbb programot én indítottam még el, a képzési tartalmakat előre kidolgoztuk, minden rendben megy. Kapcsolatban vagyok a munkatársaimmal.”

És a szülés? „Az nem ment annyira könnyen – mosolyodik el. – A kislányom nem akart világra jönni a 41. hét után sem, így meg kellett indítani a szülést. Az utolsó pillanatig benne volt a levegőben a császármetszés, de végül 5 óra vajúdas után természetesen jött világra 2,8 kilós, gyönyörű és egészséges kislányunk.”

Odahaza már könnyebb? „Be kell vallanom, naivan álltam ehhez. Például azt gondoltam, hogy nappal minden baba sokat alszik, de az én kislányom napközben szinte egyáltalán nem igazodik ehhez. Már rájöttem, hogy az anyaság az egyik legnagyobb feladat, ugyanakkor a legszebb is. Nagyon boldog vagyok, hogy fiatalon lehettem anya, mert a karrier mellett nagyon fontos számomra a család, a kettő egyensúlya. Szerencsés vagyok, mert szerető és mindenben támogató férjem mellett csodálatos és segítőkész nagyszülők vesznek minket körül. Segítségükkel nyártól a baba mellett is visszatérhetek a munkába.”

Rege Sándor

CSUPA JÓ DOLOG TÖRTÉNT

Sok fellépési lehetősége is adódott Laposa Julcsinak, miután az 50 tehetséges magyar fiatal program harmadik évadába bekerült, nőtt a médiában róla megjelent írások száma is. Nem utolsó-, hanem inkább elsősorban pedig jól megértették egymást mentorával, Rúzsa Magdi énekesnővel, akivel rendszeresen tartja a kapcsolatot.

Laposa Julcsi nagyon kedves, tehetséges lány, ragaszkodik a gyökereihez, ami még elbűvölőbbé teszi. Érdeklődési köre rendkívül széles és sokszínű. Mentorként célokom, hogy segítek neki megtalálni azt a területet, amelyen hosszú távon kiteljesedhet – mondta mentoráltjáról Rúzsa Magdi egy évvel ezelőtt. Ez a cél lebeg előttük manapság is, mivel kettőjük kapcsolata valójában némi késéssel, csak nyár vége óta vált szorosabbá. A mentor 2017-ben sokat utazott, koncertezett, férjhez ment, Julcsit pedig negyedik államvizsgájának megszerzése foglalta le a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, romanisztika-francia mesterszakon.

Hús esztendő után lépett ki az iskola-rendszerből a nagybetűs életbe Laposa Julcsi, ekkor ült le először hosszasan beszélgetni Magdival, hogy aztán újabb és újabb beszélgetések, telefon- és e-mail-váltások következzenek. „Julcsi, neked a zene az életed, ez fogja meghatározni mindennapjaidat” – csengenek benne ma is mentora szavai. „Sok bennünk a közös, szakmailag rengeteg dolgot tudok meríteni a kapcsolatból annak ellenére is, hogy más műfajban dolgozunk – mesél Julcsi a mentor-mentorált viszonyról. – Fel tudok nézni rá, példakép számomra. Jó mentor, fiatalos lendülettel éli pezsgő életét, amellett jó szívvel adja át nekem tanácsait, tapasztalatait.”

A nagybetűs élet

Rúzsa Magdi azt is megértette, amikor mentorálta – némi meglepetésére – 2017 őszén hirtelen váltott, és beállt dolgozni egy multicéghez. Egy olyan négydiplomás zenész – és egyben az ország egyetlen felsőfokú végzettséggel rendelkező zenei médiátora –, aki már gyermekkorában hegedült, furulyázott, énekelt egy apró zalai faluban, Tekenyén. Majd népzenekart alapított, tizenegy éve tagja a Zala zenekarnak, rendszeresen koncertezik, s Aranypáva Nagydíjjal is jutalmazták. Később volt a Sorbonne népzenekarának szólistája is, örömmel dalolt párizsi tanulmányai idején francia, spanyol, török, görög népdalokat, ljubljana tanulmányai alatt pedig szlovénokat.

Ilyen háttérrel egy fogászati magánklinikán vállalt angol és francia nyelven tolmácsolásokat. Részben anyagi alapot akart teremteni fővárosi életéhez, részben ki akarta próbálni magát, miként állja meg helyét egy multinacionális cégnél, multi vállalati környezetben. „Bebizonyosodott számomra, hogy meg tudnám állni a helyemet” – összegez ma, de azért örömmel töltötte el, amikor három hónap elteltével beadhata felmondását... „Szerencsére egyre több zenei fellépési lehetőség adódott, anyagilag nincs már szükségem fix munkahely-

INFO

Laposa Julcsi III. évad

Mentor: Rúzsa Magdi

Aranypáva nagydíjas, Junior Prima Díjas, Magyarországon ő az első, aki zenei mediátor diplomát szerzett a Sorbonne-on. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem francia szakán végzett. Bölcsészdiplomával a zsebében a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem kultúramenedzsment szakán képezte tovább magát, hogy aztán egy CEEPUS-ösztöndíjjal a Ljubljana Egyetemen olaszul és franciául tanuljon, megismerje a szlovén kultúrát és népzénet. 2017-ben NÉPI hang-színek című formabontó, CD-t is tartalmazó énekes-kifestő füzetet jelentetett meg, hogy a gyerekek játékosan zárják szívükbe a népi kulturális értékeket.

re. Ráadásul jobban megbecsülöm az életemet a multis lét után...”

Pillérek

Zenészként már ismert Szlovéniában, a Muravidéken, szülőföldjén, Zalában, de Budapesten még csak a szűkebb szakma ismeri. Közben azért még elvégzett egy néhányhetes, vállalkozói ismeretekről szóló kurzust (már megint iskolapad...), hogy önálló lábra állhasson, és

„Amikor színpadon állok, egyszerre érzem magam művésznek és mediátornak...”

pedagógiai oktatási tevékenység. Ezt is teljesítem, amikor kulturális intézményekben, művelődési házakban bölcsődékben, óvodákban tartok zenei foglalkozásokat, elsősorban Zalaszentgróton, ahol felnőttem. Ettől az évtől Ljubljanába is hívtak, ahol angol, szlovén és magyar nyelven tartok baba-mama zenebölcsiket. A harmadik alappillér a kapcsolattartás művész és közönség között. Amikor színpadon állok, egyszerre érzem magam művésznek és mediátornak, ahogy szavakkal és a zenémmel próbálok közelebb vinni az adott népzenei stílust a laikus nézőkhöz. Missziómnak tekintem, hogy a népzene – nemcsak a magyart – közelebb vigyem a közönséghez, akár egyszerű daltanulással, ritmizálással, koncertek előtt tartott rövid beszédekkel. Fontos számomra a személyes kapcsolat a közönséggel, melynek tagja lehet egy anyuka vagy picit babája is. Jó megélni, hogy fiatal korom ellenére tiszteletben tartanak, figyelnek, s Zalában átéltem azt, hogy büszkék is rám.”

Mindezek szellemében 2018-ra Julcsinak nagy terve van. Például saját zenekart hív életre, a népzeneből merítkezve. A gyerekeket és szülőiket tekinti célközönségnek. Első fellépésüket, a premiert májusra, a gyerek-

napra tervezi. Együttesét egy részben változó összetételű baráti társaságnak képzelem el, mely alkalmanként kiegészülhet, ha a muzsika éppen fúvóssal vagy cimbalmossal igényel. „A jó zenészek jó emberek, könnyen együtt tudnak zenélni.”

A zenei mediátor

Egy évvel ezelőtti beszélgetésünkben Julcsi már megemlítette, hogy NÉPI hang-színek címmel egy formabontó, CD-t is tartalmazó énekes-kifestő füzetet kíván publikálni. 2017 novemberében meg is jelent az új szemléletű kiadvány, terve szerint 2018 telére jön a sorozat következő darabja.

Az ifjú zenei mediátor nemrégiben felkérést kapott a Muravidéki Magyar Rádiótól, hogy szeptembertől népzenei, világzenei tartalommal heti negyven percben rádióműsort vezessen. A műsorok idővel visszahallgathatók lennének Julcsi weboldalán is, ahol már megrendelhető interaktív, játékos füzet. A www.laposajulcsi.eu honlap pedig többnyelvű lesz: a magyar mellett hamarosan angol, szlovén és francia nyelven is olvasható. A franciára azért is szükség lesz, mert nyárra gyerektáboroztatásra hívta a Franciaországi Magyarok Szövetsége, ahol francia anyanyelvű gyermekekkel, szülőkkel is találkozni fog.

S ha már digitális: Facebook-oldalára füzetéből gyakran kap szülőktől a gyermekeik által kiszínezett rajzokat, melyeknek nagyon örül. A digitalizációt elsősorban arra kívánja felhasználni, hogy közvetítse kulturális értékeinket, de mint mondja, mediátorként és népzenei szövegként „inkább az alkalmat szeretném megteremteni ahhoz, hogy abban az egy-két órában, amíg foglalkozást tartok táncházban, vagy fellépek koncerten, az emberek felejtsek el mobiltelefonjukat...”

Julcsi szeretné, ha mentorával továbbra is szoros maradna a kapcsolata függetlenül attól, mikor zárul le a mentorprogram. Kíváncsian várjuk, zenél-e majd egyszer együtt pódiumon Rúzsa Magdi és Laposá Julcsi.

Falus Tamás

ÚJ PSZICHOLÓGIAI MAGAZIN ELHIVATOTT SZÜLŐKNEK

Érthető és hiteles útmutató korunk nevelési irányzataihoz
gyerekpszichológusoktól, szakértőktől.

MERT MINDENÜNK A BOLDOG GYERMEK!

HISZTI: Módszerek 10 oldalon.

Első helyezett a modern szülők nevelési-para listáján.

SIMPLICITY PARENTING:

Puritán eszközpark ébreszti fel a gyerekekben szunnyadó zsenit.

MÁGIKUS 60 PERC

Aranyóra születés után, közvetlen bőrkontaktusban

EQ vs. IQ

Melyik tesz sikeresebbé?

BULIZIK A KAMASZ

GOND VAN A SULIBAN

Ha a gyerek nem képes arra, amit várnak tőle, rosszkedni kezd vagy szorongani.

„KÉT DOLGOT ADJON AZ EMBER A GYEREKEINEK ÚTRAVALÓUL: GYÖKEREKET ÉS SZÁRNYAKAT.”

gyereklelek.hu

SZILÁRDAN HISZ A MESÉKBEN

Lengyel Zsófi huszonkét évesen a riói paralimpiára készült, főiskolára járt, szerelmes volt, és éppen bekerült az 50 tehetséges magyar fiatal programba Miklósa Erika Kossuth-díjas operaénekes mentoráltjaként, amikor három éve találkoztunk. Azóta? Azt mondja, megjárta a „lent”-et meg a „fent”-et is.

Időközben huszonöt éves lett. Alig látó látássérült, és a szeme érzékelhetően romlik évről évre. Tényként kezeli. „Nagyon közel volt a 2016-os Rio de Janeiro-i paralimpia. Szinte karnyújtásnyira – emlékszik vissza. – Már az olimpiai ruhapróbán is túl voltam, amikor az indulás előtt néhány héttel bejelentették, hogy nem én utazom mint magyar válogatott paratriatlonos. Holott erre készültem. Ez volt a legmélyebb pont az elmúlt három évben.”

Beletelt némi időbe, amíg kikeményedett onnan. Keltett hozzá egy kis pihenő is, amíg kereste a továbbvivő utat. Felmérte a lehetőségeit, átgondolta, merre induljon – meg hát ki is pihente az előző öt évet, amíg szinte kizárólag az olimpiára készült. Aztán adódott néhány új projekt, és azok hátán kezdett kikászálódni a gödörből. Beköszöntött 2017, mire eldöntötte, hogy a triatlonról parakerékpárra vált! Elhagyja az úszást és a futást, és a 2020-as, tokiói paralimpián csak kerékpározással próbálkozik. Hátha most kijut.

E pillanatban a magyar parakerékpár-válogatott tagja. „Ezt úgy kell elképzelni, hogy van egy segítőm. Vele tekerünk egyfajta duóként – magyarázza. – A tandemkerékpáron a látó segítő ül elől, én pedig hátul.” Amikor beszélgetünk, éppen világbajnokságra készül. Na és hová? Hát Rio de Janeiroba! Abba a városba, ahová három éve nem jutott el! „Az élet mégiscsak visszaad valamit – és a hangja csupa nevetés. – Legalábbis remélem.”

Akkoriban naponta kétszer-háromszor edzett. Mostanában kevesebbet, hiszen nem három sportágat kell beüritenie az életébe, hanem csak egyet. Heti egy pihenőnapot is beiktatott. Teszi mindezt Székesfehérvárott. Annak ellenére, hogy tősgyökeres budapesti lány, hiszen élete első huszonhárom évét a fővárosban töltötte.

Hegymenetben fölfelé

Történt ugyanis, hogy az 50 tehetséges magyar fiatal programba bekerülve a mentora két munkalehetőségre

hívta a leggazdagabb múltú magyar városok egyikébe. Miklósa Erikával a féléves, „hivatalos” munkakapcsolat után baráti alakult a viszony. Azóta is tartanak néha „csajos” napokat, és hagyományá vált, hogy ifjú barátja adventi koszorúján évek óta a Kossuth-díjas barátja gyűjtja meg az első gyertyát. „Ha azzal hívnám fel, hogy bajban vagyok, biztosan elpofozgatna most is valamilyen irányba” – jegyzi meg kapcsolatukról.

A mentor jóvoltából előbb a székesfehérvári adventi jótékonyági futáson szpíkerkedett, utóbb a januári jótékonyági esten vezetett műsort. Zsófi feltűnése e két eseményen elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy a város polgármestere azzal menjen oda hozzá, hogy eszébe jutott egy kölcsönösen új lehetőség. A városvezető kertelés nélkül elmondta: szeretné, ha a Közép-Dunántúl régió központjába költözne. Elsősorban mint ember, másodsorban mint parasportoló. Igazoljon át az Alba Triatlon SE-hez! Harmadsorban viszont... az önkormányzat munkatársaként!

Huszonhárom évesen Zsófi állásajánlatot kapott. Legyen köztisztviselő. Legyen önkormányzati tanácsadó. „Jó kis gondolkodnivalót kaptam mind magamnak, mind a családomnak. Elköltözni Budapestről? Máshol kezdeni önálló életet? Ráadásul új egyesületben sportolni tovább?” Arra jutott, hogy a lehetőség kihagyhatatlan. És belevágott. Két éve Székesfehérvárott él. Az önkormányzat keretein belül érzékenyítő munkát végez. A Székesfehérvári Érzékenyítő Program (SZÉP) keretén belül négy érzékenyítő rövidfilmet készített fogyatékkal élő gyerekek életéről. Ezeket mutatja be általános iskolák elsőseinek, másodikosainak, hogy már kicsiként lásdák, nem csupán felnőtt fogyatékkal élőknél vannak körülöttük, hanem bizony gyere-

rek is. Az egyik szereplője például egy vak kisfiú, aki elmondja: attól még, hogy nem lát, a YouTube-on szörföl ő is.

Még feljebb

A város egyébként nem volt idegen. A Fejér megyei gyökerű Kodolányi János Főiskolára járt, igaz, a budapesti, kihelyezett tagozatra, média és kommunikáció szakra. Ott szerezte meg diplomáját 2015-ben. A rektor ragaszkodott hozzá, hogy személyesen adja át neki az oklevelet a központi campuson.

A szakdolgozatát a fogyatékkal élő celebségről írta. Kommunikáció és médiatudomány szakon végzett, elektronikus média szakirányon. Egy évig dolgozott is műsorvezetőként egy rádió szerkesztőségében. „Nagyon közel áll hozzám a rádiózás! Azt ugyanis a hallgatók nem hallják, ha mi, látássérült műsorvezetők nem látunk. Csakhogy... nem esélyegyenlőségi magazint szeretnék készíteni, hanem inkább műsort a tabunélküliségről. Akár itt, Székesfehérváron. Léteznek kezdeményezések – fogalmaz óvatosan –, de egyelőre semmi nem konkretizálódott.”

Adódott még az életében – ahogyan ő nevezi – a „beauty” vonal. Amatőr modellkedésből, fotózásból, sminkes projektekből, integrált divatbemutatókból tevődik össze. Zsófi ugyanis élvezzi, ha színpadra léphet! Médiasé véletlenül lett: szeret szerepelni. Első számú tevékenysége pillanatnyilag ugyan az élsport, de a második immár – a szépségipar. Több portfóliója is elérhető a neten, sőt volt már egy divathét arca is.

Feljebb bárhol van!

Létezik az életében ugyanaz a fiú, aki három éve is. Háttérként, erős bátyaként áll mögöt-

Lengyel Zsófia

II. évad

Mentor: Miklósa Erika

A Kodolányi János Főiskola kommunikáció és médiatudomány szakán végzett. Látássérültként sikerült elindítania a székesfehérvári önkormányzattal összefogásban a SZÉP, azaz a Székesfehérvári Érzékenyítő Program projektet kisiskolásoknak. Másik projektje a látássérülteknek szóló sminkelős videó az AVON-nal együttműködve. Mentorával harmadik éve műsorvezető a székesfehérvári adventi futáson, és szintén harmadik éve immár vele együtt háziasszonya a székesfehérvári jótékonyági bálnak. 2017-ben Aranyharang nívódíjat kapott eddigi munkásságáért.

te. Még nagyon fiatalok. „Családon, gyerekem már húszévesen is gondolkodtam. Tudom, hogy nekem a parasport meg az ezermilliárd irányba vivő dolgaim mellett a fő utam az, hogy anya legyek. Az volt a tervem, ha kijutok huszonnégy évesen a riói paralimpiára, utána vállalom babát. De... nem vagyok készen! Mert fiatal anya szeretnék lenni, és a saját korlátom szerint, amelyet magam állítottam magam elé, hogy harminc alatt az is legyek, még időben vagyok! Ha kijutok Tokióba, még csak a huszonnyolcat töltöttem be... Nagy szerelem, boldog házasság, család, gyerek: éppúgy, mint a mesékben.”

A felnőtt Lengyel Zsófi hisz a mesékben.

Varga Sándor Márton

ROBOTLÁNY 2.0

Egy éve jelentkezett a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjára. Némi kisebbségi érzéssel, hogy a többiek híres-neves zenészpallánták, biológusok, agykutatók lesznek, neki hozzájuk képest semmiféle végzettsége nincs, csak valami kulturális, közéleti tevékenységet végez, amiből próbálja kihozni a maximálisat...

Felgyalogolt egy gimnázium háromemeletnyi lépcsőjén, hogy egy órát tölthessen diákok között. Lett belőle kettő. Igazán meg sem lehetett különböztetni, ki az előadó, ki a hallgató. A gimnazisták nem tudták, ki jött közéjük: helyes, csinos lány, azt elsőre megállapíthatták. Aztán Lukoviczki Réka mesélt magáról, és a világ legtermészetesebb módján beleszótt a történetébe, hogy

egy autóbalesetben elvesztette a bal lábát. Még csak fel se szisszent senki.

Amikor a baleset után felébredt a kórházi ágyon, először azt realizálta, hogy megváltozott a teste. „Nagy emocionális pillanat volt! És borzasztó kemény a ténnyel szembesülni – emlékszik vissza arra a nyári napra. – Viszont amit annál is erősebben éreztem, az az életszeretet. Az, hogy kaptam egy

„Ha életben maradtam, akkor igenis tartalmasan kell leélnem az életemet.”

második esélyt az élettől. Nem kis ajándékot. Ha életben maradtam, akkor igenis tartalmasan kell leélnem az életemet.” Halálközeli élmény? Úgy nézett az életére, mint egy filmre, amelynek legelső óráját rosszul írták meg, viszont a maradék másfél órája majd tartalmasan és értékesen telik el.

Mielőtt a Robotlány megszületett

Hét hónapig tartott a rehabilitáció. Volt benne összeroppanás, volt mélypont annak ellenére, hogy az első egy-két hónapban mintha éjjel-nappal valami „drog” hatása alatt lett volna. Adódtak nehéz pillanatok, de attól a bizonyos életszeretettől többé nem akart szabadulni. Sutának, kiszolgáltatottnak érezte magát, amikor felpróbálta az első protézist. Teljesen átalakult a mozgáskultúrája, a mozgáskoordinációja, meg hát a pluszfeladat, amikor társaságban megy az utcán, és azt kell figyelnie, hol a kátyú... Akkoriban kezdett kialakulni a problémamegoldó képessége. Észrevette, ha problémaként fogja fel a vele történő dolgokat, azok is maradnak! Átalakította a gondolkodását: inkább látta feladatnak. Immár nagy feladatot lát, és apró részfeladatokat.

Ha nem történik meg vele az egész, gondolja utólag, érzett volna valami hiányt. Kellene neki az, hogy történjen valami, ami célt ad az életének! És ma már azt mondja, ha így alakult, el kellett fogadnia, hogy neki ez a sorsa. Visszacsinálni úgysem tudná. Abból próbál gazdálkodni, ami van. „Most tudom, mire vagyok hivatott! Nem csak bolyongok a világban, és figyelem a külvilág történéseit, hanem magam próbálok alakítani a sorsomat.”

Talán a történetéből előbb-utóbb könyv születik. Talán már az is jó lenne, ha újra

FOTÓ: ELLE - ZSÓLYOM NORBERT

INFO

Lukoviczki Réka

III. évad

Mentor: Al Ghaoui Hesna

Formatervező mérnök akart lenni, de pontosan nem tudta, mit akar magával kezdeni. 21 évesen egy autóbalesetben elvesztette a bal lábát. Most Robotlány (Robot Girl) néven előadásokat, workshopokat tart. Immár márkát épít rá: brandjéhez sok tevékenység társul. A Lábatlan blogban arról beszél, amiről más nem. Divatkampányokban vesz részt, és modellkedik. Síkfutásban paralimpikonnak készül. Felnőttekkel coach-ként dolgozna, és azt tervezi, hogy Álomkészítő óra címmel önismeretre tanítana gyerekeket.

találkozna azzal a három emberrel, akikkel együtt ült a kocsiban. Talán ideje szembenézni a régi történettel, mert akkor más összefüggések tárulnának fel. „Nem tudok haraggal élni. Fizikailag fájdalmat okoz.”

Kitalálta magának a Robotlányt. A Robotlányt, aki sorsával a nyilvánosság elé áll.

A Robotlány születése után

Megvilágosodott, hogy a másság hirdetése a dolga. Minden olyan ember mellett szeretne kiállni, aki a társadalom szerint elfogadhatatlan: a hajléktalanoktól a saját nemükhöz vonzódkig. És azok mellett, akik valamiért nem tudnak „beilleszkedni”. Szeretné ezt a missziót folytatni, mert szerinte aki a többséghez képest másként él, ugyanolyan ember, sőt lehet, hogy sokaknál fantasztikusabb figura. „Ne a külső alapján ítélnék! Ugyanakkor ne higgyünk el mindent, amit látunk, mert attól, hogy valaki ránézésre dekoratív és fiatal, lehet, hogy szívátültetett. Próbálok az emberek érzelmi intelligenciáját fölspékelni, mert éppen a zárkózottság, az elhallgatás épít falat az emberek közé. Azt a falat pedig nagyon nehéz ledönteni.”

A baleset előtt a külvilág alapján definiálta magát. Hogy ki mit gondol róla. Hogy mennyi-

Kitalálta magának a Robotlányt, aki sorsával a nyilvánosság elé áll.

re fogadják el a külsejét, a belsejét. Azt érezte, hogy tetszeni akar másoknak, és annak alapján vont le következtetéseket. Most meg? Éppen az ellenkezőjére tevődött a hangsúly! Hogy ami belül van, azt hozza felszínre, és abból építkezzék! Mert rájött: arra, hogy valaki mit gondol róla, neki valójában nincs hatása. És különben sem az ő dolga, hogy figyelje, ki hogyan viszonyul hozzá.

Mit csinál? Amikor 2017 őszén véget ért a mentorprogram, a Robotlány válságon ment át. Ihletszegény volt. Kevés inger érte, és sok problémája támadt a lábával. Pedig a mai napig a futás jelenti neki a csúcsteljesítményt. Viszont hosszú procedúra, hogy olyan művétagot kapjon, amely nem teszi tönkre a testét, terhelésnek viszont ki tudja tenni. A nagy cél, hogy végre legyen saját eszköze, és koptathassa megint a Margit-sziget pályáját. Paralimpikon szeretne lenni! Lehetőségesnek is ígérkezik, hogy profi szinten fusson. Bár tudja, vannak korlátai, hiszen tudja azt is, az emberi test nem arra lett kitalálva, hogy a talpa helyett az ülőcsontján támaszkodjék. Viszont azt is tudja, hogy az emberi test annyira képes alkalmazkodni megváltozott körülményekhez, hogy ha ad időt magának, az lehetséges utat jelentene. És akkor megpróbálkozhatna a versenyszerű felkészüléssel.

Most tehát nem elsősorban előadásokat és workshopokat tart, ahogyan addig szinte kizárólag tette.

A Robotlány háttérbe vonul?

Időközben fenntartásai keletkeztek a közösségi médiával. Amikor egy ötlet érni kezd benne, hogy valamilyen szellemi terméket hozzon létre, jólesik eltűnnie. Olyankor se posztolni, se lájkolni nem

akar. Ez viszont rossz a követőknek, hiszen nagy a verseny értük, és ha valaki csak két hétre is, de eltűnik, annyi idő alatt a követők máshová pártolnak át! És bár neki sosem az volt fontos, mennyien követik, immár nagy feladvány, hogy „rendszeresítse magát”. Ő meg bizony – időszakosan ír. Jó művek akkor születnek, ha ihletet kap. Érvényes ez a Lábatlan blogra is.

Mindentől persze még fő brand maradt a Robotlány, hiszen a projekt összes eleme egyetlen egészé kapcsolódik. A Robotlány a nagy halmaz, abban vannak a kis halmazok: a futás, az előadások, a blog, a divatmegkeresések, a modellkedés, a fotózások, a film, amelyben a nyáron szerepelt. (És nem is a lába miatt.) Az elfogadás. A nyitottság. A másság. Hogy megmutasson olyan dolgokat, amelyek szokatlanok. Egy címlapfotó, amellyel a legtöbb emberhez tud eljutni.

Álomfejtő órákra ugyan jár továbbra is iskolákba, de most azt határozta el, otthon csinál öt-hat fős társaságoknak személyes foglalkozásokat, ki hogyan tudna előbbre haladni az életében. Ennek a promócióján töri most a fejét. Szeptembertől pedig sportszervezést tanulna az ELTE-n. Ami mindenhez kapcsolódna, ami ő.

Vagyis megerősítést kapott az 50 tehetséges magyar fiatal programtól. Igazolta, hogy amit eddig letett az asztalára, annak van megbecsültsége. Azt a visszajelzést kapta, hogy valamit talán jól csinál. Van rajta persze még csiszolnivaló, de immár a következő szintre léphet. Mindehhez a szerencse is megadatott: a találkozás a mentorával. Al Ghaoui Hesnával hasonlít a személyiségük, hasonló dolgokat szeretnének elérni az életben. Felismerték magukat egymásban, ettől sokkal hatékonyabbá vált a közös munkájuk. Nagyon sok ajánlást kapott tőle. És hálás azért is, hogy megismerhette a többi tehetséges fiatal. Van, akivel most is gondolkoznak közös munkálkodáson. Valamit úgyis kitalálnak! A Robotlány nem áll le.

Varga Sándor Márton

3-SZOR IS MENTOR

Al Ghaoui Hesna

külpolitikai újságíró,
televíziós szerkesztő

Sokan nem tudják, hogy én nem média szakon végeztem, hanem jogászként, az ELTE-n. Az újságírást a gyakorlatban tanultam meg, és ez főleg annak köszönhető, hogy a pályám elején volt egy „mesterem”, Kelen Károly újságíró, aki rengeteg időt és energiát áldozott arra, hogy a köréje gyűlt fiataloknak megtanítsa a szakma csínját-bínját, és őszinte visszajelzést adjon az én munkámra is.

Ma már egyre kevesebb munkahelyen és egyre kevesebb szakmában vannak olyan valódi műhelyek, ahol a fiatalokat felkarolják az idősebb kollégák, és a kezdeti bizonytalan időszakban támogatják, tanítják őket. Hiszen senki nem úgy jön ki egy egyetemről, hogy a gyakorlatban is tökéletesen alkalmazható tudása van, ehhez sok-sok gyakorlás és persze lehetőség is kell. Ezért is éreztem fontosnak, hogy mentorként, amennyire tudom, támogassak olyan fiatalokat, akiknek a pályájuk elején sokat jelenthet néhány gyakorlati útmutató, tanács, megosztott tapasztalat.

A műhelymunka fokozatos eltűnése miatt kialakuló úrben az olyan jellegű kezdeményezések, mint az 50 tehetséges magyar fiatal program, nagyon fontos szerepet töltenek be. Ráadásul manapság olyan sokat fogjuk a fejünket, és panaszkodunk, hogy „jaj, milyen irányba halad ez a világ...” De hát ez rajtunk is múlik! Azon, hogy mit teszünk meg a következő generációkért. Hogy kommunikációs szakadékra hivatkozva, saját jövőbeni egzisztenciánkat féltve inkább más irányba nézünk, amikor tehetséggondozásról van szó, vagy elfogadva, hogy igenis lesznek generációs különbségek, megpróbáljuk támogatni a fiatalokat.

Nagy örömmel tölt el, hogy két mentoráltammal is olyan baráti kapcsolat alakult ki, amely jóval túlmutat a mentor-mentorált szinten. Máig fel szoktak hívni tanácsot kérni, vagy elmesélni, mi történt éppen velük, és arra is büszke vagyok, hogy én is sokat tanulhattam tőlük.

SEGÉDSZOBALÁNYBÓL KÖRNYEZETVÉDELMI TISZT

Figyelj, tanulj és szeresd, amit csinálsz! Ha nem adod fel az álmaidat, bejárhatod a világ legszebb tájait, és még csinos fizetést is kapsz. Nem, ez nem egy hollywoodi film konklúziója, hanem W. Eszter története, akinek 30 éves korában volt bátorsága valami teljesen újat kezdeni.

Segédszobalányként kezdett egy tengerjáró hajon, ma környezetvédelmi tisztként a kapitánynak jelent. Azt mondja, az ő története egyáltalán nem egyedül: sokkal több van bennünk, magyarokban, mint hinnénk...

Hús év, egy tévéműsor hatására döntöttem el, hogy egyszer én is óceánjárón fogok dolgozni – meséli Eszter, akit először csak meg-, majd elragadt a végtelen tengerek varázsa: érezte, hogy neki egyszer még dolga lesz valamelyik, a képernyőn látott óriási hajón... Később aztán nem egyszerűen valamelyik hajón szolgált, hanem pontosan azon a Carnival Destinyn, ahol a Frei-dosszié említett riportműsorát is forgatták. Akkor ez volt a legnagyobb luxushajó, azóta sokkal hatalmasabbak is járnak a hét tengert.

A fiatal lányt pályaválasztásakor a környezete józanságra intette, így vegyésztechnikusként tanult, majd környezetmérnökként és minőségügyi szakmérnökként diplomázott. Ennek kapcsán nem gondolt ugyan a tengerhajózásra, de az álmaról sosem mondott le. Diploma után dolgozott laborban és egy kármentesítéssel foglalkozó cégnél is. Szerette a munkáját, megbecsülték, de időközben két barátja is hajón kezdett dolgozni... „30 évesen volt egy törés a magánéletemben, tudtam, hogy ha most nem megyek el, akkor talán soha. Az igazi dilemmát inkább az jelentette, hogy vállalom-

e a »beugró« szintet. Annak idején Magyarországról elsősorban fizikai munkásokat kerestek, vagyis azt kellett mérlegelnem, hogy elszegődöm-e segédpincérnek vagy segédszobalánynak. Bátorság, örültség és kíváncsiság kellett, hogy belevágjak, és azt kell mondanom, életem legjobb döntése volt.”

„Segédszobalányként kezdtem, de tudtam, hogy tovább léphetek. Az első 4-5 hétben figyelték, hogy mennyi energiát teszek a munkámba – erről csak utólag értesültem –, majd beszélgetésre hívtak az egyik felsővezető. Csak utólag állt össze a kép, hogy a senior hoteligazgató e nyolcperces találkozó alapján ajánlott be a járványügyi ellenőri munkakörre. A többkörös interjúsorozat után egy héttel már el is kezdtem a betanulást, négy hónapig tartott, különböző hajókon.” A pozíció leginkább egy belső ÁNTSZ-ellenőri-auditori munkának felel meg,

Eszter feladata volt az óhatatlanul fel-felbukkanó vírusok kezelése, a karanténrendelkezések betartatása és a hajók felkészítése különböző külsős hatósági járványügyi ellenőrzésekre.

Eszter az elmúlt kilenc évben azt tapasztalta, hogy a Magyarországon megszerzett tudás remekül kamatoztatható ebben a világban, sok honfitársa jutott el a menedzsmentszintig. Ma környezetvédelmi tisztként dolgozik, és egy sor olyan feladatot végez, amiről a vakációzó utasok nem feltétlenül tudnak. Kevesen tudják például, hogy az új hajók már eleve jól felszereltek környezetvédelmi szempontból, és a régiéknél is törekednek arra, hogy korszerűsítsék az eszköztárat: a szelektív hulladék feldolgozása szigorú előírások szerint történik, még arra is van szabályozás, miként kell bánni a lejárt szavatosságú helyzetjelző rakétákkal, az utasok használt injekciós tűivel vagy éppen az élelmiszerekkel szennyezett csomagolóanyagokkal. Eszter felelőssége nagy, nem is a hoteligazgatósághoz tartozik, közvetlenül a kapitánynak, illetve ezzel párhuzamosan a szárazföldi központnak is jelent.

Az ember azt gondolná, hogy a vakációjukat töltöket a környezetvédelem nem igazán hozza izgalomba, de ez nem így van. „Az utasok egyre környezettudatosabbak. Ma már előadásokat tartunk a témáról, kiadványokat állítunk össze, és nagyon népszerűek a »behind the scenes« vagyis a kulisszák mögé bepillantást engedő túráink, ahol az utasok megnézhetik például a hulladékfeldolgozó részleget. Arról is van visszajelzésünk, hogy az utazást tervezők figyelembe veszik, mit tesz környezetünk védelméért az adott hajó – pontosabban a legénység.”

Eszter eddig 26 hajón szolgált, Hawaii és Alaszka kivételével szinte mindenütt járt, ahová hajóval el lehet jutni. Láthatóan gondolkodóba esik, amikor arról kérdezzük, hogy mi volt a három legvarázslatosabb hely, ahol megfordult.

A TOP3 végül ez lett: a norvég fjordok, Új-Zéland és Szingapúr, de a hangja akkor is tele van lelkesedéssel, amikor Saigonról vagy a Nagykorallzátonyról mesél. Ausztrália egyébként többször is felbukkan Eszter történeteiben. A környezetvédelmi előírások az egész világon szigorodnak, a déli kontinens ebben is élen jár. „Ugyanakkor segítenek is abban, hogy betartsuk az aktuális jogszabályokat. Jellemzően már a tervezett kikötés előtt hetekkel, hónapokkal korábban jelezzük, hogy ki fogunk kötni, a helyi hatóságok pedig minden támogatást megadnak, hogy teljesíthessük az előírásokat.”

A nagy cégeknél nemcsak az utasok jóléte fontos, hanem a legénységé is; ma már a munkaidő hossza törvényileg szigorúan szabályozott, és a legénységnek is van internet-hozzáférése. Az iparág bővül, a jó szakembereket meg akarják tartani. Az újakat jellemzően ügynökségek toborozzák, Magyarországon például a Crew Agency, a GMN Hungary vagy a Duna Rapszódia közvetítőcégek keres munkatársakat a ma legnagyobb és legnépszerűbb vezető hajótársaságok számára. „A mostani hajómon 50 országból érkezett a legénység, de ha nyitottsággal reagálsz a kezdeti kultúrsokkra, rájössz, hogy sokkal több bennünk a hasonlóság, mint a különbség.” Eszter egyedül lakik a kabinjában, de ez csak egy bizonyos rang felett jár, mint ahogyan az is, hogy hány hónapos szerződéssel alkalmazzák a munkatársakat. Ő most három hónapot dolgozott a tengeren, amit három hónap pihenés követ, de van, aki 6-8 hónapot is a nyílt vízben tölt.

Eszter belevágott a kalandba, felfedezte a világot, és megismerte saját magát. „Arra jöttem rá, hogy az élet sokkal izgalmasabb, mint gondoljuk. Néha nagyok, szinte lekiüzdhetetlennek tűnnek a nehézségek, de ezek segítségével jöhetünk rá arra, hogy mekkora erő lakozik bennünk.”

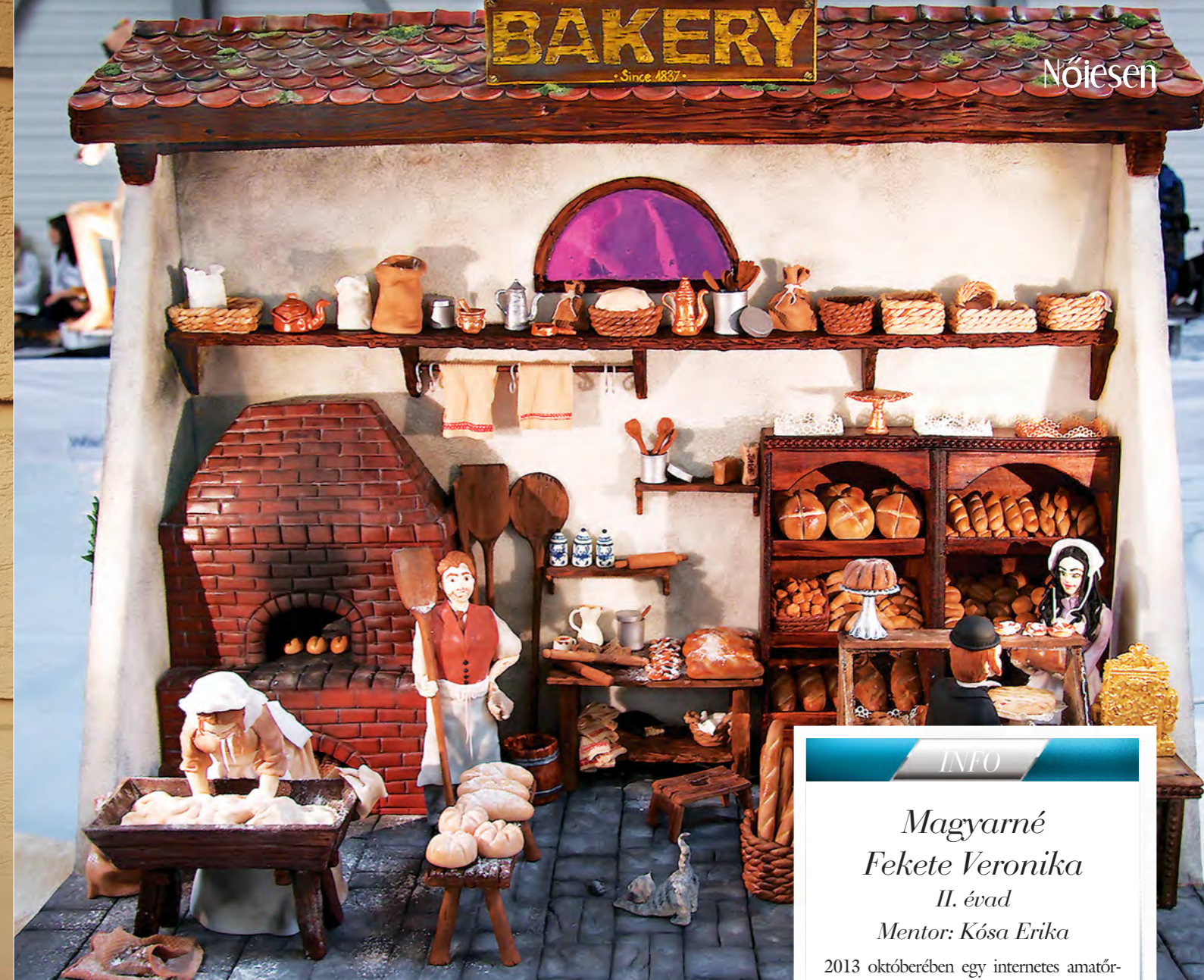
Rozsnyai Gábor

EHETŐ ARANY

Magyarné Fekete Veronika 2015-ben hobbicukrászként lett az 50 tehetséges magyar fiatal program egyik kiválasztottja, amit akkor hatalmas felelősségnek érzett. Ma már látja, hogy jól gondolta, és ez a felelősség egyre nő.

Azt hiszem, amikor a versenyszellemet osztogatták, én kétszer álltam sorba – mondja Magyarné Fekete Veronika cukrász, aki több mint másfél évtizede lankadatlan érdeklődéssel kalandozik az édes finomságok között, de a gasztorongetegben sem téved el. Utóbbihoz hozzáfűzi, hogy szívesen készíti el és fogyasztja a magyar konyha különlegességeit, például az abált sertésnyelvet. Az olasz konyha remekeit pedig gyakran újrakomponálja. Ünnepeken szívesen használ különleges alapanyagokat, például fésűkagylót vagy homárt.

Mielőtt az 50 tehetséges magyar fiatal programba bejutott, sok akadályt kellett leküzdenie. A cukrászati alapokat 14 éves korától, az anyukájától, a nagymamájától és a dédnagymamájától tanulta. A tortadísztést autodidakta módon sajátította el. Sokszor megesett, hogy valami nem úgy sikerült, ahogy akarta, s akkor

INFO

Magyarné
Fekete Veronika
II. évad
Mentor: Kósa Erika

2013 októberében egy internetes amatőr-cukrász-versenyen 2500 versenyző elől hozta el a fődíjat. Akkor tudatosult benne, hogy ezzel kell foglalkoznia. Verseny versenyt követett, 2014 novemberében az Iparművészeti Múzeumban rendezett Sütnicake Tortafesztivál fődíjasa volt a hobbicukrász kategóriában. 2015-ben a Tortadísztés Magazin főszerkesztője, tulajdonosa lett. A versenyzés mellet ma már zsűrizni is hívják.

műve a kukában landolt. „Előfordult, hogy ötször is újrakezdttem egy munkát” – meséli.

Pár évvel ezelőtt mély depresszióba süllyedt. Rettegett, hogy úgy fog meghalni, hogy semmit sem hagy hátra, egyszerűen csak itt volt, és ennyi, elfelejtik. Ezen akart változtatni, de nagyon. Már a tehetségprogram díjazottjaként, 30 évesen szerezte meg a cukrász-végzettséget. „Úgy látszik, a cukrászatban teljesedik ki a tehetségem” – mondja.

Világbajnokságra készül

Eleinte kakukktojásnak érezte magát a vele egy évadban bekerült 50 tehetséges magyar fiatal között, hiszen 49 társa leginkább a tudomány, a gazdaság és a művészetek területéről érkezett. Hamarosan rájött, hogy ő inkább kreatív művész, mint cukrász, így aztán

mégis remekül beilleszkedett, hiszen az igazi szerelme a tortadísztés és a cukrászati artiztika. Büszke arra, hogy vidéki lányként, a nulláról építette fel karrierjét. Fejlődése záloga eleinte a versenyzés volt. A hobbicukrász-versenyek nem pénzdíjasok, de soha nem is a pénz vagy a díj motiválta, hanem az, hogy ő legyen a legjobb. Egy-egy ilyen megméretésen nem száz, hanem 120 százalékot akar nyújtani. „Én úgy érzem, hogy sohasem sikerült 100 százalékot teljesítenem, pedig egy korábbi versenyemen kategóriagyőztes voltam, 100 ponttal” – mondja.

Négy év alatt 23 érmet szerzett, ebből hármat a 2018. február 24-én megrendezett Tatai Farsang Kupa, Országos Gasztronómiai Bajnokságon. Veronika idén harmadik alkalommal vett részt a tatai erőpróban. „Ezt a versenyt tartják a világversenyegek felkészítő

versenyének, így különösen nagy precizitással készültem” – magyarázza. Három kategóriában indult, két aranyérmet nyert cukrászati artisztikában, egy ezüstöt cukrász kategóriában, valamint öt különdíjat is hazavihetett, többek között a Magyar Cukrász Iparosok Országos Ipartestületét. Cukrász kategóriában először indult, mert nagyon összetett volt a feladat, amit aztán büszkén részletez is nekem. Készített többek között 24 karátos arannyal díszített Rákóczi-túrós macaront, illetve ezüstbe csomagolt Mozart-golyót – ehető ezüstfóliával.

Az elkövetkező hónapokban 2018 novemberére, a luxemburgi kulináris világbajnokságra készül. Reméli, a világbajnokság is olyan sikert hoz számára, mint két évvel korábban Erfurtban a kulináris olimpia, ahonnan aranyéremmel tért haza.

Totális összhang

Két éve zsűrizni is hívják. Ez a legnagyobb elismerés számára, hiszen a zsűritagok neves, elismert, több éve-évtizede a cukráspályán dolgozó szakemberek. Az 50 tehetséges ma-

„A mentorprogramtól nemcsak önbizalmat kaptam, hanem motivációt és erőt is ahhoz, hogy legyőzzem a korlátaimat.”

gyar fiatal programnak köszönhetően rövid pár év alatt futott be olyan szakmai karriert, amelyet másoknak csak hosszú évtizedek munkájával sikerül. Részben a programnak köszönhetette, hogy a Tortadíszítés Magazin tulajdonos-főszerkesztője lett. Óriási feladat volt, amelyhez fel kellett nőnie.

Nem tud kikapcsolni, folyamatosan pörög, ezért a szervezete tavaly egy kis pihenésre kényszerítette. A felépülés során volt ideje gondolkodni, és rangsorolni élete dolgait. Egy magazin szerkesztése teljes embert kívánó feladat. Egyedül vitt mindent, és erőn felül teljesített, mert nem csak ez az egy munkája van. A magazin hát kicsit háttérbe szorult, de most már felépült, s rengeteg új ötlete van, idén el is kezdi megvalósítani őket. Januárban volt négy éve annak, hogy elindította Veronika's Cake című blogját. A blogon nem csak recepteket

oszt meg, a sütés-főzéssel kapcsolatos kérdésekre is válaszol.

Mindehhez folyamatos támogatást kap a férjétől, akivel immár 14 éve alkotnak egy párt. Mint fogalmaz, nem is egy párt, hanem egy embert, mivel a nap 24 órájában együtt vannak, mindenható együtt mennek. Közös építőipari cégben dolgoznak, amelyben Veronika az ügyvezető. Totális az összhang köztük. Az ismerőseik nem tudják elképzelni, hogyan képesek így élni, ők meg azt, miként lehetne máshogy. „Kislányként olyan férjet szerettem volna magamnak, mint amilyen apukám. A szívem megtelik szeretettel, amikor felidézem magamban, ahogy apu szerelmes tekintettel néz anyukámra” – osztja meg szinte titkos gondolatát.

Gábor, a férje, pont ilyen, lesi minden kívánságát. Veronika szabad lehet mellette, mert a férje nem akadályozza, hanem szerelmével támogatja. Mindenben egyetértenek, legyen szó munkáról, cukrászatról, magánéletéről. Nem szeretnének közös gyermeket, ők így együtt egy jó csapat. Veronika azt szokta mondani, hogy belőle hiányzik az anyai gén. Neki ott vannak a cukrászati artisztikái, amelyek olyanok, mint ha a gyermekei lennének. „Amikor készítem őket, folyamatosan beszélek hozzájuk. Mindig megígértetem velük, hogy a versenyről hoznak anyának egy aranyérmet” – mosolyog.

Megváltozott életek

„A mentorprogramtól nemcsak önbizalmat kaptam, hanem motivációt és erőt is ahhoz, hogy legyőzzem a korlátaimat” – szögezi le. Nagyon szerencsésnek vallja magát, hogy Kósa Erika volt a mentora. A mentor-mentorált viszonyból most már barátság lett. A mai napig tartják egymással a kapcsolatot, ahogy idejük engedi, találkoznak is. Ha elkeseredett valami miatt, és sírva telefonált Erikának, akkor a mentora pár perces beszélgetés során „helyre-

tette”, Veronika pedig új erővel, sikeresen megoldotta a problémáját. A mentorának köszönhetően szélesedett ismeretségi köre. Erika kapcsolatai tették lehetővé, hogy tortát készíthetett báró Gelsey Vilmosnak is.

Három évvel ezelőtt el se tudta képzelni, hogy prezentációt vagy beszédet tartson. A tehetségprogram segítette legyőznie félelmeit, és ma már bátran áll ki a közönség vagy a kamera elé, legyen szó akár előadásról, akár cukrászati bemutatóról. Ebben nagyon sokat segített neki a TALENT¹ tehetségfórum. Előadása olyan inspirálónak hatott, hogy több médium is bemutatta munkásságát. Most már hobbicukrászok tekintik példaképüknek, és egyre

Egy versenyen a győztes neki köszönte meg sikerét. „Azt mondta, én motiváltam, és sokat tanult tőlem.”

többen követik figyelemmel. Az egyik versenyen zsűrizett, s nagyon meglepte, felemelő érzésnek tartotta, amikor a győztes neki köszönte meg a sikerét. „Azt mondta, én motiváltam, és sokat tanult tőlem” – emlékszik mosolyogva.

Az egyik hobbicukrász anyuka Veronikát kérte fel „mentorának”, hogy segítse őt felkészülni egy nemzetközi versenyre. A szívét az melengette meg leginkább, hogy az egyik ismerőse a TALENT¹ tehetségfórumon elhangzott előadása után beiratkozott a szakácsiskolába, holott már évek óta halogatta. Amikor elvégezte, üzletvezetővé léptették elő. „Azt gondoltam, a program csak az én életemet változtatta meg, de már látom, hogy általam a körülöttem élőknek is segít.”

Bukta Zsuzsa

3-SZOR IS MENTOR

Kósa Erika

a Kósa Erika Akadémia alapítója

Mélyen hiszek abban, hogy a sikeres embereknek kötelességük visszaadni a társadalomnak, és segíteni a következő generációkat abban, hogy ők is sikereket érjenek el. A legjobb módja ennek a támogatásnak véleményem szerint a mentorálás, mert egy sikeres ember hitelesen adhat tanácsot, mesélhet a buktatókról és az eredményekről, illetve válaszolhat a mentorált kérdéseire. Ez a személyes figyelem és egyfajta coaching sokkal többet ér annál, mintha csak a kezébe adnánk néhány százezer forintot. A Kósa Erika Akadémia keretein belül folyamatosan mentorálunk fiatalokat, Junior Programunkban találkozzátok szervezőink, lehetőségük nyílik konzultációkra üzleti szereplőkkel, együttműködések kialakítására és befektetők szerzésére.

Ezekben a programokban, és ilyen a La femme mentorprogramja is, az a legjobb, hogy a fiatalok támogatásán túl megismerhetjük a jövő generációjának szellemiségét, gondolkodásmódját, így közelebb kerülve egymáshoz mi, mentorok is sokat kapunk vissza: élményeket, inspirációt, és sokszor rácsodálkozhatunk egy másfajta mentalitásra.

Büszke vagyok mindhárom mentoráltamra, hiszen a fejlesztési időszak alatt kitartóan dolgoztak, és csodálatosan ki tudtak teljesedni tevékenységük területén. Úgy gondolom, az 50 tehetséges magyar fiatal program keretében a jó személyes kapcsolaton túl hozzá tudtam tenni e fiatalok fejlődéséhez: támogathattam őket abban, hogy építsék tovább vállalkozásukat, és miként fejlesszék érzelmi intelligenciájukat.

GENERÁCIÓKUTATÁS, AHOGY MÉG NEM LÁTTUK

A generációkkal szembeni felszínes ítéleteknek vetne véget Nemes Orsolya generációkutató, aki nem gondolja, hogy pusztán születési évük alapján másként kellene kezelni a Baby Boomer generációt, mint gyermekeiket, az X vagy az Y generáció tagjait.

Általánosítás helyet sokkal inkább a világ változásait figyel, és egyéneknél gondolkodik, az erről szóló könyve pedig 2018 tavaszán jelenik meg.

A generációkutatás az egyetem után, az első főállású munkahelyén eltöltött két év során jött szembe vele, és azóta is üdítően frissen hatnak az unalomig ismételt általánosítások között Nemes Orsolya gondolatai. Próbálja felhívni a figyelmet arra, hogy attól, hogy valaki 50–70 éves, nem jelenti, hogy technológiai analfabéta volna, vagy hogy az Y generáció tagjai, tehát az 1982 és 1995 között születettek önzők lennének. „A tinédzserként és fiatal felnőttként ért hatások határozzák meg értékrendünket és azt, hogyan viszonyulunk a társadalmi, politikai és gazdasági kérdésekhez, például, hogy takarékoskodunk-e, vagy éppen költekezőnk. Pusztán életkor alapján viszont aligha lehetne általános következtetéseket levonni a motivációkkal, attitűdökkel kapcsolatban” – magyarázza az alapelvét Nemes Orsolya.

Készülő, még 2018 tavaszán megjelenő könyvében is ezzel a kérdéssel foglalkozik, minket pedig az alapokba is beavat. Például, hogy a mai értelemben vett generáció fogalma csak 150 éve létezik, előtte hasonló még csak eszébe sem jutott senkinek. Az alacsonyabb átlagéletkor miatt egyszerűen kevesebb korosztály élt egymás mellett, ráadásul annyira hasonló volt egy nagypapa, egy apa és egy fiú élete, hogy aligha lehetett különbséget tenni az életvitelük között, így a különbségek sem voltak jelentősek.

A generációs mítosz

„Novák Katalin államtitkár asszony volt a mentorom, ez nagyon jó élmény volt, hiszen én korábban az állami szférában nem voltam ismerős. Igazából neki köszönhetem, hogy könyvet írok, mert ő hívta fel a figyelmemet a Nemzeti Kulturális Alap egy pályázati lehetőségére, amely a tavasszal megjelenő könyvem kiadását finanszírozza” – mond azonnal egy példát arra, miért

INFO

Nemes Orsolya

II. évad

Mentor: Novák Katalin

Az Y generáció kutatásával foglalkozik, prezentációkat, előadásokat tart. Az egyetemen az angol és a tanári szak mellett finn nyelvet tanult. Egyre többet hívják külföldre előadásokat és tréningeket tartani. Itthon vendégelőadóként órát ad az ELTE-n, a Károli Gáspár Egyetemen. Jelenleg A generációs mítosz című könyvét dolgozik, amelyet egy NKA-s pályázatnak köszönhet, amelyre mentora segítségével pályázott. A könyv 2018 tavaszán, a Libri gondozásában jelenik meg. 2017-ben mentorált társával, Jeney Ákossal együttműködésben, a Milestone-nal közösen elindítottak egy átfogó, jelenleg is zajló szerzőfejlesztési projektet.

...egy előadására készülvén jött rá, hogy a generációs sztereotípiák helyett inkább azok lebontásával foglalkozik majd.

„Ködös generációs személyiségek kitalálása helyett inkább azt kell megnézni, ki milyen helyzetben, körülmények között szocializálódott...”

is tartozik köszönettel a programnak. Az már csak a munka közben érte felismerésként, hogy „A generációs mítosz” című könyvében nem a generációkkal foglalkozna, hanem az azzal kapcsolatos mítoszokkal szeretne leszámolni. „Rájöttem arra, hogy abban a formában, ahogy ma használjuk, tulajdonképpen nincsenek általános generációs jellemzők. A generációk leképeződései annak, hogy milyen a világ, amelyben tagjaik szocializálódtak, és hogy egy-egy nemzedéken belül is rengeteg mikrogenerációt fedezhetünk fel. Nincsenek például az X generációnak általános munkavégzési preferenciái, ami a korosztály minden egyes tagjára jellemző lenne.”

Könyve nemcsak fontos, újító is. Fel szeretné ugyanis hívni a figyelmet arra, hogy mennyire súlyos a lemaradás, gyakorlatilag sehol a világon nem végeztek még olyan kutatást, amely a teljes társadalomban átfogóan vizsgálta volna kifejezetten a generációs különbségeket. „Nem valószínű, hogy egy Nógrád megyei közmunkásnak a rugalmas munkaidő miatt fáj a feje, mint ahogy egy budapesti multi-

nacionális szolgáltatóközpontban dolgozó kortársának. Amit ma a riportok és a cikkek Y generációnak neveznek, az lényegében a városi szellemi réteg, amely a teljes generáció nagyjából 15,5 százaléka, de 266 ezer fiatal preferenciáját kivéve 1,7 millió emberre nem mérhető, márpedig a vezetők e megtévesztő kutatások alapján döntenek ma” – világít rá kijózanító példájával.

Merre halad a világ?

Már maga a könyv műfaja is újdonság, amit pop science-nek, vagyis popular science-nek nevez – műfajként stílusában kerüli a tudományos ízt, és bár komoly kutatómunkán, valós adatokon és tényeken alapszik, a száraz tudományos anyagok felsorolása helyett olvasmányos stílusban, példákon és történeteken keresztül igazolja az elméletet. Nem folytak ki azonban az ujjai alól mindig így a mondatok, a könyvet ugyanis két éve írja, nehezen talált fogást a témán. Többször kitorolte már a laptopba írt oldalakat, amikor szeptemberben, egy médiával foglalkozó konferencia előadására készülve jött rá, hogy a generációs sztereotípiák helyett inkább azok lebontásával foglalkozik majd.

„Ködös generációs személyiségek kitalálása helyett inkább azt kell megnézni, ki milyen helyzetben, körülmények között szocializálódott, mi hatott rá, és adott esetben miért viselkedik

úgy, ahogy. Manapság elcsépeelt szlogeneket lobogtatnak olyan kisméretű, főleg amerikai kutatások alapján, amelyek nem alkalmazhatók Közép-Európában. Persze egyszerűbb azt mondani, hogy minden Y generációból hiányzik a lojalitás, és vezető akar lenni, mint megnézni annak valódi okát, miért mennek el az embereim” – mutat rá a fontos különbségekre.

A generációs kérdéskör pedig csak egyre bonyolultabb lesz. Nemrég kapott például állampolgárságot egy robot Szauúd-Arábiában, tehát alapvető emberi jogai vannak. De hányan gondoltak bele, hogy mi történik, ha például meg akarja semmisíteni magát, szavazni akar, vagy éppen házasodni szeretne? Nemes Orsolya nem titkolt szándéka, hogy hasonló kérdésekkel szítsa fel a nemzetközi diskurzust a témában. „Az én kislányom és a kortársai már egy ilyen világban fognak felnőni, és ennek megfelelően alakul a gondolkodásmódjuk. Pont ez az izgalmas a generációkban, a folyamatos változásban, hogy azt vesszük természetesnek, amit az előző generáció hozott. Ezért is fontos látni, merre halad a világ, mert abból tudunk következtetni arra, hogy a mostani gyerekek, a legfiatalabb generációk miként fognak gondolkodni. Most tudjuk és kell is megalapoznunk számukra az élhető jövőt.”

Nagy változások

Lendületos, vibráló, színes egyéniség Nemes Orsolya, mint megtudjuk, ritkán pihen. „Rájöttem, hogy nincsenek hobbijaim, mert előbb-utóbb mindenből projektet csinállok. Nagyon szeretem például a filmeket, egyetem alatt elkezdtem szinkronszövegeket írni, szerettem edzésre járni, megcsi-

náltam az aerobikedzői vizsgát, és onnantól én tartottam az órákat, mert fontos számomra, hogy valami eredménye legyen annak, amivel foglalkozom, és az másoknak is hasznára váljon” – mondja.

Szinte nincs már olyan multi Magyarországon, ahol ne fordult volna meg előadóként, kerekasztal-beszélgetőként, trénerként. Eljutott viszont egy olyan pontra, ahol döntenie kellett, vagy csapatot épít, vagy betagozódik valahova. Ekkor jött a tehetséggondozással foglalkozó Milestone Intézet, amely magyar gimnazista diákoknak kínál oktatási programot a középiskola mellett: a milestone-osok az intézetben 125-féle tudományos modul tanulhatnak 104 óratól angolul, végzős diákjaik pedig a világ 100 legjobb egyetemén folytatják felsőfokú tanulmányaikat. Az intézetnek ma már közel 600 öregdiákja van, és kijöttek már az ideji felvételi eredményeik is: 33 végzősük kapott felvételi ajánlatot Oxfordból és Cambridge-ből. Éppen akkor keresték meg egyre több, a fiatalokat is érintő szervezetfejlesztési projekttel a Milestone-t, amikor Nemes Orsolya elgondolkodott a fenti kérdésen, a megoldás pedig az lett, hogy együtt kiépítettek egy tanácsadó-szervezetfejlesztő, illetve trénerlábat, a Milestone Solutions Labet. Ami pedig munkájuk újdonságát adja, az az, hogy nem paneleket próbálnak ráerőltetni a megrendelőkre, hanem valódi alternatívákat dolgoznak ki, amit partnereik is nagyra értékelnek. Tíz hónapja azonban visszavonulót fűjt. Persze egy könyv nem készítette volna ilyen lépésre, annál inkább a kislánya megszületése. Heti 16 órában azonban otthonról ismét dolgozik, ír, előadást tart. Sokat.

Takács Erzsébet

3-SZOR IS MENTOR

Krizsó Szilvia

televíziós újságíró, szerkesztő

Vannak olyan megtisztelő felkérések, amelyekre egyszerűen nem lehet nemet mondani. Számomra felemelő érzés volt, hogy odaállhattam fiatal tehetségek mellé, akiktől én magam is sokat tanultam szakmai alázatból, elszántságból, szorgalomból és kitartásból.

Büszke vagyok a La femme-ra, hogy kitalálta, és ennyire színvonalosan, eltökélten végigvitte a programot, és a fiatal tehetségekre, akik tudtak élni a lehetőségekkel, mert ez az egyik legfontosabb momentum a siker felé vezető úton. Meggyőződésem, hogy sok tehetséges ember azért nem tudja kihozni magából a maximumot, mert vagy csukott szemmel jár, vagy ha ki is nyitja a szemét, nem tudja vagy nem meri észrevenni azokat a leágazásokat, amelyek – lehet, hogy több nehézség árán – biztosan célba juttatják.

Szükség van ilyen programokra, mert nagyon kevés alkalom nyílik arra, hogy a feltörekvő tehetségek megmutassák magukat, illetve megfelelő kapcsolati háló hiányában segítséget kapjanak.

A TENNI AKARÁS CSODÁJA

Légiesen könnyed, szőke, fiatal lány. Pár mondat után az is kiderül, hogy a búzakék szempárhoz céltudatos és következetesen eredményorientált, tevékeny személyiség társul. Nagyjából így írható le az a hatás, amit dr. Prokop Susanne egyénisége és megjelenése együttesen kivált a beszélgetőtársból.

Akettős anyanyelvű, de persze több idegen nyelvet is beszélő lány az 50 tehetséges magyar fiatal legutóbbi, harmadik évadának egyik nagy felfedezettje. Komoly és megfontolt mondanója azonnal a tudás mélységeibe pörgeti kérdezőjét. Hogyan lesz a fiatal, általános orvosként végző doktornőből agykutató, s emellett pszichiátriai önkéntes gyógyító? Mert Prokop Susanne agykutatóként dolgozik az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetében, emellett pedig a Semmelweis Egyetem Közös-

INFO

Prokop Susanne III. évad

Mentor: Szlankó János

Summa cum laude minősítéssel szerzett általános orvosi diplomát, emellett kvantitatív modellezőként is végzett. Tudományos diákköri munkájáért számos konferencián első díjas, az Országos Tudományos Diákköri Konferencián pedig az első helyezés mellett megkapta a legjobb előadói díjat. Azután egy nagy amerikai egyetem nemzetközi díjával három hónapot töltött a Vanderbilt Egyetem Biológiai Intézetében. Ott is felfigyeltek munkájára, és a következő évben már egy kísérleti technika szakértőjeként kapott meghívást. A kutatás mellett aktívan részt vesz a mentális betegeket sújtó stigma elleni küzdelemben is.

ségi Pszichiátriai Központjának önkéntes orvosa. A pszichiátrián a mentális betegek diszkriminációja ellen próbál küzdeni.

Önkéntes segítő

Az ambiciózus Susanne maga kereste megterhelő elfoglaltságait. Már az egyetemi évek kezdetén tudományos diákköri munkába kezdett, ennek eredményeként számos konferencián első díjas, az Országos Tudományos Diákköri Konferencián pedig az első helyezés mellett megkapta a legjobb előadó díját is. Kísérletező személyisége irányította az MTA-kutatásba, ahol azt vizsgálják, hogyan hatnak a pszichiátriai betegek gyógyszerei az agyra, s hatásuk mellett milyen mellékhatásaik vannak...

„Ugye téged a mellékhatások fogtak meg?” – szegezem neki a kérdést. Azt feleli: természetesen. Pontosabban az, hogy mi okozza a mellékhatásokat. „Így kerültem önkéntesként olyan pszichátriai csoportok foglalkozásaira, ahol a mentális betegek tapasztalati szakértők bevonásával keresik az utat, hogy befolyásolni tudják betegségük zavarait.” Prokop Susanne ezekben a csoportokban ismerte fel, hogy a pszichés betegeket egyáltalán nem kell leírni! Nem az ő félreállításuk a megoldás: sem az érintett beteg, sem a társadalom számára. „A kulcs itt a tapasztalati szakértők bevonása! – jelenti ki határozottan. – Az A tapasztalati szakértők például már tudják kezelni skizofrén betegségük tüneteit, s ezt a tudást képesek átadni sorstársaiknak is.” Elmagya-

„Pszichés zavarokkal küzdőknek szánt mobilapplikáción törtem a fejem, amely egyfajta kommunikációs tréning...”

rázza: a módszer Hollandiából indult hódító útjára, az ottani gyógyító kutatásokban és terápiában jöttek rá arra, hogy a társadalomba való beilleszkedés eszközei megtanulhatók, átadhatók. És a módszer kipróbálása, tanítása idehaza is eredményes, alkalmazása sikeres.

Egy lehetőség

Csak hogy nincs elég orvos, elég működő csoport és önkéntes segítő, vagy tapasztalati szakértő, aki a tudását átadhatná a hasonló betegségekben szenvedőknek, hogy a számukra is élhetőbbé váljék a világ. Például képesek legyenek megfékezni vagy megelőzni az indulatokat, a kitoréseket, a szorongásukat, ezáltal komfortosabbá téve a létüket...

Prokop Susanne valójában az önkéntes támogatók és szakemberek hiányára, arra a képtelen helyzetre keresett áthidaló megoldást, hogy az igény nagyobb, mint a segítőkapacitás! Ez az állapot erősíti fel az ilyen betegekkal szembeni diszkriminációt. „Amikor elkezdtem bejárni közéjük a tréningekre, tapasztaltam, hogy aki rászorulna, az vagy nem tud rendszeresen eljönni, vagy képtelen megfizetni a részvétel költségeit, így válik végül betegségének áldozatává.” Ezzel a gondolatával pályázott a tehetségprogramba. Megoldást keresett, s reményei szerint talált is.

Mit adhatott ehhez a mentorprogram? „Szlankó János lett a mentorom, tulajdonképpen ő választott ki engem. Ő most olyan honlapokon dolgozik, amelyek

kognitív programokat kínálnak például gyerekeknek. Én pedig egy pszichés zavarokkal küzdőknek szánt mobilapplikáción törtem a fejem, amely egyfajta kommunikációs tréning lesz számukra. Az új applikáció nemcsak betegeknek szól, mindenki számára hasznos lesz.”

A mentorról végzett munka gyümölcsöző volt. „Még fejlesztés alatt áll a program, de a tavasszal szeretnénk már bemutatni egy országos pszichiátriai konferencián...” – mondja Prokop Susanne. És mindjárt le is hűti hallgatója lelkesedését, kiemelve, hogy nagyon tágak a szélsőségek a pszichátriai betegek körében, s hogy ebben létezni tudjon, az a családon, az orvoson, a környezetben múlik... „Az applikáció csak eszköz lehet ebben. A mentorprogramban jó fogadtatást kaptam, Szlankó János segített abban, hogyan tudok az orvosok és az informatikusok között hidat építeni. A formálódó alkalmazás segítség lehet abban a rászorulóknak, hogyan érvényesíthetik nézőpontjukat...”

Reményt adni

„Nem kész receptet adunk, hanem a reményt, hogy a betegsége ellenére képes lehet beilleszkedni! – hangsúlyozza kis töprengés után Prokop Susanne. Vannak megtanulható technikák, egy könnyen elérhető applikáció segíthet ezek elsajátításában. „Persze a leghitelesebb akkor is a tapasztalati szakértők segítségével...” – teszi hozzá nyomatékkal. A tekintete most mintha fáradt lenne. „Sokat dolgozol?” Bólint: „Azt érzem, hogy a munka mellett nagyon kevés idő jut a pihenésre, az egyetlen az edzés, ha nagyritkán eljutok. És még a divat képes kikapcsolni, felszabadítani...” Meglepetésünket látva rögtön megmagyarázza: „Van kapcsolatom divattervezőkkel; az 50 tehetséges magyar fiatal program révén például találkoztam S. Hegyi Luciával, és mondhatom, hogy mély benyomást tett rám...”

Rege Sándor

3-SZOR IS MENTOR

Szlankó János
villamosmérnök, üzletember

Konkrét példám alapján tudok tapasztalataimról beszámolni, hogy a saját életemben is mennyire fontos szerepet játszott a mentori jelenlét. Jómagam rendkívül sokat kaptam azoktól a személyektől, mentoroktól, akik tanácsaikkal ösztönöztek, és segítettek, hogy előre léphessek pályámon. Mindez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy viszonylag hamar bejárhattam a világot Kaliforniától Kamcsatkáig, és eljuthattam a föld különböző kutatóintézeteibe.

Úgy éreztem tehát, hogy ideje visszaadnom valamit abból a sok jóból, amit én is kaptam, és segítenem a fiatal tehetségeknek valóra váltani álmait. Saját tapasztalataim is bizonyítják, milyen sokat hozzá tud hozzátenni egy mentor néhány személyes meglátással, szakmai véleménnyel vagy önmenedzseléssel kapcsolatos jó tanácsaival a fiatalok fejlődéséhez, illetve a karrierjükkel kapcsolatos előre jutáshoz.

Ennek köszönhetően a fiatalok képesek más nézőpontból szemlélni a világot, és lehetőséget kapnak arra, hogy egy már sokat látott harcos segítségével térképezhessék fel az élet harcmezéjén rejtőző aknákat. Az 50 tehetséges magyar fiatal program három évada alatt mindig szívesen osztottam meg tapasztalataimat a hozzám forduló mentoráltakkal. Örülök, hogy megismerhettem ezeket a fiatalokat, és támogathattam őket céljaik elérésében!

HÁROM LÁNY – HÁROM FELEMELŐ TÖRTÉNET

Ami nem történhetett volna meg, ha...

Az Air France–KLM csoport Flying Blue törzsutasprogramja kezdetektől az 50 tehetséges magyar fiatal program támogatója. A légitársaság repülőjegyeket kínált fel, és Flying Blue törzsutasprogramjának ezüst-, illetve aranykártyáját annak a három fiatalnak, akiknek karrierje szempontjából ez a legtöbbet jelentheti.

Először „csak” egy jegyről volt szó, de az Air France–KLM csoport a pályázatokból megismert számtalan izgalmas cél, terv alapján úgy döntött, hogy eredeti felajánlását kiegészítve nem egy, hanem három tehetségnek ad retúr repülőjegyet terve megvalósításához. A pályázó fiataloknak mindössze annyit kellett tenniük, hogy legfeljebb egy oldalban írják meg, hova utaznának, milyen céllal, és az utazás hogyan járulna hozzá tehetségük kibontakozásához. Marjai Kamilla Párizsban járt – ő már újra itthon van, Fábíán Sárát Amszterdamban, Simon Renátát pedig Mumbaiban értük utol.

A tervek valóra válnak

Kamilla imádja Párizst, de nem turistáskodni ment, nagyon precíz tervvel pályázott, és sikerült is megvalósítania, amit kigondolt. „Egy hetet töltöttem Párizsban. Abból a célból utaztam, hogy többet tudjak meg Georges

Baal munkásságáról, aki magyar származású terápiás szakemberként nagyrészt Franciaországban tevékenykedett, és ő rakta le a színházterápia módszerének alapjait. Az utazás előtt hosszas előkészületek árán kutattam fel, hogy tulajdonképpen hol érdemes elindulnom, kit kellene felkeresnem.”

Kamilla pályázatában „nyomozásként” fogalmazta meg, hogy miért szeretné ő elnyerni az utazás lehetőségét, és valóban egy szövevényes, eredményes nyomozásként élte meg a történetet az első e-mail-váltástól egészen a hazaérkezés pillanatáig. „Sikerült találkoznom és interjút készítenem Gérard Nauret-vel, aki közvetlen munkatársként és pályatársként bábáskodott a színházterápia megszületésénél. Megkaptam azt az egyetlen példányban fellelhető szakdolgozatot, melyet Georges Baal a színházterápia pszichoanalitikus vonatkozásairól írt” – meséli lelkesen arról a Párizsról, amely legtöbbünk előtt rejtve van.

Sára az ösztöndíjnak köszönhetően Amszterdamba utazott, hogy megkezdje mesterfokú tanulmányait. A 2017–2018-as tanévben a Vrije Universiteit Amsterdam Master of Business Administration Strategy and Organization szakára jár, és már az alapképzést is ott végezte. „10 hónapra utaztam, szeptembertől júniusig tart a képzés. Már most rengeteget fejlődtem, olyan tudással gazdagodtam, amelyiket hazatérve az általam alapított szervezet, az Amigos a gyerekekért Alapítvány javára tudok majd fordítani. (Az alapítvány egy egyetemistákból álló jótékonyági szervezet, amelynek célja, hogy súlyosan beteg gyerekek napjait tegyék szebbé a nyelvtanulás segítségével. A tanulást kézműveskedés, játék és barátkozás egészíti ki.) Ami pedig a sikerességet, a célok megvalósítását illeti, még rengeteg minden vár rám, hiszen szakdolgozatot írok, már három perióduson sikeresen túl vagyok, és még három vár rám, úgyhogy nem unatkozom.” (Az amszterdami egyetemen egy tanév

hat periódusból áll, egy periódusban csak két tárgyat tanulnak. Általában két hónapig tart egy periódus, de januárban és júniusban van két rövidebb, csak egy hónapos időszak is – a szerk). „Szakdolgozatom kutatásának témája, hogy mi tartja motiváltan önkéntes munkájuk során az Y és Z generáció lelkes fiataljait, egy önkéntesekre alapozó szervezet hogyan tudja lendületben tartani tagjait, és mégis mi az az Amigos-módszertan, miért maradnak oly’ sokáig a szervezettel az Amigos Alapítvány önkéntesei” – cáfolja meggyőzően Sára mindazt, amit úton-útfélen hallani a Y és a Z generáció önzésbe hajló gondolkodásáról.

Renáta február végén indult Mumbaiba – ott is értük utol –, és relatív hosszú időt, 42 napot tölt Indiában. „Az eredeti célom az volt, hogy egy ájurvédikus orvossal találkozzam, akinek az egyik magyar tanítványától tanultam az ájurvédát és a jógát. Terveim ezen része már valóra is vált: sikerült rögtön a második napon találkoznom vele. Tőle tanultam napokon át, és most átrepültem a Himalája lábához, hogy az észak-indiai kultúrát is tanulmányozzam. Mindent magamba szeretnék szívni, ami itt van” – számol be lelkes hangon arról, milyen is az, amikor egy álom valóra válik.

Megváltozott az életük

„Már a kiadónál jár az a könyvfejezet, amelyet a színházterápiáról írtam, egy nagy lélegzetvételű addiktológiai tanulmánykötetben fog megjelenni idén. Tudtommal hosszabb terjedelmű, átfogó ismertető munka még nem jelent meg a témában idáig. Nagy megtiszteltetés, hogy hozzám került ez a feladat, de természetesen komoly segítséget jelentettek a korábban megjelenő hiánypótló publikációk, akárcsak a párizsi út, illetve annak hozadécai. Jelenleg is tartok színháztréningeket, és folyamatosan képezem magam ezen a területen” – válaszolja Kamilla arra a kérdésre, hogy mennyire volt sorsfordító a Párizsban töltött, viszonylag rövid idő. Ugyanerre a kérdésre Renáta azt mondta: „Már néhány nap után is sok változást tapasztalok magamban, magamon. Az emberek itt szívből élnek, mindennek mindig szantállata van. Csodálatos! Nagyon szépen tisztulnak le a céljaim.

Aki teheti, menjen el Indiába. Egy teljesen más világ, rengeteg csodával.”

„Az én célom a mesterképzéssel az volt, hogy külföldi jó példákat megtanulva, rengeteg ötlettel és tudással felvértezve térhessek haza, és építhessük tovább az Amigost, hogy egy napon minden gyerek mellett lehessen egy Amigo, s a budapesti központú szervezetről országos, majd nemzetközi alapítvánnyá váljunk. Amszterdamban legfőképpen stratégiáról, szervezetekről és vezetéstudományról tanulok, az elméletet azonnal össze tudom kötni az Amigos céljaival és gyakorlatával” – részletezi terveit Sára, hozzátéve, számára valóban kinyílt a világ. „Néha azt érzem, annyi ötletet, innovációt, pozitív megerősítést és javítandó területet látok magam előtt, hogy azt se tudom hirtelen, hova kapjak. Hiszem, hogy nemcsak az én jövőmre, hanem az Amigos sikerére is nagy hatással lesznek az itt tanultak, és elő tudják segíteni azt, hogy egy biztos alapon álló, jól működő, nemzetközi Amigosról tudjunk egy napon beszélni.”

A legjobb, ami történt velük

„A legjobb? – kérdez vissza Sára. – A Túró Rudi-rakomány, legalább 40 darab, amit ott-honról küldtek! Na jó... a viccet félretéve, nehéz egy jó dolgot megnevezni, sok új impulzus ért, rendkívül érdekes életvitelszerűen megismerni egy másik nemzet kultúráját, szokásait, gondolkodásmódját.” Sára már 6 hónapja él Amszterdamban a barátjával, Ádámmal, aki a kezdetek óta Amigo, és most ő is a holland városban tanul. „Ami számomra a legjobb ebben a 10 hónapban, az az eltávolodás és az elmélyülés. Rengeteget olvasok, gondolkodom, olyan szerencsés helyzetben vagyok, hogy a beadandóimban elemezhetem az Amigos helyzetét. Ugyanakkor a mindennapi operatív feladatoktól igyekszem távol maradni, az Amigo-felelősök (ügyvezetők) nagyon ügyesen vezetnek az alapítványt, az Amigók fantasztikusak, minden jól halad. Én pedig az elefántcsonttoronyban iszom a reggeli tejes teámat, olvasom a heti 300–400 oldal tudományos anyagot, és azon agyalok, hogyan lehetne jobban, még jobban csinálni.”

Kamilla is elégedett a tapasztalataival: „Azon túl, hogy Párizs magával ragadó hely, a Gérard Nauret-vel való találkozástól kaptam a legnagyobb lendületet szakmai értelemben. Az, amit eddig a tanulmányaim során felcsipegettem, és mindaz, amit más forrásokból a színházterápiáról megtudtam, szép lassan metszéspontra talált. Az, amit színházi szakemberként Grotowski vagy Sztanyiszlavszkij gondolt, sok esetben kísértetiesen hasonlít ahhoz, amit egy terapeuta vagy egy drámapedagógus a saját csoportjában meg szeretne valósítani. És számomra ez annyira izgalmas, hogy nem szabad itt megállnom” – nyit meg egy fejezetet Kamilla, amit még összefoglalni is nehéz néhány sorban.

„Nem tudok legjobb dolgot mondani. Vagy mégis – ezt már Renáta mondja nevetve –, a legjobb dolog, hogy a légítársaság segített abban, hogy a párom is ugyanazzal a géppel jöhessen Indiába, ráadásul kedvezményrel. Nagyon hálás vagyok Barta Zsoltnak, a KLM légítársaságnak és a mentoromnak, Ertl Péternek is!”

Összejött volna a tanulmányút az Air France–KLM pályázata nélkül is? Ez volt az utolsó kérdésünk a lányokhoz. Nos, úgy tűnik, elég elszántak ahhoz, hogy megvalósítsák a terveiket, de...

„Nem valószínű – vágja rá kapásból Kamilla. – Amikor megtudtam, hogy utazhatok, legalább akkora ijedséggel párosult a hír, mint amekkora örömet éreztem. Nem tudtam, hol induljak el, mit vagy kit is keressek pontosan Párizsban. Még az is megfordult a fejemben, hogy talán felelőtlen volt pályázni. El kellett kezdenem felgöngyöltetni a szálakat, hazai szakemberekkel leülni, akik hírből vagy személyesen ismerték Georges Baalt. Eközben számos történetet és anekdotát hallottam, önmagában már ez haszonnal járt.” Sára szempontjai pragmatikusabbak: „Igen, összejött volna, ugyanakkor pont a kiköltözéskor hatalmas segítség volt az ösztöndíj, a repjegyen megspórolt pénzt arra tudtam fordítani, hogy év közben minél többször meglátogathassam az otthoniakat. A családomat, a barátaimat és az Amigókat.” Renáta válasza a legtömörebb: „Biztosan összejött volna a nyereség nélkül is az út, csak sokkal-sokkal később. Ez így csodálatos! Felejthetetlen élményekhez jutottam!”

Rozsnyai Gábor

FOTÓ: KERÉNYI ZOLTÁN

FOTÓ: BERGER LÁSZLO

A ZENE EREJÉVEL...

Emlékszik még valaki az öt évvel ezelőtti cingár srácre? Aligha, pedig már a nyitóprogramban nótára fakadt, bemutatva a különlegesen rejtélyes ősi hangszert, a kobzot, vagy ha másképp tetszik, a kobozt!

Szlama László az ősi hangszer, a koboz mestere, amelyet leginkább a moldvai csángó népzene őrzött meg a XXI. századnak... Meg ez a cingár fiú az 50 tehetséges magyar fiatal program első évadából. Akkor Laci azt merre állítani, ő be fogja bizonyítani, hogy ezzel a hangszerral a mai kor zenéje is megszólaltatható, sőt fogadkozott, hogy belevág a hangszer fejlesztésébe is...

A mai Szlama László jó néhány centivel természetesebb, vállasabb és felnőtebb, mint öt éve. Megváltozott a hajdani kobzos srác, ez első pillantásra látszik. 2013-ban tervekből állt a

világ, 2018-ban viszont már nemcsak ígéret, hanem valóra vált siker ez a zenész fiú. Arról kérdezem, sikerült-e már fejleszteni a hangszert, ahogy eltervezte, hogy bármit le lehessen vele játszani. „Nem, a fejlesztésen nem vagyok még túl – feleli –, megújulás gyanánt annyit tettem, hogy a fogólapot hosszabbra csináltattam a készítővel, így szélesebb lehetőség nyílt a dallamjátékra – ha fontos. De közben megtanultam sokféleképpen használni a hangszert, tavaly megjelent az első lemezem is, amelyen kobzon játszom, az idén pedig készülöben van újabb négy lemez. S mindenfélet játsunk már

a zenekaraimmal, még mai modern zenét is...” Fölrémlik a múltból, hogy Lacit 2011-ben vették fel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népi pengető szakára, ahol kobzot és citerát tanult, de melléktárgya volt a klarinét és az ének is... De hol vannak már az egyetemi tanulmányok, mi a mostani helyzet? „Három szinten tanítok most. Alapszokon tanítom a pengetős hangszert az Óbudai Népzenei Iskolában, ahol 40 éve működik ez a képzés, középfokon tanítom a citerát és a kobzot a Wárd Mária Általános Iskola, Gimnázium és Zeneművészeti Szak-középiskolában, továbbá mindkét hangszert tanítom a Zeneművészeti Egyetemen, ott már 2014-ben óraadó voltam, 2016-ban végeztem.”

Lendület

Szlama Lászlónak korán nevet szerzett zenei elkötelezettsége. A tehetségprogram első nevezési évében, 2012-ben Junior Prima díjat kapott, és attól fogva állandóan zenélt együtteseivel tánc-házakban, miközben kobozzal és citerával szólókarrierje is formálódott. Az 50 tehetséges magyar fiatal program is lendített a karrierjén. „Miklósa Erika volt a mentorom, annyira összehangolódtunk, hogy gyakran vitt magával a fellépéseire, hol citerával, hol kobozzal kísértem, megtanulta az A csitári hegyek alatt kobozkísérettel... Még abban az évben az Állami Népi Együttessel három hónapos turnéra mentünk az USA-

„Mindenfélét játszunk már a zenekaraimmal, még mai modern zenét is...”

ba, 25 államot zenéltünk végig. Azután meg a Junior Prima díjasokkal uniós körúton voltam, sőt felléphettem a Szigeten is...”

2013 remek év volt. És nem szakadt meg a sorozat azóta sem. Beválasztották Szlama Lászlót a MKB Bank Kiválóságok Klubjába, ahol Miklósa Erika is mentor volt. „Ott egy éven át szerveztek nekünk hasznos kurzusokat és nívós fellépéseket. Gyakran játszottunk az ország krméje előtt... 2014 is jó év volt, a Müpában, a

Fesztiválszínházban játszhattam, azután a Zeneművészeti Nagytermében Dresch Mihállyal volt közös koncertünk. 2015-ben pedig Izraelben, Tel-Avivban léptünk fel Miklósa Erikával, az operettszínházzal együtt.”

Még ugyanabban az esztendőben kapta meg Szlama László a Kobzos Kis Tamás-díjat is. Tokióba pedig azért hívták meg, hogy tartson előadást Bartók és a népzene kapcsolatáról – természetesen a zeneművészeti egyetem képviseletében.

Forgatag

Azután 2016-ban is remekelt. Elsőként Miklósa Erika 25 éves pályafutásának nagykoncertjét említi: „egy szál hangszerral kísérhettem őt a ráadásban a végén”. Zenekarával, a Bordó Sárkánnyal akkor hívták meg először Norvégiába, a Viking Fesztiválra. Azóta visszatérő vendégek ott. Felvillanhatta a tudományos énjét is: szakmai fórumot szervezett Bolya Mátyással közösen a kobozról a Fonóban, arra összeszedték mind az ország aktív kobzosait.

2017-ben az Országos Táncháztalálkozó másik együttesével, a PásztorHórával fél órát zenélhettek a Papp László Budapest Sportaréna küzdőterén, ahol legalább 1000 ember ropta a zenéjükre. Sebő Ferenc 70. születésnapján is játszhatott a MŰPA nagytermében. Megszervezte a Kobozreneszánsz nagykoncertjét, ahol tizenhárom különböző formációval játszhatott végig egy estét a Zeneakadémia Solti Termében – telt ház előtt, persze. És 2017-ben jelent meg az első szólólemeze, hagyományos moldvai csángó zene hallható rajta ötven percben.

Egy kis csend

Az embernek szinte szédül a feje: csak a zene, a zene, a zene kell...? Életnek persze nem is olyan rossz... De mintha nem is szólna másról, csak a zenei karrierjéről. Ezen eltöpreng. „2015-ben tudtam venni egy kis lakást, addig albérletben laktam, mentem egyikből a másikba, nem volt magánszférám, nem tudtam gyakorolni... Így lett végre legénylakásom – és megjelent az életemben Boróka. Boró a szerelmem, zenésztársam és a tanítványom. „Citera vagy koboz? – ve-

INFO

Szlama László

I. évad

Mentor: Miklósa Erika

Tizenegy éves kora óta muzsikál komolyan. Fő hangszere a koboz. 2011-ben vették fel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népi pengető szakára, ahol kobzot és citerát tanult. 2012-ben Junior Prima díjat kapott. Mentorának köszönhetően bekerült az MKB Bank Kiválóságok Klubjában négy mentoráltja közé, ahol egy évig szakmai fejlődéséhez kapcsolódó előadásokat hallgathatott, valamint részt vehetett és szerepelhetett is a kiválóságok klubja rendezvényein.

tem közbe. „Persze, hogy koboz, csak azt várom, hogy elvégezzék az iskolát...”

Egyszerre elkomorul, ráncok gyűlnek a homlokán: „Sajnos 2017-ben elment apukám... Már két éve rákos volt. Tudod, tőle tanultam citerázni, vérbeli zenész volt. Még láthatta a tudományos előadásomat, és csináltam több apa-fia koncertet, hogy eltereljem a figyelmét a kórról. Amikor annyira legyengült, hogy beszélni sem tudott, én zenéltem neki... Azután csendben elment.”

Hallgatunk egy sort.

„Az NKA-nál kaptam pénzt, hogy 2018-ban kialakíthassam a portfóliómat, lesz honlapom...” – élénkül fel egy kicsit. Majd arról beszél, hogy hamarosan összeköltözik Boróval. A Boró-Szlama-formációval már több közös kétkobzos koncertet adtak, játszottak népzénet, régi zenét, sőt könnyűzenét is – népi hangszereken!

Eljön még a koboz reneszánsza!

Rege Sándor

LENNY BROUZZ
RUBEL VIBRATION TOUR 2018

2018. JÚNIUS 3.
BUDAPEST ARÉNA

TICKETPRO
www.ticketpro.hu

JEGYEK: WWW.LIVENATION.HU

LIVE NATION

MEGFÉR EGYMÁSSAL ZENE ÉS JOGTUDOMÁNY

*Hatévesen kezdett el gitározni, egyenes út vezetett a Zeneakadémiára.
De akkor hogy került a Fővárosi Törvényszékre? Rimaszécsi János
a Zeneakadémia elvégzése mellett jogi diplomát is szerzett, mostanában
pedig újabb kihívások elé néz.*

Bírósági ügyintézőként dolgozott akkor Rimaszécsi János, amikor beválasztották a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjába, de ma már bírósági fogalmazóként tevékenykedik. Nem szeretne itt megállni, közeljövőjét bírósági titkárként képzei el, a kinevezéshez a minap abszolválta második szakvizsgát követően a harmadikat is teljesítenie kell május végén. Nem kis dilemma egy ilyen döntés: ügyintézőként több

aláírási joggal rendelkezett, titkárként viszont egyszer majd bíró válhat belőle. Utóbbi mellett érvelt mentora, Darák Péter, a Kúria elnöke is, így a továbblépés mellett döntött.

Számos jogi területbe belekóstolt már Rimaszécsi János bírósági karrierje során, foglalkozott például polgári és büntetőjoggal, valamint a Kúrián közigazgatási joggal. Itt, a legfelsőbb bíróságon háromszor pályázott meg sikeresen doktoranduszgyakornoki posztot,

amelynek keretében fél-fél évre mint kirendelt bírósági fogalmazó heti egy napot töltöhetett a Kúrián. „Fantasztikus szakmai élmény volt belekóstolni a kúriai milióba, ahol komoly ügyekben készítettem határozattervezeteket. Negyedjére azért nem pályáztam, mert a szakvizsga minden kapacitásomat lefoglalja” – mondja Rimaszécsi János, aki több területen is jeleskedik.

Adta magát a bírósági út

Eredetileg a zene szerelmese volt, hatévesen kezdett el gitározni, elszántsága és tehetsége pedig a Zeneakadémiáig repítette. Másodévesen viszont úgy érezte, másfajta kihívásra is vágyik, és félve ugyan, de megmondta a tanszékvezetőnek, hogy a gitár mellett jogot is szeretne tanulni. A felvételi idején még nem körvonalazódott ugyan benne, hogy mit is akar kezdeni a jogi képzéssel, tehetsége rövid időn belül megmutatkozott. A zenei versenyeket felváltották a jogi témájúak, az Országos András Segovia Gitárverseny első díja mellé újabbak társultak: megnyerte az EU Negotiation Moot Tárgyalási Szimulációs Verseny Tanácsi Napját, ahol tagállami képviselőként kellett érvelnie – a díjjal brüsszeli tanulmányút járt. A zenéről azonban nem mondott le, és amellett, hogy folyamatosan építi jogi karrierjét, tanít a budaörsi Leopold Mozart Zeneiskolában is, illetve volt tanára, Eötvös József gitárművész felkérésére az Eötvös Zeneművészeti Tehetségsegítő Alapítványban kuratóriumi tagságot is vállalt. Ez nagy megtiszteltetés számára.

Amikor arról kérdezem, miért nem az üzleti világban próbálta ki magát, elmeséli, hogy fél évig dolgozott ugyan gyakornokként egy ügyvédi irodában, számára a szakma csúcsát már akkor is a bíróság jelentette. Először még gyakornokként, az egyetem alatt érkezett a Fővárosi Törvényszékre, „így adta magát a bírósági út” – mondja úgy, mintha ez tényleg természetes lenne. Pedig ismeretség nélkül vágott neki a szakmának.

Jelenleg – egy sikeres pályázat eredményeként – az Országos Bírósági Hivatal Magyar Igazságügyi Akadémia főosztályának Tudományszervezési és Dokumentációs

Osztályán dolgozik, ahol a tudományos élettel foglalkozik. Munkájába ugyanúgy beletartozik a kutatási kérelmek véleményezése, mint a konferenciaszervezés. Emellett immár második éve a Doktoranduszok Országos Szövetsége Jogtudományi Osztályának elnöke, és harmadik éve a Nemzeti Közsolgálati Egyetem Államkutatási és Fejlesztési Intézetének kutatója, ahol a Cservák Csaba docens által vezetett demokrácia-kutatócsoportban a jó állam ismérveit kutatja. A zenetanítás mellett pedig doktoranduszként alkotmányjogot oktat a Károli Gáspár Református Egyetemen.

Alakítani a világ menetén

Láthatjuk tehát, hogy félelme félelme változik tevékenysége, így a tapasztalatok sora is hosszú: amikor például peres ügyekben volt, tárgyalásokon vezetett jegyzőkönyvet, ítélet- és végzésrövidítőket írt, egy jól működő fogalmazó ugyanis a bíró asszisztenseként is dolgozik. „Ha az ember eltölt egy évet bírósági titkárként, és betölti a 30. életévét, benyújthatja bírói pályázatát” – mesél a jövőbeni tervekről Rimaszécsi János, amikor pedig arról faggatom, mennyire számít kuriózumnak az, hogy ő jó eséllyel harmincévesen már pályázhat, elmondja: inkább 33-34 évesen adják erre a fejüket kollégái.

A döntésben, hogy a bíróságon dolgozon, motiválta az a fajta szakmai színvonal, amelyhez hasonlóval sehol máshol nem találkozott. Elsősorban azonban a bírói függetlenség ösztönzi, „a bíró csak a törvényeknek és a lelkiismeretének van alárendelve, ítélkezési tevékenységében utasíthatatlan, megvan tehát a lehetősége arra, hogy alakítson a világ menetén, jó irányba terelje azt, ami nagyon kevés szakmában képzelhető el, talán még az orvosok esetében van ez így”. És ami szimpatikus, nem tesz különbséget például a kis értékű és a nagyobb volumenű ügyek között. „Az ítélet súlya mindig azonos, nem lehet különbséget tenni” – vallja Rimaszécsi János. Úgy véli, a jogrendszer működésére hatással van a bíró, általa válik ugyanis az írott betű joggá és kötelezettséggé, ezért nagyon fontos a bírói tevékenység minősége.

INFO

Dr. Rimaszécsi János

II. évad

Mentor: Dr. Darák Péter

A zene és a jog szerelmese. Zeneakadémiai tanulmányai mellett már másodévesen felvették a Fővárosi Törvényszékre, később pedig a Fővárosi Ítéletábrára jogászgakornoknak. Döntenie kellett azonban, hogy a zenét vagy a jogot fogja teljes erőbedobással művelni. Gyakornoki ideje alatt több bírót is megismert, akiknek egyénisége nagy hatást gyakorolt rá – így Czine Ágnes alkotmánybíró. Azóta is arra készül, hogy bíró lehessen. A tehetségprogram eredményeképpen bekerült a Kúria doktori kutatóprogramjába, ahova további két alkalommal is sikerrel pályázott.

*Félve ugyan,
de megmondta
a tanszékvezetőnek,
hogy a gitár mellett
jogot is szeretne
tanulni...*

A tehetségprogram a mentoron kívül ismeretséget is adott neki, korosztályában nagyon sokan megismerték munkáját, de más mentorokkal, így Czine Ágnes alkotmánybíróval is nagyon jó viszonyt sikerült kialakítania. „A környezetemben azt látom, ha valaki nyitott a világra, és megvan az igénye az alkotásra, megtalálják a lehetőségeket” – mondja Rimaszécsi János. Még akkor is, ha nem sikerül minden. Még neki sem. „Egy amerikai kutatópszichológus készített egyszer egy negatív önéletrajzot: a csillogó cv-eket olvasva ugyanis azt hihetjük, hogy kevesek vagyunk, pedig ha az illető leírná azt, mi minden nem sikerült neki, akkor a lista talán hosszabb is lenne, mint az eredeti. Számos pályázatomból volt sikertelen, mégis mindig újra próbálkozom.”

Takács Erzsébet

Egyetem, szerelem, gyerek

De miért vette az irányt a zenei képzéstől a jog felé? Elárulja: mindig is nagyon érdekelte a történelem, bár bevallja, nem volt ő mindig jó tanuló. Párhuzamosan végezte a jogi és a zeneművészeti egyetemet, amitől akkor sem hátrált meg, amikor figyelmeztették, hogy a kettő nem fog egyszerre működni. Élvezi, hogy a zenélés, a zenei oktatás egy teljesen másfajta szellemi kihívást jelent, és persze tudja, koncertező művészként 8–10 órát kellene gyakorolnia naponta, így megmaradt számára a tanítás.

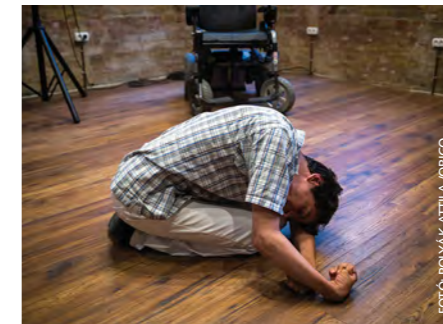
Magánéletében sem az állandóság a fő jellemző, októberben megszületett ugyanis András nevű kisfia. „Hazudnék, ha azt mondanám, hogy annyit tudok a gyermekemmel lenni, amennyit szeretnék, de szerintem ezzel mindenki így van, bármilyen szakmában dolgozzon is” – árulja el. Feleségével egyetemi szerelem az övék, Rimaszécsi János volt a Zeneakadémia Hallgatói Önkormányzatának elnökhelyettese, kedvese pedig a titkár. Mellette fejlődtek tehát a megélt szakmai sikerei, végigigzulta vele a vizsgákat, éppen ezért régióta tudják, a legfontosabb, hogy minőségi időt töltsenek együtt. „Az első jogi versenyemet éppen azon a napon nyertem meg, amikor elindult a kapcsolatunk, így az a szakmai karrieremmel párhuzamosan fejlődött.

„A környezetemben azt látom, ha valaki nyitott a világra, és megvan az igénye az alkotásra, megtalálják a lehetőségeket.”

NEM VÁR TAPSRA

Megyünk a budapesti Ráday utcában. Pontosabban Tóth Karcsi a kerekesszékekével gurul. Tulajdonképpen egy kocsmában találkoztunk volna, bentről láttam az ablakon át, hogy megérkezik, kimentem szólni, hogy már itt vagyok.

Karcsi azt kérte, intézzem el a kocsmában, hogy tegyék fel a rámpát, mert nem tudja magát feltornáztatni két lépcsőfokon. Mondtam, telt ház van, egymás szavát se hallanánk. Jó, értett egyet, keressünk másikat, minden helyet ismer a kilencedik kerületi bulinegyedben. Péntek este volt – és mindenütt telt ház. Na, a legegyszerűbb, ha hozzá megyünk, a kollégiumba, ahol lakik, legyintett. Ott csönd van.

FOTÓ: POLYAK ATTILA, ORIGO

Találkozás egy ismeretlennel

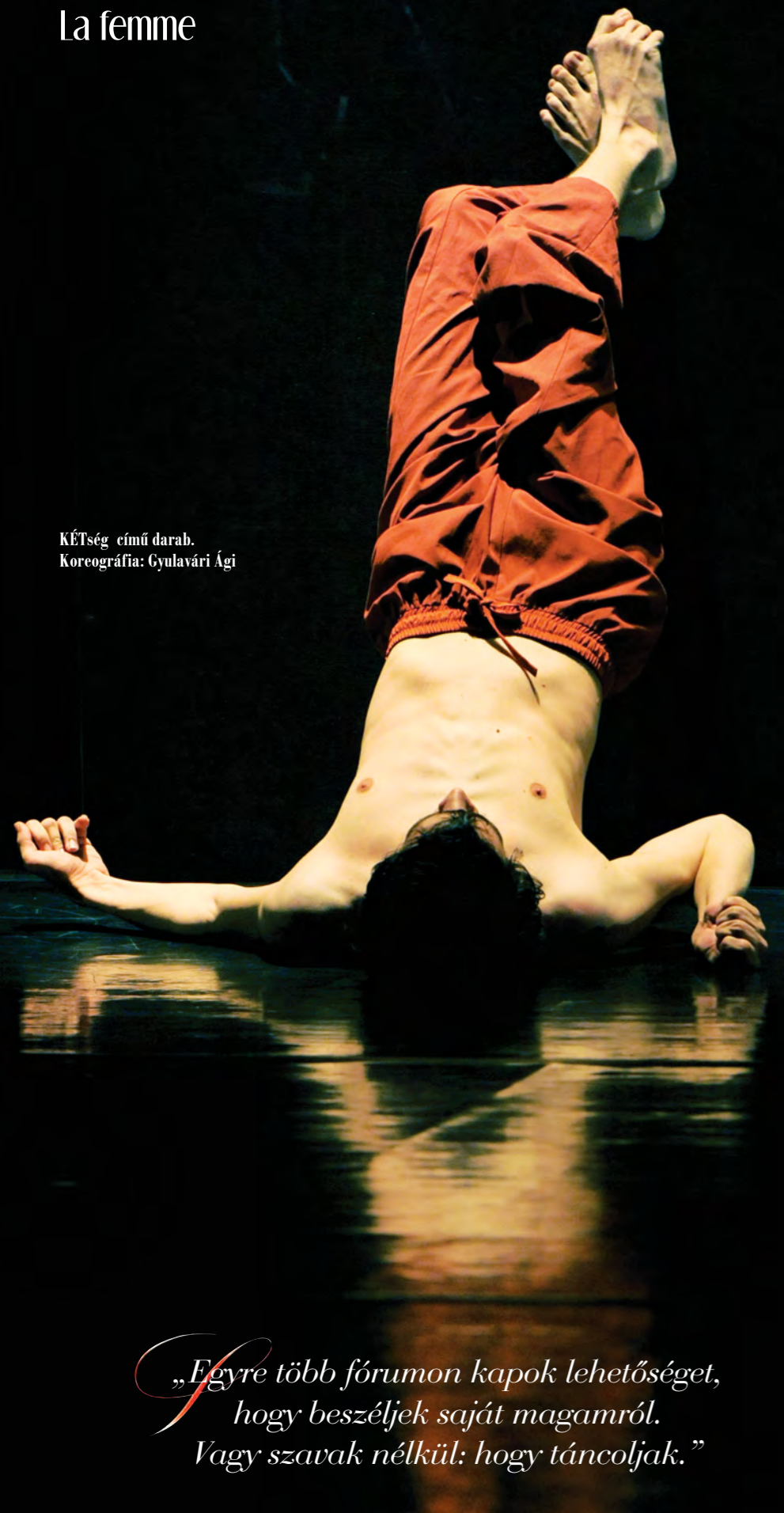
Így aztán megyünk a Ráday utcában a Kálvin tér felől a Bakáts tér irányába. Lődörgők és teraszok között kacsázunk. Elmegy mellettünk egy középkorú nő, néhány lépés után visszafordul.

„Ne haragudjon, hogy megszólítottam! Maga a... nemadomfeles?” „Aha” – mondja szeré-

Varga Krisztina:
ÉBREDÉS című darab

FOTÓ: PÁL ANNA, VIKTORIA

KÉTSÉG című darab.
Koreográfia: Gyulavári Ági

„Egyre több fórumon kapok lehetőséget,
hogy beszéljek saját magamról.
Vagy szavak nélkül: hogy táncoljak.”

FOTÓ: BOKUN GYÖRGY

nyen Karcsi. „Jaj, bocsánat! A hangjáról ismerem fel! Örülök, hogy látom!” „Én is örülök” – mondja Karcsi, mint akinek sejtelve sincs, honnan ismernék egymást. „Egyszer felléptek nálunk, én meg egy életre megjegyeztem! – mondja a nő. – Jól van?” „Persze! – mondja Karcsi. – Hogy máshogy volnék?” Nő el, maradunk ketten. „Valami rémlik... – magyarázkodik, szinte tőlem kérve elnézést, Karcsi. – Egy előadás után jött oda hozzám. De, tudod, az utóbbi években annyi helyen jártam...”

Nem tudom, Karcsi. Éppen azért jöttem, hogy tőled tudjam meg. Öt éve nem találkoztunk.

Fél évtized leltára

„Megszereztem a színházstudományi mesterdiplomát – újságolja el azonmód, ahogyan elhelyezkedünk a harmadik emeleti társalgóban. – a történései már megvolt, igaz, abból csak alapfok, arra három évet jártam.”

Színházstudományból a sérült emberek színházi keretek közti megmutatkozásáról írt szakdolgozatot. „Mindenkinek saját magának kell beállítania mércét, ez jelenti a szakmai fejlődést – fejtegeti, milyen következtetésre jutott. – Önmagamra vonatkoztatva: hogy amit meg tudok csinálni, annál kicsivel mindig jobban kell teljesítenem.”

Karcsi három hónapos korában lejárt szavatosságú védőoltást kapott, amitől a teste alapvetően megbénult.jobb keze, két lába nem működik, a kerekesszéket is a bal kezével működteti. Ám az agya? Kitűnő koponya! És vasakarató és vasszorgalmú. Az egyetemi tanulmányai végeztével az előadóművészet, a tánc lett az ő világa.

Turnézik. Egy közelmúltbeli plakáton például ez állt: „Böjte Csaba etikai előadása, a Nemadomfel Együttes zenéje és Tóth Károly tánca.” A Nem Adom Fel Alapítvánnyal tart érzékenyítő tréningeket, amelyek azt mutatják meg, hogy a sérültek ugyanolyan emberek, mint az egészségesek. Különböző sérülésekkel élők – mozgássérült, látássérült, autista, hallássérült, értelmi fogyatékos – és egészségesek együtt járnak be országot-világot.

Böjte Csabával Karcsi főnöke találkozott, így alakult ki a kapcsolata. Miféle főnök?

„Megosztom a tapasztalataimat a diákokkal, hogy ne csak elméletet tanuljanak, mert annál sokkal fontosabb a tapasztalat.”

Karcsi, amióta megszerezte a diplomáját, három helyen dolgozik: az alapítvány mellett a Vodafone-nál, továbbá az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karán óraadó tanárként. Participatív oktatótársaként szemináriumokat tart. A mostani, 2017/2018-as tanév második félévében heti egy órája van. „Megosztom a tapasztalataimat a diákokkal, hogy ne csak elméletet tanuljanak, mert annál sokkal fontosabb a tapasztalat.”

A mobilszolgáltató? A La femme 50 tehetséges fiatal programja keretén belül rendeztek egy konferenciát a 2013-as kiválasztottaknak. Ültek együtt mentoráltak és mentorok, és utóbbiak egyike, Beck György, az említett cég elnöke megszólította. Elindult valamiféle közös gondolkodás. Ő segítette Karcsit munkához. „Bürokrata vagyok – nevet. – Iratokat rendezek, felviszem táblázatokba, tértivevényeket ütök be, pecsételek...”

Pénzért is kell és érdemes... A kétdiplomás fiatalember három helyről kap fizetést. De legfontosabbnak a Nem Adom Fel Alapítvánnyal végzett tevékenységét tartja. Azon belül is a legeslegfontosabb az érzékenyítés és a turnézás! És szó további terveket, amelyeket most még nem árul el... Elhivatottságnak tekinti a művészeti tevékenységét. Eddig is táncolt az Artman Egyesületben, de az utóbbi időben szólóprodukciókat is előad. Most pedig olyan szerepre kérte fel egy színház, amelyben már szöveges feladatot is kap!

Ötvenből egy

Öt éve akkori mentorával azt tervezték, hogy közösen írják darabot, ha elkészül, felveszik a kapcsolatot egy színtársulattal. A régi társal-

idővel megszakadt a kapcsolat, de a darab kész. Azóta áll a polcon. Kudarcként élné meg Karcsi? Dehogya! Azért nem keres rá új piacot, mert annyi minden egyébvel foglalkozik, hogy holmi önmenedzselésre nem ér rá! „Jó, hogy megvan a The play: itt vagyok, vagy amit akartok című darab, de nem az volt a cél, hogy egy színház bemutassa, hanem az, hogy egyre jobban benne legyek az előadó-művészetben!” Egyre több helyen merül fel a neve, egyre többet hívják szerepelni. Önálló művészoldalt nyitott a Facebookon „karcsi.alkot” néven.

Ha meg is szűnt az együttműködés a mentorával, a programtól rengeteget kapott, állítja. A dráma elvégre elkészült, sokaknak meg is mutatta, sokaknak szerzett örömet vele. Művészársakat ismert meg. Mára önálló előadóművésszé vált. Az írást így aztán – egyelőre – abbahagyta. Sem dráma nem születik az utóbbi időben, sem vers. Egyszerűen nincs rá ideje. Inkább motiváló előadást rak össze cégeknek. Jó marketinges kellene neki, egy szakemberrel dolgozik is már az ügyön, és ismerősei arra biztatják, minél többet forogjon olyan körökben, ahol felkarolhatnák.

Hogy mit gondol, elindult-e karrierje? Azt, hogy lassan igen! „Mindenkinek szüksége van új inputokra, támogatásokra, hogy kiteljesedjék” – mondja.

Szabad idejében angolul tanul, hogy külföldi szakirodalmat olvashasson. De minden napja nagyon változó. Felkészés után vagy valamelyik munkahelyére megy, vagy próbál. Este nyolckor, kilenckor ér haza.

Találkozás barátokkal

Öt éve azt tervezte, kicsiszolja a fejkéből a kényeszerképzetet, hogy a mozgássérült hátrányos helyzetűek. Öt éve egyfolytában csiszol. „Egyre több fórumon kapok lehetőséget, hogy beszéljek saját magamról. Vagy szavak nélkül: hogy táncoljak. Szerintem ez mind-mind kicsiszolás! Bár... nehéz meló. Mert mindenkinek saját emberi joga, hogy azt gondoljon, amit, de... lecsúszhatnak értékekről, ha nem lépnek közelebb például hozzám.”

Azt gondolja, tud hatást kiváltani a nézőkből. Ezt tartja az igazi eredménynek.

INFO

Tóth Károly

I. évad

Mentor: Pataki Éva

A Mozgássérültek Állami Intézetéből és az Addetur Alapítványi Szak- és Középiszkolából indul. Ír verset és drámát, félig táncos, félig szöveges szólókat, esetleg duettekét kreál, hogy a társadalom láthassa: a korlátozott ember is érhet annyit, mint egy egészséges. Mentora keze alatt megírta életéről szóló drámáját, 2013-ban egy rövidebb szóló tánc strukturált improvizációjával bizonyított, 2014-ben a Paraszupersztár döntőjében második helyet ért el kalapos táncával, amelyet azóta is számtalanszor előadhatott a nagyvilágban, a Nemzeti Színházról Pekingig.

Most éppen a kaposvári színház felkérésén dolgozik. Meg a Trafóban is készülnek egy előadásra az Artmannal. A Nemadomfellel hamarosan Brüsszelbe indulnak turnéra.

Elköszönünk; gurul elfelé. Az Üllői út sarkán befordul a buszmegállóhoz. Találkozik a barátaival.

Még mindig szívesen megnézném azt a darabot, gondolom. Öt éve azt találták ki, hogy alakítsa önmagát benne. Nézek utána: hiszen láttam! Hát éppen most láttam!

Karcsi a tapsot meg sem várta...

Varga Sándor Márton

VASBÓL ÉS SZORGALOMBÓL ÉPÜLŐ VILÁG

Az 50 tehetséges magyar fiatal program egyik legeredetibb támogatottja, Szabó Ottó jó példa arra, hogy ha valaki hajlandó küzdeni a céljaiért, akkor a csillagok is összeállnak a terv sikeréért.

Szabó Ottó, vagy ahogy művészkörökben ismerik, Robotto fiatal kora ellenére már nevet szerzett magának a kinetikus – azaz mozgó – szobrok különleges világában, és ez nem is csoda: tudatosan, lépésről lépésre halad céljai felé. Nagyon szerette a képzőművészeti egyetemet, ahol szobrásznak tanult, tudta, hogy ebben a különleges mikrovilágban védve van, és végre fizikai valójában is megvalósíthatja mindazt, ami addig csak a fejében létezett. „Aki ott van, az általában már biztosnak érzi magát, és egyébként sincs sok idő a kételyeken tépelődni” – emlékszik vissza az egyetemi évekre.

Ugyanakkor azzal is tisztában volt, hogy ha „vasakkal” akar dolgozni, akkor nem árt megtanulnia például hegeszteni. „Az egyetemen a művészet mélyreható dolgaival ismerkedtem, és ezzel párhuzamosan édesapámtól rengeteg gépészetet és a hegesztést is megtanultam. Elsajátítottam a szakma csínját-bínját, így ma már az alkotás minden fázisát képes vagyok megcsinálni – az első rajztól a helyszíni üzembe helyezésig.” A magányos alkotás után azonban most éppen azon dolgozik, hogy mértéket váltson, és olyan installációkat készítsen, amelyek már nem egyszemélyesek – de erről majd később.

Az eltévedt űrhajós

„Mivel a családban voltak művészek, azt is pontosan láttam, hogy az alkotó emberek életében a megbízások eseti jellegűek, legyenek akár milyen sikeresek is. Minden hasonló cipőben járó barátomnak van egy párhuzamos valósága, ahol dolgozik. Sokaknak közülük a filmgyár, illetve a filmstúdiók világa

jelenti a hátszínűt, azon belül például speciális effektekkel foglalkoznak” – válaszolja arra a prózai kérdésre, hogy miből él két munka között. Ottó is hasonló területen dolgozott Magyarországon, majd később Londonban. „A nemzeti opera díszletépítőjeként dolgoztam Angliában, és nagyon szerettem, amit csinállok, de megkeresett egy később jó barátommá vált magyar rendező, Somogyi Tamás, és megkért, hogy térjek haza, hozunk létre egy bábszínházi darabot.”

Az ifjú szobrász ezzel bekerült a bábszínház varázslatos világába, és a Temze partjáról Győrbe költözött. „Csak a rendező van felettem. Számomra ez a fajta együttműködés nagyon szimpatikus, és kifejezetten szerencsésnek tartom magam, hogy a szobrok mellett ilyesmivel is tudok foglalkozni, egyáltalán nem érzem kötelező pénzszerzésnek, sokkal inkább közös alkotásnak.”

Egyik legutóbbi köztéri szobrát Szentendrén állították ki. „Az eltévedt űrhajóssal azt az érzést fogalmaztam meg, amit szerintem életében egyszer mindenki átélt már: nem tudjuk, hogy pontosan hol is van a helyünk a világban.” A mű a szentendrei Ferenczy Múzeum, „ott-hon, otthontalanság” pályázatára készült, amit Ottó tágabb értelemben értelmezett. „Az űrhajós a külföldre költöző magyarokat is szimbolizálja. Az Y generáció, ahová én is tartozom, pontosan érzi és érti ezt: Londonban volt munkám, volt hol laknom, de a kínzó

„Londonban volt munkám, volt hol laknom, de a kínzó kérdés, miszerint mitől otthon az otthon, végig ott motoszkált a fejemben.”

kérdés, miszerint mitől otthon az otthon, végig ott motoszkált a fejemben.”

Léptékváltás

Szabó Ottó most olyan nagyszabású dologba kezdett, amelyek megvalósítása több évbe is beletelhet. Hatalmas munkákat tervez, és ezt most szó szerint kell érteni. Közösségi forrásgyűjtő oldalak segítségével, a saját kapcsolatrendszerével, tudásával és szorgalmával olyan óriási mozgó alkotásokat akar létrehozni az újrahasznosítás jegyében, amelyeket egy adott nyilvános tér sajátosságaira alapoznak, több részből állnak, és akár bővíthetők is. Ha beválnak Ottó elképzelései, tényleges hatást fognak kiváltani az arra járókból. Hogy milyen? Nos, azt még ő sem tudja, de ismerve eddigi munkáit, senki sem tud majd mellettük csak úgy elmenni.

„A nagy méretű kinetikus szobrokhoz már nem elég egy műhelyszal, és toboroznom kell egy csapatot is, amely segít a megvalósításban” – mond konkrét példát arra, milyen is az, amikor a szobrász léptéket vált. A kérdésre, hogy harmincas éveit küszöbén már azon a szinten jár-e, amikor az ember az önmegvalósításon dolgozik, kis töprengés után azt válaszolja, hogy: igen. Persze, ahogyan az lenni szokott, az anyagiak mindig szűk keresztmetszetet jelentenek, de Ottó elég kitartó és következetes, vagyis jó esély van rá, hogy a következő különszámhoz már valamelyik elkészült új projektje mellett készítsük róla fotót.

Tehetségét ifjú kora ellenére is már több díjjal jutalmazták. Tervei megvalósítását a most elnyert, fiatal képzőművészek számára kiírt Derkovits-ösztöndíj is segíti, mint ahogy ma is jó szívvel gondol vissza az 50 tehetséges magyar fiatal programra. „Ami a leginkább megmaradt bennem, az a csapat, a hangulat, a pozitív és mindenféle szempontból támogató atmoszféra. A szervezők nagyon értették a dolgukat, és sokat jelentettek nekem a közös találkozások. Nagyon örülök, hogy annak idején bekerültem, és ha most állnék döntés előtt, habozás nélkül újra pályáznék.”

INFO

Szabó Ottó

III. évad

Mentor: Dömötör Ákos

A Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán végzett. Diplomamunkája, egy 70 kilós, nagy méretű, mozgó tornarobot óriási sikert aratott, beszédtema lett. Ahogy a többi szobra is, például a Konyhai tér-idő görbítő, a Háromdimenziós adáshiba-generátor vagy a Bugyborékoló, amellyel buborékokat lehet fűjni. Robotto művészneven ismerik. Az Angol Nemzeti Operaház díszletépítőjeként dolgozott, ez idő alatt készült el a Lunch Break Warriors-, vagyis az Ebéd-szüneti Harcosok-sorozat. Egy szerencsés szakmai találkozás folytán a győri Vaskakas Bábszínház számára színre vitte János vitéz történetét. Azóta az ötödik premieren van túl díszlettervezőként.

Valami hazahúz

Szabó Ottót cikkünk készítésekor Milánóban értük utol, ahová a szíve vitte. Barátnője egy multinacionális kábelgyártó cégnél dolgozik mérnökként. „Ez egy egészen kivételes esély számára, és magától értetődő volt, hogy amennyit lehet, itt vagyok vele, és támogatom. Pontosan úgy, ahogy korábban ő tette, amikor nekem volt szükségem egy olyan közegre, amelyben megtehettem, hogy csak a szobrokkal foglalkozom.”

Az sem lebecsülendő, amit Milánó nyújtani képes egy fiatal, ambiciózus művésznek. „Kíváncsi vagyok a világra, arra, hogyan működnek errefelé a dolgok. Nyitva tartom a szemem, egyáltalán nem tartom kizártnak, hogy itt is letegyem a névjegyemet.” De ahogy Londonból, úgy Milánóból is rendszeresen hazahúzza valami. Hosszabb távon újra Budapesten látja magát.

Rozsnyai Gábor

FOTÓ: VÉSEY ENDRE

A MAGYAR BOARDY LENNE A VILÁG LEGJOBB ROLLERE?

Még az is lehet, hogy igen, és ebben az a szép, hogy nem az alkotók, hanem a boldog felhasználók állítják Dél-Afrikától Budapesten át egészen Los Angelesig. A hivatalos honlapot böngészve elsőre nem is esik le, de valójában egy olyan prémiumminőségű rollerről van szó, amely teljesen hazai fejlesztésű és gyártású. A Boardyt piacra dobó startup két alapítójával, dr. Pál Andrással és Koller Balázssal beszélgettünk.

Először 2006-ban jártam New Yorkban, és praktikus okokból vettem magamnak egy kisméretű rollert: gyalog bejárni a várost túl nagy falatnak bizonyult, tömegközlekedéssel pedig sok mindenről lemaradtam volna. Egy rollerrel azonban ott és akkor állok meg, ahol és amikor akarok, legálisan mehetek a járdán, és ha meguntam, egyszerűen összecsucok, és felszálok a metróra – meséli Balázs a máig érvényes kiindulópontjából, vagyis arról, hogy mi ültette el benne a sikertörténet magját.

Aki már rollerezett, az tudja, hogy a rollerekre szerelt kisméretű, tömör műanyag kerekek alapvetően rugalmatlanok, és már a legkisebb egyenetlenséget is fájdalmasan precízen közvetítik a kormányt szorító kéznek. Balázs viszont olyan eszközt akart építeni, amellyel 20 km/óra körüli sebességgel is lehet nagy biztonságban, folyamatosan és komfortosan haladni szinte bármilyen előforduló felületen. Amikor az első skiccet felrajzolta, egy közlekedési eszközt tervezett, amely a városi ember életét könnyíti meg, márpedig a városban kevés helyen van kifogástalan minőségű – értsd sima, bukkanómentes és csontszáraz – járda. Mivel a célnak megfelelő terméket nem talált a piacon, épített magának egyet. A műhely a családi ház kertje és konyhája volt, de ez a végeredményen egyáltalán nem látszott. (Olyannyira nem, hogy a két éves darab ma is megvan, és kifogástalan állapotban várja, hogy használják. Azt, hogy Balázs annak ide-

jén elég jól kitalálta a prototípust, jelzi, hogy 95%-ban ma is ugyanolyan rollerek készülnek.)

Az egyébként fizikus végzettségű Balázs koncepciója máig nem változott: prémium minőséget akart, és ehhez a legkiválóbb alkatrészeket tervezte meg. A Boardy kerekéről olyan átéléssel és szeretettel beszél, hogy nehéz nem megnézni, pontosan miről is van szó: ami első pillantásra szembeötlő, az a mérete és az, hogy levegővel fúj, azaz nem tömör. A gördeszkákra emlékeztető test rétegelt falemez, amelyet könnyű, ugyanakkor erős üvegszál gyantával tesznek ellenállóvá. Tesztvezetésünk során – lesz, ami lesz felkiáltással – leugrattunk néhány lépcsőt. Nos, ahogy mondani szokták, a Boardy meg sem nyekkent, a váz rugalmas, tehát mozog, a kerekek pedig kiváló lengéscsillapítók is.

A két éve elkészült mintadarabot Balázs megmutatta gyerekkori barátjának, az ügyvédként dolgozó Andrásnak, aki saját bevallása szerint korábban még soha nem hajtott semmilyen rollert, de látott fantáziát a Boardyban. Először csak a barátok, rokonok kaptak. Akkor kezdett körvonalazódni egy üzleti vállalkozás lehetősége, amikor a Boardyval a francia Riviérán nézelődő Balázs alól ott helyben meg akarták venni a szokatlan járgányt. Hazaérve Andrással céget alapítottak, elkezdtek a sorozatgyártást, weblapot készítettek, marketinganyagot írtak, és minden mást is maguk csináltak. „Nevetségesen kevés pénzből indultunk, más azonos idő alatt többet költ marketing-

re, mint mi az első 100 rollerre” – emlékszik vissza a két évvel ezelőtti kezdetekre András, aki jogászként azonnal levédette a terméket itthon és külföldön egyaránt.

A roller első pillantásra ugyan nem olcsó, felszereltségtől függően bruttó 130–150 ezer forint, de Balázs szerint a minőségét tekintve azon a színvonalon van, mint a 250–300 ezer környékén kapható biciklik: eloxált alumínium és rozsdamentes acélalkatrészek, Continental gumik, valamint teljes hosszában rugalmas fa-üvegszál (egyes modelleknél karbon) kompozit anyagból készült váz. Nem kötnek minőségi kompromisszumot, és minden egyes darabot kézzel szerelik össze. A piac visszaigazolta az elképzelésüket: az első 15 roller úgy kelt el, hogy egyáltalán nem hirdették, és alig négy hónap elteltével már felbukkant az első Boardy Miami-ban, majd kisvártatva Los Angelesben is.

„Azt látjuk, hogy a rollerünk járványszerűen terjed. Ha valaki valahol vesz egyet, akkor a kollégák, barátok is akarnak maguknak. Például van egy dél-angliai kisváros, ahol már 15 Boardy szaladgál az utakon. Ezenfelül büszkék vagyunk rá, hogy a termék remek minőségű, még egyetlen vásárlónk sem jelentett be garanciális igényt, pedig legjobb tudomásunk szerint mindegyik eddig eladott roller napi használatban van” – meséli András, hozzátéve, hogy ezek felét Magyaror-

szágon, másik felét szerte a világban használják. Érdekes módon és a kezdeti várakozásaikkal ellentétben azt tapasztalták, hogy nem kizárólag Ferrari- és jachttulajdonosok közül kerülnek ki a vásárlók, hanem inkább a középosztálybeliek rendelnek. Sokan azért szeretnek bele, mert rollerezve menet közben is lehet beszélgetni, vagy éppen kirakatokat nézegetni. Van, aki azért kedveli, mert ideális eszköz arra, hogy a futóbiciklivel „megszökő” gyerekeket utolérjék. Az sem utolsó szempont, hogy a roller nincs hat kilogramm, és összecsucok állapotban egy autó csomagtartójába vagy a repülőgépre feladott bőröndbe is belefér – akár több példány is.

Balázs szinte mindennap használja saját rollerét, szerinte a belvárosban nincs ennél jobb közlekedési eszköz: „A 15–20 km/óra közötti átlagtempó megerőltetés nélkül elérhető annak is, aki nincs különösebb edzésben. Ez a normál gyalogsebesség akár négyszerese.” Aszfalton kiváló, de a MOM Parkban megejtett tesztünk során a murvás sétányra is kimerészkedtünk: a határfoka nyilvánvalóan rosszabb, mint sima felületen, de nem éreztük komolyabb kompromisszumnak, hogy bizonytalan a talaj alattunk, cserébe jókat farolgattunk. A Boardy olyan felületeken is kényelmesen használható, ahol a legtöbb roller nem tud közlekedni, például: fű, macskakő, murva. Aprópó határfok: sima tere-

pen, egyetlen lendítésre valószínűtlenül hosszú ideig gurul a roller, ezért sokan nem is akarják elhinni, hogy nem rejtőzik valahol a vázban egy amolyan „Tour de France-stilusú”, apró elektromos motor. A nagyobb hatásfoknak és a rendkívül alacsony deszkának köszönhetően a Boardyval komfortosan leküzdhetőek nagyobb távolságok, akár 30–40 km is.

A startup mára elérte azt a méretet, hogy szintet lépjenek: külső források bevonásával épp most indul a Fejér megyei kisüzem, ahol magasabb sebességre kapcsolva folytatódhat a hazai sikertörténet, a Boardy világhódító útja. András és Balázs ettől azt várja, hogy megszűnnek a várólisták, attól viszont nem félnek, hogy az ázsiai gyártók lemásolják, és olcsóbb alkatrészekkel „jóárasítva” piacra dobják a saját terméküket. „Egyrészt a minőségi alkatrészek ott sem olcsók, másrészt hiszünk magunkban és a folyamatos innovációban. Van még a tarsolyunkban néhány olyan újítás, amivel képesek vagyunk a világ élvonalában maradni” – állítják egybehangzóan. Azt is tudják, hogy mi az, amin nem változtatnak: bár alapvetően különböző személyiségek, és más-más területen dolgoznak, a Boardy közös; azért lettek sikeresek, mert értik és tisztelik a másik munkáját.

Rozsnyai Gábor
További részletek: boardy.hu

WHERE DO YOU ATTEND SCHOOL?

MERRE VEZET A SIKER ÚTJA? Informatika, bevásárlás, gyógyítás

A huszonegy éves Bálint Karoláról már biztosan lehet tudni, hogy az ő élettére az informatika valamelyik megújuló – vagy talán inkább általa megújítandó – ágában lelhető fel. Eddigi sikeres ötletei mind e tárgykörben születtek.

Gyerekként még orvos szerettem volna lenni, de a gimnázium alatt megtett az informatikában rejlő rengeteg lehetőség, és rájöttem, hogy ennek segítségével szintén sokat tehetnék az emberekért – mondja Bálint Karola, aki a La femme 50 tehetséges magyar fiatal program harmadik évadjába került be. Középiskolai tanárai biztatására egyre többet foglalkozott az informatikával. Kezdetben robotok programozásával gyakorolt, majd szakkörökön vett részt, különböző versenyeken, nemzetközi megméretéseken indult.

„A szegedi egyetemen talákoztam az egészségügyi informatikai kutatásokkal, a második félévben, tavasszal egy kurzus keretében igyekeztem elmélyedni ebben a témában... Mindig is érdekelt ez a terület: arról van szó, hogy az ember az informatikai megoldások révén többet tudhat meg az egészségügy állapotáról. Szerintem ez jó dolog, mert az egészségügyet és az informatikát így össze lehet kötni. Azonnal megfogott a téma, az informatikán keresztül a gyerekkori álmomhoz is közelebb kerülhettem egy kicsit” – mondta Karola, hozzátéve: ma már a digitális egészségügynek is számos területe van.

„Maga a telemedicina távgyógyászatot jelent – emeli ki. – Ide tartoznak az e-health alkalmazások, a távfelügyelet, valamint a különböző okoseszközök, amelyek előnye, hogy a rendelkezésre álló szenzorok segítségével megmérhetjük fiziológiai adatainkat, majd ezeket automatikusan továbbíthatjuk az orvoshoz. A fogalom a beteg-orvos-, a beteg-beteg- és az orvos-orvos-kommunikációra egyaránt kiterjed, magában foglalja a távkonultációt, valamint a digitális képalkotó vizsgálatok eredményeinek továbbítását.”

Két szegedi egyetemista

Karolának volt már alkalma némi kitekintésre is a világban. Az elmúlt időszak legfontosabb eredményének tartja, hogy tavaly elnyerte a Google 2017-es EMEA Women Techmakers Scholars Program ösztöndíját, így részt vehetett egy négynapos programon a Google londoni irodájában. A rendezvény célja, hogy támogassa az informatikuslányokat, inspirációt nyújtson az ezen a területen tevékenykedő pályakezdőknek, és arra ösztönözze a diákokat, hogy ők maguk is népszerűsítő programokat szervezzenek fiatalabb

INFO

Bálint Karola

III. évad

Mentor: Dr. Beck György

Tizenkét évesen kezdett a programozásba, csapattal többször indult különböző robotikaversenyeken, 2016-ban az Intel International Science and Engineering Fair (ISEF) világvérsenyéről elhozta az Oracle Academy 5000 dolláros különdíját. 2015-ben kezdte meg tanulmányait a Szegedi Tudományegyetem programtervező informatikus szakán. Felvételt nyert az Eötvös Loránd-szakkollégiumba is, ahol csatlakozott az informatikai műhelyhez. Jelenleg a digitális egészségügy, a telemedicina foglalkoztatja leginkább.

„Első számú célkitűzésünk az volt, hogy leszűkítsük az őt érdeklő területek körét, és megtaláljuk azt a két-három dolgot, amelyekben a jövőben komolyabban is elmélyedhet.”

társaiknak. A kiválasztást komoly és hosszadalmas pályázat elözte meg, amely során az Európából, Közel-Keletről és Afrikából jelentkező legjobb 20 pályázó közé Karolát is beválogatták.

A kávéház zümmögő légtérébe meg a beszélgetésünkbe ebben a pillanatban toppan be Karola tehetségprogrami mentora, Beck György, a Vodafone elnöke. Tudható róluk, hogy mentor és mentoráltja gyorsan megtalálta a közös hangot. Jó kapcsolatukat erősítette, hogy Karolához hasonlóan Beck György is a Szegedi Tudományegyetemen végezte felsőfokú tanulmányait. „Karola nagyon tehetséges, széles látókörű, vibráló egyéniség, aki számos lehetőség közül válogathat – mondja a mentor. – Ebből kiindulva az első számú célkitűzésünk az volt, hogy leszűkítsük az őt érdeklő területek körét, és megtaláljuk azt a két-három dolgot, amelyekben a jövőben ko-

molyabban is elmélyedhet. Mert őt sok minden érdekli, de az volt a célunk, hogy koncentráljon arra, amivel kezdetben érdemes foglalkoznia.”

Példaként hozza fel Karola első nagy sikerű, saját fejlesztésű applikációját, a ShopMap bevásárlószoftvert, amellyel komoly elismeréseket is szerzett. Kijutott vele Phoenixbe, az Intel International Science and Engineering Fair (ISEF) világversenyére is, ahol innovatív ötletét és munkáját az 5000 dolláros Oracle Academy különdíjjal jutalmazták „A ShopMap egy Android-alkalmazás, amely a bevásárlásban segít. Megírhatjuk benne a bevásárlólistánkat, majd miután megérkeztünk egy boltba, a térképen megjelenik a listán szereplő termékek helye, egymás után, az optimális sorrendben. Ezáltal vásárlásunk gyorsabb és hatékonyabb lehet.”

Miben segít a mentor?

Dr. Beck György maga választotta ki mentoráltját. Saját bevallása szerint azonnal megragadták a figyelmét a fiatal informatikuslány addig elért eredményei, kreativitása és sokszínű érdeklődési köre. A matematikus végzettségű üzletember figyelemre méltó pályafutása alatt a Digital

Egy féléves konzultációs időszak nyilván kevés, csak egy csepp a tudás tengerében...

Equipment Corporation, a Compaq, majd a HP és a Vodafone hazai leányvállalatát is vezette. 2011 óta pedig a Vodafone Magyarország Zrt. elnöke. Munkája mellett nagy hangsúlyt fektet a tehetség gondozásra. Az 50 tehetséges magyar fiatal mentorprogramnak már több éve lelkes támogatója...

„Úgy gondolom, Karolának sok koncentrációra lesz szüksége, nehogy elveszzen az információk rengetegében – mondja –, tudjuk, hogy a digitális technika megváltoztatja a világot, a betegségek hatékony felismerésében és gyógyításában is nyilván így lesz, és Karola most az ehhez szükséges alaptudást szedi össze, amely segíti hosszú távú céljai és a siker elérésében!” Itt mindjárt megtudjuk mentori hitvallását is: „Úgy vélem, a mentor az útkeresést segíti: 1. mert akik a programban megjelennek, fantasztikusan nyitottak, a széles sztrádán meg kell találniuk a saját ösvényüket... 2. A mentornak kell segítenie a legjobbat meglegelni. 3. Majd a kihívásokban meg kell mutatni az előnyöket, az alternatívákat!”

Karola egyetértően bólint mentora szavaira: „Szeretek sok mindennel foglalkozni, széles az érdeklődési köröm, viszont emiatt gyakran túlállalom magam. Megértettem, hogy választani kell 1-2 dolgot, fontossági sorrendet kell felállítani... Hogy ne szóródjon szét az érdeklődésem...”

Nyolcmilliárd mobil

Az egész mentorprogramnak amúgy a fő tanulsága, hogy a legszélesebb érdeklődésű fiatalok tárhatják a világ elé képességeiket, és tudásvágyuk előtt a mentorok révén szélesre nyílik az ismeretek sztrádája. Csakhogy a program maga egy féléves konzultációs időszakkal számol, amennyi nyilván kevés, csak egy csepp a tudás tengerében... Szerencsére nem ritka, hogy mentor és mentoráltja hosszú távra szóló „véd- és dacsövetséget” köt!

„A megszerzett alaptudás segíti majd Karolát, hogy az informatika számára érdekes területén jobban elmélyüljön akkor is, ha az egészségügy területét választja hosszú távon, de akkor is, ha végül más mellett dönt” – mondja határozottan Beck György. „Semmi sincs még kizárva – folytatja. – A lehetőség nyitott, nyolcmilliárd mobil van az embereknel, ezt ne felejtjük el.”

„Az egyetem mellett – úgy gondolom – az androidos alkalmazásfejlesztésben nagy potenciál van még, ami az egészségügyhöz csatlakozhat... Ez arra motiválná az embereket, hogy egészségesebben éljenek, jobban figyeljenek a kockázatokra...” – mondja Karola. „Amikor a programra jelentkeztem, nem volt még semmi konkrét bennem, hanem arra koncentráltam, hogy új lehetőségeket találjak. Azért jöttem, tanulni!”

Nincs ennél jobb végszó!

Rege Sándor

3-SZOR IS MENTOR

Zsoldos Dávid

a Papageno programmagazin alapítója

Kezdetben a kíváncsiság és a kezdeményezés mögött álló emberek hitelessége vezetett a mentori szerepvállaláshoz – a további években pedig az első év tapasztalata. Inspirálóan tehetséges, rossz beidegződésektől és előítéletektől mentes fiatalokkal közösen dolgozni ugyanis a mentorok számára is élmény – egyben lehetőség a saját problémáink újragondolására.

A mentoráltjaim a mai napig felkeresnek, ha tanácsra, segítségre van szükségük. Büszke vagyok arra, hogy egyenrangúnak érzik magukat ebben a kapcsolatban, és a beszélgetések során kiépült az a bizalom, amelyre akár évek múltán építhetnek ők is, én is.

Fontosak az olyan kezdeményezések, mint az 50 tehetséges magyar fiatal program, hiszen ennek a kis országnak a legnagyobb tőkéje és lehetősége ott van a fiatalok fejében – és mi közel sem élünk ezzel megfelelően. Számos tehetség a támogatás, a kapcsolatok vagy a továbblépés lehetőségének hiánya miatt kallódik el vagy távozik külföldre – és ez nagyobb veszteség, mint amikor a vasfüggöny leomlása után a devizatartalékaink áramlottak ki a bécsi boltokba.

A KÖLTŐ KÉTSZER

Bánki Benjámint és Lackfi Jánost, két hasonló művészegénység egy cél szolgálatában: megtalálni az utat egy kibontakozó költői karrier számára. Mit tehet a mentor a tehetséggel, és mit kezdhet a mentorált a lehetőséggel?

A költőegénységek introvertáltak, a nyilvánosságtól elhúzódnak a művészek, akik saját kuckójukban érzik igazán jól magukat. Nos, ez az, ami biztosan nem igaz Bánki Benire, aki már tizenévesként is rendszeresen állt a közönség elé műveivel, rendhagyó irodalomórákat tartott, és a YouTube-on szerzett népes hallgatóságot magának. Amikor 2016-ban bekerült a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjába, már számtalan díjjal, elismeréssel büszkélkedhetett, és több tehetséggondozó programban is feltűnt. Nem csupán tehetsége, de nyitott, derűs, kedves egyénisége is alkalmassá tette, hogy széles körben is ismert költővé, slam poetry-előadóvá váljon.

A La femme mentorprogramjában az a szerencse érte, hogy egyik kedvenc költője, Lackfi János mellett képezze tovább magát. A két hasonló, kísérletező művészegénység futólag már korábban is ismerte egymást, de igazi közös munka ekkor, mint mentorált és mentora között, kezdődhetett el igazán. Lackfi János több mint harminc megjelent kötetével és hasonlóan tekintélyes mennyiségű fordítással, komoly irodalmi karrierrel a háta mögött mérte fel a Benit előtt álló utat, a lehetőségeket és nehézségeket egy reménybeli irodalmi pályán. „Beni nagy előnye, ami az irodalmi szakmában ritka, hogy neki már nem kell az ismertségért megküzdenie – hangsúlyozta a művészi repülőrajt előnyét a mentor. – Mi több, két pálya határán áll, lehet belőle irodalmár és tévés személyiség egyaránt, sőt akár a kettő együtt is. Az ő döntése és sok-sok munka hozza majd meg, hogy merre indul, milyen ívet fut be.”

Mentor és mentoráltja a tehetségprogram keretében, közösen próbálták megtalálni azokat a lépéseket, melyek hozzájárulhatnak az

ifjú költő szakmai fejlődéséhez. Beni szerette volna jobban megismerni a kortárs irodalmat, és megtalálni saját hangját, ugyanakkor kezdettől fogva világos volt számára, hogy nagyon nehéz maximálisan megfelelni minden általa választott szerepnek. „Egyensúlyban kell tartanom a különböző tevékenységeket – mondta. – Mindent, amit tudok, száz százalékon kell művelnem, ugyanakkor okosan kell beosztanom az erőmet és a figyelmemet. Igaz, hogy sok mindennel foglalkozom, de ezt mind szeretem, és ezután is szeretném művelni. A slam poetryt, a médiaszerepléseket, a versírást és a versmondást is.”

Csaknem két évvel később Benjámint mérleget vonhatott, hogyan teljesültek vágyai, segítette-e őt mentora az eltelt időszakban, milyen utat tett meg, és mi vár még rá.

„Beni nagy előnye, ami az irodalmi szakmában ritka, hogy neki már nem kell az ismertségért megküzdenie.”

„János rengeteget segített, stílusgyakorlatokat végeztetett velem, de a szakmai segítségem túl is mellém állt. Tanácsot adott, melyik versemet hova érdemes kiülnem, és amikor az Irodalmi Jelen lehozta a szövegemet, azt a neten is megosztotta.” Beni ma már rendszeresen publikál, de a költői tevékenység mellett a nyilvánosság előtt is egyre több és jelentősebb fórumon szerepel. A legtöbbször a Felső című televíziós műsor műsorvezetőjeként ismerik, ami mostanában a legtöbb idejét és energiáját veszi igénybe. Előadóművészként az Új Nemzedék Központtal készül egy közös projektre, reklámkampányokban vesz részt, és egyre több irodalmi fórumon tűnnek fel munkái.

INFO

Bánki Benjámint

III. évad

Mentor: Lackfi János

A 18 éves, fiatal tehetség szinte minden formában foglalkozik az irodalommal, a magyar nyelvvel, tevékenységét pódiumokon is népszerűsítheti. A Kismenők című televíziós tehetségkutató versenyen egy ország ismerhette meg tudását. 2015-ben a Magvető Kiadó Költőálmás pályázatán szabadvers kategóriában lett első. A Nemzeti Tehetségsegítő Tanács Felfedezettjeink pályázatán közönségdíjas lett. Tavaly elnyerte a Nemzeti Fiatal Tehetségeiért program ösztöndíját. Belekóstolt a slam poetry előadói műfajába is: 2015-ben a Ki Mit Tube online videoverseyen abszolút nyertese lett.

Tehtényes mennyiségű feladat ez, különösen, hogy egy érettségi előtt álló fiatalról van szó, akinek nemcsak a művészi karrierjével, hanem a tanulmányaival is foglalkoznia kell. „Már majdnem egy éve magántanuló vagyok. A különböző elfoglaltságaim miatt túl sokat hiányoztam, így az volt a legjobb megoldás, hogy otthon fejezem be az iskolát. Szerencsére a családomban több tanár is van, ők segítenek a felkészülésben. Tényleg nem könnyű így naprakésznek lenni a tanulmányaimban, viszont ezt szeretem: mindig mással foglalkozni.”

Bár a különböző elfoglaltságai miatt sok időt kell Budapesten töltenie, Beni egy Pécs melletti településen, Pogányban él. „Sokkal inkább magaménak érzem Pécsset, és itt is szeretnék maradni – mondja. – Úgy érzem, ez az én közegem, de fontos, hogy néha kiszakadjak innen, kell a nyüzsgés, kellene az új impulzusok, de kell az is, hogy ide vissza tudjak térni, feltöltődni, új szövegeket írni.” Tanulmányait a Pécsi Tudományegyetemen szeretné folytatni, feltehetően magyar szakon, de azt sem zárja ki, hogy a Színház- és Filmművészeti Egyetem műsorkészítő szakát célozza meg. „Bármilyen történhet, de az a célom, hogy mindent ugyanilyen hűfokon tudjak művelni.”

Gönyö László

MIKÉNT FONÓDIK ÖSSZE A TEHETSÉGEK SORSA

Zseniális ötletnek tartom, hogy egy programban mentorok és mentoráltak egymásra találhatnak – mondja Bán Teodóra, a Budapesti Fesztivál- és Turisztikai Központ Szabad Tér Színház Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója, aki folyamatosan vesz részt a La femme tehetséges fiatalokat támogató programjaiban, s vallja: az ifjú tehetségek és támogatóik kapcsolata akkor működik, ha hosszabb távon is életben tud maradni, túl az elvárt kereteken.

Gyulai Júlia táncos-koreográfus, akinek 2015-ben, a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjának második évadában lett a mentora Bán Teodóra. „A kapcsolat akkor lehet sikeres mentor és mentorált között, ha mindkét fél megfelelő módon és nyitottan áll hozzá. A siker akkor érkezik el, ha a fél, akinek a lehetőséget felkínálják, élni is tud vele, mert érzi annak presztízsét, perspektíváját” – mesél arról a művészi barátságról, mely a mai napig tart, s amelyről mindketten örömmel beszélnek. „A Fairplay – Sportóriások legendája című, kétrészes táncjátékunkat közösen hoztuk létre Bán Teodórával, és a Városmajori Szabadtéri Színpadon mutathattuk be 2017 nyarán – mondja Gyulai Júlia, a Coincidence táncszínház vezetője. – Nagy energiával, eltökéltséggel, gondoskodással állt előadásunk mellé, és ettől még közelebb kerültünk egymáshoz. Szép és igényes reklámkampányt, médiamegjelenést szerveztünk nekünk. Mindennek nagyon örültem, részese volt sikerünknek.”

„A kapcsolat akkor lehet sikeres mentor és mentorált között, ha mindkét fél megfelelő módon és nyitottan áll hozzá.”

INFO

Dinya Dávid

III. évad

Mentor: Bán Teodóra

A zenetanulást furulyával kezdte, klarinétal folytatta, aztán jött a zongora. A Zeneakadémia zenekar- és kórusvezető szakán tanult tovább, de mellette tanult még klarinéton, szaxofonon, hegedűn és ütőkön is, igazi hangszere azonban a zenekar és a kórus. Szolfézs- és zeneelmélet-tanárként dolgozik a pestszentlőrinci Dohnányi Ernő Zeneiskolában. Gyakran tart történetbe ágyazott, interaktív hangszerebmutatókat, leginkább gyerekeknek, de nyitna más korosztály felé is. A Müpa Fesztiválszínházban ő vezényelte a Szentivánéji balett című ifjúsági koncertet.

INFO

Gyulai Júlia Anna

II. évad

Mentor: Bán Teodóra

Az ír sztepp és a modern kortárs tánc ötvözetével egyedülálló stílust és látványvilágot teremtett a mozgásművészetben. Tizenkilenc évesen Európa-bajnoki címet szerzett (ír sztepp), és megalapította Coincidence nevű társulatát két alkotótársával. Ebből nőtt ki a ma huszonhárom táncost számláló együttes. A társulat jelenleg legkiemelkedőbb projektje a Fairplay – Sportóriások legendája című előadás, amelyet mentora segítségével mutathattak be a Városmajori Szabadtéri Színpadon 2017 nyarán.

„Júlia ambiciózus lány, jó adottságokkal, tehetséggel megáldott, mind a szakmai, mind a menedzseri vénáját illetően, így engem is örömmel tölt el, hogy volt egy pont, ahol be tudtam kapcsolódni szakmai pályája előbbre jutásában, ő pedig élt a lehetőséggel” – egészíti ki szavait Teodóra.

Dinya Dávid a program 2017-es harmadik évadának felfedezettje. Zenekar- és kórusvezető, emellett olykor klarinétozik, szaxofonozik, újabban pedig fagotton tanul. Bár már egy év telt el azóta, hogy a program részese lett, és bemutattuk őt, mégis csupán jövő időben írhatunk arról, hogy mentorával elkezdte az együtt gondolkodást, a közös munkát. Bevallja, ő az oka, hogy még csak egy hosszabb beszélgetésig jutott el Bán Teodórával. Mint mondja, nagyon mozgalmassá állt mögötte. A múlt nyáron sokat volt külföldön: Romániában egy közösségi kórusal dolgozott, majd ösztöndíjjal pályázatot nyert, Angliában egy zene-, film-, drámajáték-facilitátorképzőn vett részt. „Ez a fogalom Magyarországon még nem ismert, ez egyfajta művészeti katalizátor tevékenységről szól, arról, hogyan kell terelni egy csoportot.” Dávid tavaly még megjárta Németországot is, hogy doktori tanulmányaihoz anyagot gyűjtsön. Így erre az évre marad mentor és mentorált kapcsolatának szorosabbra fűzése.

„Dávid még nagyon fiatal, talán még nem körvonalazódott eléggé szakmai helyzete. Bár szeret sokat dolgozni, tudásának kiaknázása, fő profiljának megtalálása a jövő zenéje – szó szerint is” – mondja róla Bán Teodóra.

Érdekeség azonban, miként fonódik össze a tehetségek sorsa. Dávid és Júlia már évek óta ismeri egymást, a La femme tehetségprogramjától függetlenül, s idén két produkcióban is együtt dolgoztak. A Müpában január végén volt a Szentivánéji balett – Purcell: A tündérr királynő című ifjúsági előadás, amelyben zenei összeállítással, a kortárs tánc eszközeivel elevenedik meg Shakespeare műve. Ebben lépett fel a Coincidence táncszínház Gyulai Júlia vezetésével, a zenekart pedig nem más, mint Dinya Dávid vezényelte. Lapunk zárta után, ugyancsak a Müpában Purcell: Dido és Aeneas című zenéje találkozott egy kortárs színpadi előadással, valamint Júlia és együttese Dáviddal, a karmesterrel.

A mentor pedig nyárra tervezi az első közös munkát Dinya Dáviddal, aki újra együtt szerepelhet Gyulai Júliával. Csajkovszkij Csipkerózsikáját állíthatnák együtt színpadra a Budapesti Nyári Fesztivál keretében július 27-én. Nagy lehetőség lehet ez a muzsikusként, különösen, ha figyel mentora szavaira: „Igyekszem neki minden segítséget megadni, csak élni kell vele. Az én foglalkozásom, feladatköröm a kultúraszervezés. Abban pedig a legfontosabb szempontok között tartom számon, hogy új tehetségeket találjak, és számukra lehetőségeket teremtsék azokban a színházakban, azokon a fesztiválokon, amelyek szervezésén munkálkodom. Ahol gyakran nemzetközi és hazai világsztárok lépnek fel. A fiataloknak nagyon jó indulást kínál, presztízshelyzetet jelent ez a bemutatkozásra. Ebben a feladatkörben érzem jól magam, és örülök, ha a fiatalok partnerek ebben. Mert mentor és mentorált kapcsolata, bizony, páros játék; akkor működik, ha van lehetőség fenntartani a szakmai munkát, konzultációt, amely hosszabb távon teret ad és előrelépést jelent a mentorált számára.”

Falus Tamás

3-SZOR IS MENTOR

Ertl Péter

a Nemzeti Táncszínház igazgatója

A La femme 50 tehetséges magyar fiatal program célja bemutatni, ismertebbé tenni a jövő nagy reménységeit, és további fejlődési lehetőséget kínálni számukra. A La femme ezt tökéletesen teljesítette.

A mentorprogramban részt vevő szakembereknek, így nekem is, célja a jövő generációjának felkarolása, a hétköznapiak azonban elsodornak minket, és gyakran nem jut időnk erre a nagyon fontos munkára. Ezért örültem a La femme felkérésének, mert olyan tehetséges fiatalokat ismerhettem meg, akiket táncművészi és intézményvezetői tapasztalatommal és tudásommal segíthettem. Fontosnak tartottam, hogy mentorként ne csak a táncművészetben történő további elmélyülés esélyét adjam meg nekik, hanem olyan impulzusokat is, amelyek elősegítik egy táncművészpálya és az élet más területeinek sikeres megvalósítását is.

Már rögtön az első évad alkalmával bebizonyosodott, milyen egyszerű dolgok szülehetnek abból, ha egy fiatal lehetőséget kap a mentori támogatásra, és ezen keresztül kibontakoztathatja tehetségét. Első alkalommal Szakács Richárd Gábor mentora voltam, akivel korábban is tudtunk egymásról, de személyesen csak a program során ismerkedtünk meg. Beszélgetéseink során kiderült, hogy Ricsit inkább az alkotás, a darab létrehozása érdekli, erre viszont egy pályakezdő táncosnak kevés lehetősége van. Elhatároztam, hogy ebben próbálok meg segíteni neki: végül a hat hónapos közös munka után az Akarsz-e...? című saját produkcióját mutathatta be a Nemzeti Táncszínház kamaratermében.

Bízom benne, hogy a jövőben is lesz majd arra lehetőségem, hogy fiatal művészek életútját segítssem.

A JENTETICS-KÜLLŐI-RECEPT

Mi kell ahhoz, hogy vendégeink elégedetten álljanak fel az asztaltól vacsora után? Az alábbiakban féltve őrzött receptet hozunk nyilvánosságra. Kérjük bizalmasan kezelni!

Vége egy csipet Jentetics Kingát! (A harmincegy éves hölgyből csipetet nehéz venni, mert árad belőle a sok. Még meg sem száradt közgazdász diplomáján a tinta, amikor már céget alapított. A PublishDrive Kft. lényege egy webes alkalmazás: a belépő feltöltheti az e-könyvét, láthatja, mikor és hol jelent meg a könyve, láthatja eladásait, nem utolsósorban pedig, hogy mennyit keres rajta. Persze a cég is megkeresi „közvetítői jutalékát”, de az üzletben mindenki jól jár, hiszen a kft. több tucat áruházat, több száz nemzetközi kapcsolatot hoz.)

Tégy hozzá némi Küllői Pétert! (Az ötvennyolc éves férfiú valaha mérnökként végzett ugyan, de aztán, ahogyan mondja, „jókor volt jó helyen”: néhány emberrel elsőként alapított Magyarországon pénzügyi befektető céget, majd nemzetközi szintű befektetési bankkárrá tornázta fel magát. Negyvenéves korától viszont, ahogy ismét csak ő mondja, „mivel addig kapó ágon élte az életét, az adó ágat választotta”. Élt Angliában, most amerikai projekteken van benne, ám energiáit immár a rászorulóknak segítségére fordítja. Itthon a Mosoly Alapítvány alapítója, a

Bátor Tábor elnöke, tehetséges magyar és közép-európai képzőművészek nemzetközi kibontakozásának építője, a Zeneakadémia segítője. Profi patrónus.)

Konyhatrúkkok

Keverd össze őket! (Ekkor kerül a képbe az 50 tehetséges magyar fiatal program. Kiválasztódtak a mentorok, kiválasztódtak a mentoráltak. Ők meglehetősen gyorsan találtak egymásra.)

60 ország „júzereivel”, azaz szerzőivel és kiadóival állnak jelenleg üzleti kapcsolatban Kolumbiától a Fülöp-szigetekig.

Csináld meg a céged! (A PublishDrive pillanatnyilag tizenkét alkalmazottal dolgozik, ráadásul több állásra is keresnek embereket. Marketing vezetőt például, akinek van tapasztalata abban, hogyan kell amerikai piacot szerezni, hogyan kell amerikai ügyfelekkel kommunikálni. 60 ország „júzereivel”, azaz szerzőivel és kiadóival állnak jelenleg üzleti kapcsolatban Kolumbiától a Fülöp-szigetekig, ebből 30% az Egyesült Államok piaci részesedése. Csak viszonyításként: Magyarországon 15%. Rengeteg helyre tudják eljuttatni a júzerek „tartalmát”, azaz könyveit: 400-nál több áruházba, 240 000 könyvtárba. Mert hogy a PublishDrive különböző kiadók e-könyv-értékesítési partnere. A cég folyamatosan újabb és újabb csatornákat húz be a kínálatba, a júzer pedig mindezt egy helyen tudja menedzselni! Egy szerző sok helyre be sem tudna jutni, mert egymagában túl kicsi ahhoz, hogy egyáltalán szóba álljanak vele.)

Tégy hozzá szakmai tapasztalatot! (Jöjj rá, hogy a napi huszonnégy órás pörgéssel egy idő után le kell állni, mert annak a családtagok, a barátok, a rászorultak alárendelődnek. Küllői Péter harmincegy évesen – ennyi most Jentetics Kinga – megmondta, hogy negyvenéves koráig csinálja. Azt nem tudta, milyen sikerrel, azt sem, mennyi pénzt szed addig össze, de akkor abbahagyja. Betartotta a magának tett fogadalmat. Viszont a saját gyerekeinek nem ad pénzt, mert róluk azt gondolja,

INFO

Jentetics Kinga

III. évad

Mentor: Küllői Péter

Két szerelme volt: a zene és az irodalom. Miután diplomamunkáját leadta, azonnal vállalkozásba fogott. A PublishDrive Kft. alapítója és ügyvezetője lett, a cég csaknem ezer nemzetközi kiadóval és szerzővel áll kapcsolatban. Maga a PublishDrive webes alkalmazás. Aki belép, feltöltheti az e-könyvét, és attól fogva követheti az egész értékesítési folyamatot. Most azon dolgoznak, hogy ha kikerültek a könyvek, minél többen lássák, találják – és persze vásárolják is – meg őket.

Tálalás előtt ízesítsd Küllői-féle fűszerekkel! (Péter szerint az életben mindig vannak prioritási sorrendek. „Ha arra törekszik valaki, hogy minél nagyobb hatalma legyen, sosem lesz boldog, mert sosem lesz elég. Ha arra törekszik, hogy megtalálja a saját belső egyensúlyát, azt megteheti, csak az adó-kapó egyensúly nélkül nem működik.” Kapó ágon szerinte nem lehet boldognak lenni, legfeljebb kapzsinak meg lenyúlónak. Szerinte a világot a mostani felnőttek rontották el, akik tulajdonolni akartak, velük ellentétben a mai fiatalok már csak használni azt, amire szükségük van. Így szerinte előbb-utóbb megszűnik a pénz mindenhatósága, mert a mai fiatal generáció tagjai már tudják, hogy a biztonságuk folyamatos megújulási képességükben rejlik. És talán kijátják az előttük járók hibáit.)

Az ízek összeérettése

Jentetics Kinga? Következetes főnök. Ha valamit elhatároz, például, hogy miként kell cégben, kultúrában elvárt viselkedési formát nyújtani, azt megvalósítja. Olyan főnök, aki próbál a munkatársainak megfelelő munkakörülményeket teremteni, hogy jó munkát végezhesenek, legyen megfelelő motivációjuk, és tudjanak fejlődni. Él ugyan magánéletet, de élete pillanatnyilag a cég. Sokat utazó üzletasszony.

Küllői Péter? Gyerekek tartja magát, és az ő fejében a „gyerekség” a kreativitással egyenlő. Szerinte, ha valaki testileg-lelkileg megöregszik, az azt jelenti, hogy annak a kreativitása szűnt meg. Sokat beszélgetett Kingával. Meglátta benne a globális nyitottságot, a kitartást és az erőt. A mosolygós keménységet. Mind e napig beszélgetnek. Kingának minden területen vannak kérdései, hogyan csinálta-csinálja Péter. Ilyen kérdés például az, hogyan lehet összeegyeztetni a harmonikus magánéletet a nagy hajtással...

Mentorált és mentor? Kölcsönösen sokra tartják egymást. Együttműködésük mintha barátsággá válna. Mindketten az üzleti életből jönnek, de hosszú távon mindketten „angyalbefektetőként” képzelik el magukat: visszaadni másoknak a tudásukat, az erőforrásaikat.

Varga Sándor Márton

KREATÍV ENERGIÁK EGYBETERELVE

Az első perctől megvolt az összhang a mások rezdülésére oly érzékeny operaénekes, Kálnay Zsófia és a zeneszerető Müller Csilla coach között. Mentor és mentoráltjának kapcsolata ma már inkább nevezhető barátinak, mint szakmainak, egyikőjükben sincs azonban kétség, hogy nem csupán beszélgetéssel, hanem komoly munkával töltötték együtt az időt.

A jándék volt nekem ez a program, mert én is nagyon sokat kaptam Zsófitól – mondja Müller Csilla, aki mielőtt üzleti és életvezetési ügyekben kezdett tanácsokat adni coachként, évekig sikeres vállalkozások élén, vezetőként dolgozott, így mostani munkája során üzleti tapasztalatait vegyítheti a saját magán is kipróbált leghatékonyabb nemzetközi módszerekkel. Csendes, rendezett, harmóniát árasztó irodájában be-

szélgetünk, ahol az interjú időnként „munkába” csap át, egy-egy kérdés, dilemma esetén az interjúalany Müller Csilla azonnal „átmegy coachba”, aki a fejében már a következő foglalkozás témáit rakja össze.

Ez a fajta precíz hozzáállás segített talán a legtöbbet Kálnay Zsófiának, aki számos ötlettel, a kreatív energiák tömkelegével érkezett meg mentorához. Ezeket kellett egy vágányra terelnie a szakembernek, felmérniük közösen,

mit lehet megvalósítani közülük, és mivel kell még várni. Az eredmény persze csak akkor garantált, ha megvan a kölcsönös szimpátia. Megvolt. Olyannyira, hogy a találkozót önként tovább folytatják; nem mintha nem lett volna sikeres már a fél éves program is.

Mintakövetés helyett tudatosság

„Higgadtabb, nyugodtabb, türelmesebb vagyok magammal szemben, ma már nem a környezetem elvárásai presszionálnak, hanem a magam tervei motiválnak, ez hatalmas életszemléletbeli különbség” – látja be Zsófia maga is. Merthogy meg kellett tanulnia: nem mintákat követünk. De akkor mégis mit? Éppen ezen segített a fél éves önismereti tréning, amely a néhány hetente tartott találkozók túl két foglalkozás között sem hagyta magára az operaénekest. Ha a munkája miatt csúszott is néha, merthogy rengeteget dolgozik, a kapott feladatok tulajdonképpen folyamatos odafigyelésre ösztönözték.

Tudatosságot tanult ezzel, és nemcsak a következő 5–10 vagy akár 30 évet látja maga előtt jóval tisztábban, hanem a nem várt helyzetekre is megoldási kulcsot kapott. Azzal ugyanis, hogy kimondta, és beleélte magát a döntési helyzetekbe, nem kell többé megijednie egy-egy váratlan szituációtól. „Hatvanéves koromig vetítettünk elő tervet, mindezt pedig egy szobában jártam le, lépésről lépésre, kimondva, megfogalmazva a számomra fontos állomásokat. Egyszerre éreztem, hogy vissza akarok lépni a biztos pontra, és szeretnék a célban állni” – meséli. A szakember segítségével sikerült felépítenie olyan pozitív jövőképet, amelyről többé nem kell tartania.

Az út első mérföldköve a nemzetközi porond, amelyet egyszerre vágyik – és amelyről egyszerre tart az operaénekes. Nem mintha nem állnának már mögötte most is sikerek, persze amikor erről kérdezem, szerényen szóba kerül az elmúlt pár hónap két fellépése, az egyiken Miklósa Erika, a másikon Rost Andrea oldalán énekelve, a „maradékot” azonban nekem kell felderítenem. Nem is olyan nehéz, hiszen tele van vele az internet: 2011-től a Szegedi Nemzeti Színház, 2014 óta a Magyar Állami Operaház szólistája, rendszeresen

INFO

Kálnay Zsófia III. évad

Mentor: Müller Csilla

A Magyar Állami Operaház magánénekesnője. Tizennyolc évesen kezdett énekelni tanulni Szilágyi Erzsébetnél, két év után pedig kítűzte a célt: felvételizni fog a Zeneakadémiára – ahova ugyan nem, de Szegedre felvették. Aztán jöttek a kisebb szerepek Szegeden és Békéscsabán. Amit nagyon magáénak érez, az a Hamupipőke és A sevillai borbély Rosinája, a szíve csücske pedig Cherubino a Figaro házasságából. Szeretné minél többekkel megismertetni az operát. Már egy saját projekt is megvalósult, filmrendező párjával tavaly készített egy operaklipet.

„Nem kell mindenhez értenem, foglalkozhatom a munkámmal, lehetek operaénekes.”

megfordul Győrben, tehát mindenhol ott van, ahol operát énekelnek a kőszínházaktól a szabadtéri programokig. Olyan jelentős dirigensekkel dolgozott már együtt, mint Pál Tamás, Halász Péter, Rácz Zoltán, Vashegyi György, Kocsis Zoltán, Fischer Ádám, az utóbbi által vezetett Budapesti Wagner-napok rendszeres közreműködője.

Az út kezdete

Egész fiatal kora óta énekel, amitől ugyan tízévesen eltántorodott, az Opera gyermekkorú sába való sikertelen felvételi miatt, mégsem adta fel teljesen a zenélést. Hegedült, majd újra elkezdett énekelni, csak éppen a négy fal között, mígnem megtalálta magának a YouTube-on Cecilia Bartolit, és nem volt többé választása, az opera iránti rajongása megpecsételte sorsát. Még nagyon izgult, amikor kétévnyi, újrazekedett intenzív énektanulás után a Zeneakadémiára adta be a jelentkezését, a lámpalázat nyugdíjasklubokba szervezett fellépéseivel igyekezett leküzdeni... A felvételi ugyan nem

sikerült, Szegedre viszont bejutott, azt követően pedig egymást érték a felkérések.

Ma már inkább az okoz nehézséget, hogy eldöntse, az operaházi felkérések mellett nem szabad elvállalnia, idő hiányában. Látja, hogy ha három különböző városban vállal előadásokat, nemcsak a fellépések emésztik az energiáit, hanem az utazás is. Pedig energiára szüksége van, ha szakítva az elmúlt öt év rendjével, maga keresi a fellépési lehetőségeket. A számos hazai megkeresés miatt ugyanis alig marad ideje arra, hogy külföldön is megmutassa magát, pedig Kálnay Zsófia hosszú távon nemzetközi sikerre vágyik, és ezért új kihívásokat kell keresnie, pályáznia, gyakorolnia a külföldi felvételekre. „Eddig mindig csak énekeltem, így érkeztek a felkérések, de most már tudom, hogy feltöltődnöm, pihennem kell ahhoz, hogy felkészüljek a külföldi meghallgatásokra, versenyekre” – mondja.

Feltérképezve

„Nem kell mindenhez értenem, foglalkozhatom a munkámmal, lehetek operaénekes” – hangzott a felismerés a szájából. Ez a tudatosság az, amivel a tehetségprogram a legtöbbet adta neki. Az interjú idején derült ki például Müller Csilla számára is, hogy amint azt az utolsó találkozón közösen megtervezték, sikerült átadnia pénzügyeit és a menedzseri feladatokat. Azzal ugyanis, hogy tisztába került saját erőforrásaival, önbizalma is megnőtt, ami a legfontosabb akkor, ha valaki a nemzetközi színpadokra vágyik. Ezt a folyamatot készítette elő a 76 oldalas riport, amelyet a szakértő készített Kálnay Zsófia viselkedéséről, belső motivációjáról, személyes tehetségéről. Objektivitása aztán meggyőzte az operaénekest is saját érdemeiről.

„A megközelítés lényege, hogy ha tisztában vagyunk saját viselkedésünkkel, motivációinkkal, tehetségeinkkel, és ezekre fókuszálunk, akkor kevesebb energiával jóval többet tudunk kihozni magunkból” – mondta Müller Csilla már egy korábbi interjúban. Tőle most azt is megtudtuk, hogy vizsgálata 185 kompetenciát érint, és egyedülálló abban, hogy a tehetséget és az önbizalmat egyszerre vizsgálja.

Takács Erzsébet

A FELTALÁLÓ, AZ ÜZLETASSZONYY ÉS AZ EGÉSZSÉG

Megismerkedésük előtt Tóth Máté nem gondolta volna, hogy olyan nagy tekintélyű emberrel, mint amilyen a mentora, mennyire közvetlenül és egyenrangúként tud majd beszélgetni.

Tóth Máté évek óta a Tekinvest Holding Zrt. lead designer munkatársa. A lead designerből az utóbbi szó nem „csak” azt jelenti, hogy formatervező, hanem első-sorban – saját megfogalmazása szerint – problémákat old meg.

30 éves korára volt már négy sorozatgyártott terméke, és voltak újabb ötletei. Ennek ellenére mentálisan a magától elvárt alatt volt, és önbizalma se nyugodott szilárd alapokon. Pedig volt és van is mögötte támogató háttér: két testvére és Debrecenben élő, József Attila-díjas író édesapja, Tóth-Máthé Miklós, valamint Budapesten a barátjáné. Utóbbival hét éve tart a kapcsolata, s nemcsak érzelmeket, hanem a szakmai munkájához segítséget is kap tőle. Barátjáné, Burján Katalin textilművész szakon végzett a Moholy-Nagy László Művészeti Egyetemen, ahol Máté formatervezést tanult. „Bármilyen ötletem van, akár csak egy gondolatfoszlány, azonnal elmondom Katának” – meséli. Ha nem tetszik a lánynak, vagy fejben gyorsan összehasonlítva párja többi elképzelésével nemet mond, Máté már hagyja is elszállni. „Kata nekem egy kószikla, az egyetlen biztos pont itt, a fővárosban” – jelenti ki.

Találkozás

Máté az 50 tehetséges magyar fiatal programra önbizalmát növelni jelentkezett, hogy self brandingjét fejleszthes-

se egy mentor segítségével. A program előtti önmagához képest ma már elhiszi magáról, hogy képes megcsinálni, amit eltervezett. Az eredményeit viszont jóval komolyabban veszi, mint előtte.

Mentora Kósa Erika lett. Máté szerint a sikeres mentor-mentorált-együttműködés kulcsa röviden a kommunikáció. Fontosnak tartja az egymás iránti tiszteletet is. Számára a legpozitívabb történet Kósa Erikával kapcsolatban az volt, amikor első alkalommal a mentorprogramon kívül az üzletasszony meghívta őt az irodájába, hogy beszélgessenek. „Tartottam tőle egy kicsit, és nem tudtam, hogyan fog alakulni, mit várhatok, várhatunk egymástól. Aztán annyira kellemes volt, olyan hosszan beszéltem hardva, csapongó gondolataimat közölve, észre sem vettem, hogy feltartom; a férjével már épp indult valahová” – meséli. Máté számára az is nagyon emlékezetes maradt, amikor meghívták a párjával együtt egy étterembe.

Erika a közelmúltban látta az asztmás gyermekeknek tervezett spirométer rajzát, és zseniálisnak tartja Máté munkáját. Orvostechnikai eszközük miatt az azt használó gyerekeket nem csúfolni fogják a társaik, hanem inkább ők is szeretnék majd ilyet. „Funkcióját megtartva, modernizálva, egy hihetetlen dizájnos darabot hozott létre” – mondja lelkesen Kósa Erika.

Noura projekt

Tóth Máté több sikeres terméket is kifejlesztett, sokan ismerik már friss találmányát, a Nourát. A szó a „nourishment assistant”, azaz táplálkozási asszisztens rövidítése. A mentorprogram elindulásával egy időben kezdett dolgozni rajta, eleinte egyedül. Ma már heten vannak a csapatban. A mentorprogram által Máté sok olyan emberrel találkozhatott, akik érdemben hozzá tudtak szólni a projektéhez, és úgy véli, ezek az inspiráló beszélgetések nagyban segítettek a termék alakulásában. Az 50 tehetséges magyar fiatal program másik résztvevője, az informatikával, programozással magas szinten foglalkozó, több díjat is nyert Tóth Bence az egyik tulajdonostárs a Noura projektben. „Van egy működő bétánk, április elején-közepén pedig befektetői prezentációra is sor kerül” – tájékoztat Máté.

Utóbbiban segítségére van mentora, aki a legbefolyásosabb hazai üzletasszonyok egyike, aki 2016 októberében társaival létrehozta a Kósa Erika Akadémiát. Egyik oktatási szegmensének filozófiája az angol rövidítése alapján EQ-nak nevezett érzelmi intelligencia, amelynek fejlesztése Magyarországon még gyerekcipőben jár. Tóth Máté büszkén meséli, hogy az egyik akadémiai programon több száz fős közönség előtt fejthette ki véleményét a tehetségről egy beszélgetésen, Holló Márta moderálásával.

Kósa Erika azt mondja, sokat köszönhet a La Femme-nak, mert a tehetségprogram keretbe helyezi a fiatalok támogatását, van rendszere, korlátja, ideje. Érdekes módon a La femme-től „kapott” mentoráltjai és közte olyan kapcsolat alakult ki, amit nem gondol, hogy bármikor lezárulna. „A Kósa Erika Akadémián havonta egyszer van egy Junior Chillout Partynak hívott rendezvény, ahol olyan fiatalok, illetve a szakmájukban elismert személyiségek találkoznak, akik egymást előrébb tudják vinni” – mondja Máté, aki több alkalommal is részt vett már ilyenben. Erika hozzáteszi, hogy 20–35 éves fiatalok járnak ide, akiknek a meghívott vendégek 15–20 perces előadást tartanak, amely után a jelenlévők beszélgethetnek az előadókkal és egymással. Ennek eredményeként nagyon érdekes kapcsolatok alakulhatnak ki.

INFO

Tóth Máté

III. évad

Mentor: Kósa Erika

A Magyar Iparművészeti Egyetemen (most MOME) végzett. Tanulmányai mellett öt évig több mint negyven építészeti projektben vett részt. A HA Építész-irodában Huszár Andrásal dolgozott. A 2015-ben Red Dot díjas Teqball-asztal társtervezője volt. Öt éve a Tekinvest Holding vezető tervezője. Jelenleg négy általa tervezett termék van a piacon, de továbbiak is várhatók. Ezek útját egészen a csomagolásig és a márkakommunikációig neki kell levezényelnie. Az Electrolux nemzetközi ötletpályázatán 2016-ban koncepciójával a legjobb 50 közé került.

Ki mit tanult

Az üzletasszony határozottan állítja, hogy ő maga is sokat tanult a jellemzése szerint szelíd, jóindulatú és szerény Tóth Mátétól. A világnézetén és a jövőről való gondolkodásán sokat alakított az együttműködésük. „Olyannyira inspiráló a beszélgetéseink, hogy például másféle könyveket kezdtem olvasni, mint korábban” – mondja. A Tóth Mátéval való együttműködésből azt tudja a maga számára lebontani, hogy az embernek mindig nyitottnak kell lennie az új dolgokra. Ő is ezt tanítja, mégis elzárkózott attól, hogy a mesterséges intelligenciát szóba hozza, vagy a jövő kutatás iránt érdeklődjön. Félt, mert minden porcikája tiltakozott a jövő ellen. Aztán Máté azt tanácsolta neki, hogy ne féljen tőle, hanem inkább kezdjen el foglalkozni a jövővel. Erika szerint a Noura az otthoni egészségügyi szolgáltatás részeként nemcsak ma hasznos, hanem a jövőt is befolyásolja. „Ennek kapcsán alakult ki bennem ez a világnézet-változás. Azóta fertőzöm vele a környezetem, és ajánlgatom A szingularitás küszöbén című könyvet mindenkinek elolvasásra” – mondja mosolyogva.

„A legfontosabb, amit én megtanultam Erikától, hogy magamat becsüljem” – fűzi hozzá Máté. Minden találkozásuk után feltöltődött, és az ebből származó pozitív energia segítette, hogy ma ott tartson a Nourával, ahová eljutott. Állítja, hogy a Noura projektbe fektetett energiája nagy részét mentorától kapta.

Bukta Zsuzsa

THE RAINCOAT BY PETRA FOLDI

FORMABONTÓ TERVEKBŐL VALÓRA VÁLT ÁLMOK

Nem egyszerűen bicikliket tervez Túri Tamás, mások életét, a kerékpározás élményét szeretné jobbá tenni. Nagyratörő tervei most tehetségének, szorgalmának és a tehetségprogram nyújtotta támogatásnak köszönhetően egy saját vállalkozás képében válnak valóra. A fiatal formatervező és mentora együttműködését nemcsak az életkori közelség könnyítette meg, hanem a közös hobbi is.

INFO

Túri Tamás

III. évad

Mentor: Dr. Illés Boglárka

A Budai Rajziskolában tanult grafikát, és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen formatervezést. Formatervezőként már az egyetem kezdetétől fogva a kerékpárok érdekelték leginkább. Rögtön első egyetemi tervével elnyerte a világ legnagyobb zsűrizett dizájnversenyének elismerését, a nemzetközi A' Design Award Iron fokozatát. A 3bee ötlete, a 3D-nyomatás révén teljesen egyénre szabható kerékpár koncepciója egy tanórán született meg. Egy olyan vállalkozás elindításán gondolkodik, amely mozgáskorlátozottak számára gyártana a rehabilitáció során is felhasználható sporteszközöket.

Túri Tamás fiatal kora ellenére formatervezőként már számtalan alkalommal bizonyította kreativitását és rátermettségét. Óvodás kora óta folyamatosan rajzol, eltökéltsége még akkor sem hagyott alább, amikor elsőre nem nyert felvételt a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemre. Kitarításának és a Budai Rajziskolában Egri Zoltán rajztanár támogatásának köszönhetően később mégis bekerült a MOME formatervező szakára, ahol tavaly nyáron sikeresen lediplomázott. Az évek folyamán számtalan komoly elismeréssel és díjjal jutalmazták munkáját: 3D-nyomatással tervezett 3bee nevű biciklijével, valamint Cero nevű elektromos triciklijével kétszer is elnyerte a nemzetközi A' Design Awardot.

Az 50 tehetséges magyar fiatal program kezdetén figyelemre méltó és nemes célt tűzött ki maga elé: egy saját vállalkozás alapításán kezdett el gondolkodni. Mint mondja, célja az emberek tárgyához fűződő viszonyának megváltoztatása és olyan, a mostaniaknál kedvezőbb áron elérhető, esztétikus termékek készítése, amelyekkel lehetővé válna a mozgáskorlátozottaknak szánt járművekről a rájuk ragasztott orvosi segédeszköz-bélyeg.

Megtalálták a hangot

Végül ez a merész elhatározás vezette el az 50 tehetséges magyar fiatal programhoz is, elsősorban ismeretségi körét szerette volna bővíteni, illetve kommunikációs készségeit fejleszteni. „Előbbi szinten rögtön a tehetségprogramhoz kötődő első találkozó után teljesült, hiszen sok lehetőség volt a

kapcsolatteremtésre mind a mentorokkal, mind a többi mentorálttal” – mondta Tamás, majd azzal folytatta, hogy céljai elérésében nagy segítségére volt mentora, dr. Illés Boglárka ifjúságpolitikáért és esélyteremtésért felelős helyettes államtitkár is. „Nagyon örültem, hogy dr. Illés Boglárkát kaptam mentorként, nem is számítottam rá, hogy valaki ennyi időt és energiát lesz hajlandó a mentorálásomban fektetni!”

Mentor és mentoráltja hamar megtalálta a közös hangot. „Tamás nagyon figyelmes és érdeklődő, a párbeszédben aktívan és intenzíven részt vesz, így kifejezetten kellemes hangulatban teltek a beszélgetéseink. De persze az is szerepet játszott a jó kapcsolat kialakításában, hogy több szempontból is hasonlóan gondolkodunk. Társadalmi érzékenységből adódóan bizonyos ügyek, illetve kiemelt társadalmi kérdések mindkettőnkét ugyanúgy vagy hasonló módon foglalkoztatnak, továbbá közös bennünk a sport és a kerékpározás iránti rajongásunk is, azonnal nagyszerű alapot adott a beszélgetéshez” – mondta dr. Illés Boglárka.

Tehetség gondozás partnerekkel

A közös munka során Tamás és mentora elsősorban az önmenedzsment, illetve az üzleti kommunikáció területére helyezte a hangsúlyt. „Tamás azzal fordult hozzám, hogy szeretné az általa kitalált, esetleg már prototípusként létező terveket sorozatgyártásban is megvalósítani. A cél tehát egyrészt az volt, hogy olyan vállalkozási és pénzügyi ismeretekre, valamint kommunikációs és prezentációs ké-

peségekre tegyen szert, amelyek segítségével képes lesz eladni tervét a piacon. Mindemellett pedig fontos volt az is, hogy beazonosítsuk, illetve megtaláljuk a lehetséges befektetőket. Én elsősorban arra vállalkoztam, hogy felkutatom azokat a szereplőket és személyeket, akik lehetővé tehetik a sorozatgyártás megvalósulását, illetve megismertetem Tamást a Magyarországon rendelkezésre álló lehetőségekkel. A tehetség gondozás terén több olyan partnerrel is kapcsolatban állunk, akiknek kifejezetten az a feladatuk és az a fő célkitűzésük, hogy programjaikkal, információikkal és kapcsolati hálójukkal fiatal vállalkozók innovatív ötleteit támogassák, és egy befektető bevonásával lehetővé tegyék vállalkozások megvalósulását” – mondta dr. Illés Boglárka.

Hisznek abban, hogy mindenki tehetséges valamiben – közölte az államtitkár –, a segítség ahhoz kell, hogy a tehetségterület beazonosítása után a fiataloknak legyen lehetőségük kibontakoztatni és fejleszteni képességeiket. „A Helyettes Államtitkárság, illetve a Család- és Ifjúságügyért Felelős Államtitkárság irányítása alatt álló Nemzeti Tehetségprogram, valamint az annak támogatásával megvalósuló olyan programok, mint az 50 tehetséges magyar fiatal is, ennek szellemében születtek meg. Célunk, hogy a tehetséges fiatalok rendelkezésre álljon az az eszköztár, amely a személyes képességeiken és tudásukon túl is segítséget tud nyújtani nekik. Az, hogy a program mennyire sikeres, és mennyire tud társadalmi hatást kifejteni, illetve mennyiben tudja a tehetséges fiatalokat támogatni, leginkább azon múlik, hogy a fiatalok milyen visszajelzéseket adnak évek múltán.”

Közösség épül

Tamás saját bevallása szerint az 50 tehetséges magyar fiatal program pontosan azokon a területeken segített neki fejlődni, amelyeken erre szüksége volt. Kitartó munkája eredményeképpen tervei hamarosan testet öltenek, ötletei végre piacra kerülhetnek. A fiatal formatervező nemrégiben Németországban, egy kerékpártervező cégnél kapott munkát, mellette pedig már saját vállalkozását építgeti egy amerikai befektető segítségével. Az együttműködés keretében már meg is kezdődött a formatervező legújabb kreációja, a Revo gyártása. „A Revo egy ideális városi közlekedésre tervezett bicikli, különlegessége, hogy flat pack technológiával készült, fa és 3D-nyomatott műanyag felhasználásával, emellett a nyergét a robogók széles és hosszúságú ülése inspirálta. Előnye, hogy ha postázásra kell kiküldeni, akkor nem csak kisebb helyet foglal, de költséghatékonyabb is, plusz megvan az a varázsa, hogy tulajdonosa saját magának szerelheti össze a készterméket” – ismertette Tamás. Mentora támogatása, illetve tanácsai nagy szerepet játszottak abban, hogy tervei most sorozatgyártásban valósulhatnak meg.

Dr. Illés Boglárka azt ígérte, a mentorprogram befejeztével is figyelemmel követi majd Tamás pályafutását. „Az 50 tehetséges magyar fiatal program nemcsak a mentor-mentorált-kapcsolat miatt különleges, hanem azért is, mert egy olyan közösséget épít, amelynek tagjai támogatják egymást akár a hivatalos mentorprogram keretein túl is.”

Póta Szilvia

3-SZOR IS MENTOR

Tisztartó Titusz

az M2 Petőfi Rádió igazgatója

Szerintem minden ember életében eljön a pillanat, amikor úgy érzi, ideje valamit visszaadnia abból a sok jóból, amit addigi élete során embertársaitól kapott. Szerencsésnek érzem magam, mert rengeteg értékes kapcsolattal áldott meg a sors. Mindig volt kitől tanulnom, kihez fordulnom, ha szükségem volt rá. Amikor megkaptam a felkérést, nem volt kérdés, itt az ideje, most nekem kell odaállnom.

Úgy gondolom, a mentorok szerencsés esetben valódi támaszt nyújthatnak a mentoráltaknak, a fiatal tehetségek pedig tükröt tarthatnak segítőknek. Ez egy olyan program, ahol jó esetben mindenki nyer.

Nagyon büszke vagyok a mentoráltakra, a program befejezése után tőlük kapott üzenetekre és a közös munkára is!

ENERGIA A JÖVŐBŐL

Mi történik, amikor egy fiatal, szárnyaló, határtalan kreativitású feltaláló és egy több évtizedet vállalkozói szférában dolgozó, pragmatista vezető találkozik? Két mondat után ellenkező irányba folytatják az útjukat – vagy együtt indulnak közös siker felé.

A fiatal feltaláló, Fröhlich Balázs az alternatív energia kutatásával foglalkozik, és egyéni vállalkozóként saját 3D-nyomatós tervezésből, prototípusgyártásból él. Jelenleg pedig legfontosabb projektje egy 100 százalékosan elektromos meghajtású motor, amelyből a második prototípust nyárra tervezi elkészíteni, majd értékesíteni. Dr. Molnár Imre sikeres, vállalkozásvezetésben és tanácsadásban 25 éves tapasztalatot szerzett coach, közgazdász és építész mérnök, aki jelenleg a Magyar Villamos Művek

portfólióigazgatója. A kérdés: hogyan fognak együtt működni?

Dr. Molnár Imre számára nem volt új keletű a „mentor” szerepe, egy másik programban már korábban is részt vett, illetve tanácsadóként, coachként is dolgozik. Viszont ennyire fiatal, az üzleti életbe való berobbanás előtt álló ötlettel még nem találkozott. Megtapasztalhatta Fröhlich Balázs révén azt a végtelen lelkesedést és energiát, amely egy régóta működő vállalkozás esetében már kevésbé jellemző. „Nagyon érdekes, de az tulajdonképpen indifferens, hogy te hiszel-e az adott projektben, konkrétan nekem nem kell beleszeretnem. Az én megítélésem szerint nem ettől a projekttől lesz gazdag és sikeres Balázs, de nagyon jó iskola, az biztos. Én nem az ötletre, hanem Balázsra fókuszáltam végig” – mondja.

Ismerkedés

Imre azzal kezdte az ismerkedést, hogy elutazott Pécsre Balázshoz, lássák, „működik-e a kémia” közöttük. És működött. Lefektették a játékszabályokat, miszerint ha bármilyen té-

mában – legyen szó beszállítói gyakorlatról, technikai, műszaki, gazdasági kommunikációról, kapcsolatfelvételtől – kérdések fogalmazódnak meg Balázsban, írja össze őket, és Skype-on vagy személyesen tegye fel bármikor, de este hét előtt, mert utána Imre már a családjáé.

Egyébként Imrében azóta megfogalmazódott egy kis önkritika az első alkalommal kapcsolatban. „Hazafelé úgy éreztem, kicsit túltoltam az apaszerepemet azzal kapcsolatban, miért is lenne fontos számomra az egyetem gyors befejezése” – mondja Balásznak, majd magyarázólag nekünk: „Nem győztem hangsúlyozni, hogy legyen egy diploma a kezében. Ezt azóta nem is beszéljük ki.” Balázs azt mondja, sokan intették már, hogy fejezze be a villamosmérnöki szakot, de őt bosszantja a rendszer, hogy megmondják, akkor tud valamit, ha papírja van róla: „Már az előző kutatásaim is bőven túlmutatnak az egyetem határain. Azért járok egyetemre, hogy tudást kapjak, és én már kiszedtem a villamosmérnöki szakból azt, ami nekem kell.”

„Irreális elvárásaid vannak az egyetemmel szemben – feleli mentora –, mert nem azt tanítják, hogy működik a világ. Nem alkalmas arra, hogy naprakész tudást adjon. Viszont nem mennék el ahhoz a fogorvoshoz sem, akiről tudom, hogy nem végezte el az egyetemet, érted? Nem neked lesz fontos, hogy legyen diplomád, hanem az ügyfeleidnek. Persze ebben benne van a generációk közti különbség meg az is, hogy én ilyen diplomahalmozó örült vagyok. Négy diploma és doktori után sem tudok leállni.”

Határon túli siker

Abban egyetértenek, hogy nehéz megtalálni az egyensúlyt a mentor és a mentorált szerepkörben, mert olyan nagy a tettvágy az emberben, hogy néha nehezebb esik visszafognia magát. Balázsék kapcsolatát rögtön a kezdeteknél próbára is tette a sors, ugyanis meghívták őket az egyik legrangosabb startup fesztiválra Berlinbe, a TechCrunch Disruptra. Kategóriánként csak három csapatot invitáltak meg – ingyen lehetővé téve ezzel nekik a bemutatkozást.

Óriási lehetőség volt számukra, de egy dolog hiányzott: a molinó a kiállításához, anélkül pedig nem is lett volna érdemes kimenniük.

FOTÓ: CSÖRTÖS SZABOLCS

Van kihez fordulni

Balázs havonta legalább egyszer felhívta Imrét, hogy elmesélje, mik az új történések, és kikérte a véleményét, szakértelmét bizonyos kérdésekben. A mentor végig egyfajta racionálisan gondolkodó vezető volt, aki, ha kellett, józanságra és türelemre intette mentoráltját, kicsit kompenzálva azt, amit ő sosem kapott meg. „Nekem rosszabbnál rosszabb főnökeim voltak, és az egyetemi évek sem hagytak mély nyomot bennem. Balázshoz hasonlóan én is belülről motivált ember vagyok, magamat kell újra és újra felépítenem, nem kívülről várom a megerősítést. De azért biztosan jó lett volna olykor, ha van kihez fordulni segítségért.”

Balázs jó úton halad a történelembe való bevonulás felé. Kétévnyi kemény munkája kezd most beérni, de sokáig nem gondolta volna, hogy egyáltalán eljön ez a pillanat. Hiszen anno egy hónap alatt tervezte meg az első prototípust, majd két évig csak egy 3D-s modellt nézegetett, úgy érezte, egy helyben toporog, ráadásul, mivel minden pénzét felvette a projektre, előfordult, hogy azt kellett mondania a barátjának, hogy adott hónapban nem mennek se étterembe, se moziba...

„Kivételes ez a fajta elköteleződés, amilyen Balázsé – mondja lelkesen Imre. – Szeretnék olyan világban élni, ahol a Balázshoz hasonló kaliberű emberek uralják a közéletet.”

Dubinyák Réka

Végül a mentor úgy döntött, hogy nem tudna nyugodtan aludni, ha rajta múlna a bemutatkozás sikere.

Balázs őrlődött magában, hogy megkérje-e Imrét, Imre pedig amiatt, mert az anyagi finanszírozás már túlmutatna a mentoráláson. Végül a mentor úgy döntött, hogy nem tudna nyugodtan aludni, ha rajta múlna a bemutatkozás, így segített nekik. És azóta érdeklődnek Németországból, Japánból, Indiából is Balázs elektromos meghajtású motorja iránt, és közelebb került ahhoz, hogy idén nyárra elkészüljön a már eladásra szánt prototípus, a CaféBrake.

Rédei és Pál

...VAN ÜGYVÉDEDE

Ügyvédi Iroda

www.redei-pal.hu

info@redei-pal.hu
+36(1)5999-730

CAPITAL SQUARE IRODAHÁZ
1133 Budapest, Váci út 76.,
III. torony, 7. emelet

Tehetségek és Sikertörténetek a weben.

Interjúk. Fotók. Videók.

<http://lafemme.hu/tehetseg>

„CÉLOZD MEG
A HÖLDAT!
MÉG HA ELHIBÁZOD IS,
A CSILLAGOK KÖZT
LANDOLSZ.”

/Phineas Taylor Barnum/

AZ RTL MAGYARORSZÁG BÜSZKÉN TÁMOGATJA
A LA FEMME 50 TEHETSÉGES MAGYAR FIATAL PROGRAMOT

